

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Milé sousedky, milí sousedé,

tak je tu zase podzim, doba zamyšlená a zadumaná. Část z nás se možná podivuje nad dnešní dobou, nad její rychlostí a nestálostí, přemírou rozporuplných informací, kterými jsme zahlcováni, stavem veřejného prostoru a chováním elit. Zaznamenali jsme obrovské zlepšení kvality našeho života. Žijeme déle, než kdykoli v historii lidstva, máme lepší zdravotní péči, naše práce je stále méně fyzicky namáhavá a vyčerpávající, věci, které nám slouží, jsou bezpečnější a spolehlivější. Právě dnes, víc než kdy jindy, však má smysl se ptát po kořenech naší identity a národního bytí, po smyslu velkých historických tradic pro dnešního občana a po tom, jak mohou pomoci se vyznat v hektickém dění, s nímž jsme nyní konfrontováni. Naše židovské, antické a křesťanské kořeny a tradice nejsou nepotřebnou veteší, nebo akademickým suchopárem. Kladou důraz na svědomí, povinnost vůči společenství a hodnoty, kterým v tom společenství všichni rozumějí a sdílejí je. Jak mi přibývají léta a zkušenosti, stále více věřím, že věci se dějí, jak mají, a zrovna v době, kdy mají, a přinesou nám zrovna to, co mají. Že se nám to v tu danou chvíli nezdá, je prostě náš postoj. Asi je přirozený, ale na druhou stranu, když se rozhledneme okolo sebe, vždycky zjistíme, že existuje někdo, jehož kříž je daleko a nesrovnatelně větší než ten náš.

Doba se změnila. Zodpovědnost, podíl na morálce, studu a spravedlnosti ve společnosti nahradila prázdnota politického marketingu a krátká paměť médií – ale i voličů. Česká společnost se však, naštěstí, ve své většině stále ještě pokouší držet alespoň rituálů parlamentní demokracie, zakotvených v civilizačních rámcích Evropské unie a Severoatlantické aliance. Ale jak dlouho ještě? Rituály, zbavené hodnot, kvůli kterým vůbec vznikly, nestačí. Kolem a kolem vzato, na osmdesát procent problémů naší doby by stačilo znát a čtít Desatero. Všechno důležité tam je. Slušnost, láska, rovnost a rozumný život. Přeji vám podzim nejen zadumaný, ale také plný barev, radosti a dobrých rozhodnutí.

Dana Drábová

Ted' tu jsme, ted' tu žijeme

„Nezachraňujeme životy, zachraňujeme lidskou důstojnost,“ říká Marta Vacková, ředitelka RUAH o. p. s.

Slyšela jsem, že na Novém Zélandu rostou stromy, které když naříznete, tak se tím posílí. Prostě rychleji vyrostou a celkově se zpevní. Marta Vacková mi takový strom připomíná. Vážně! Poznala jsem ji, když řešila velmi citlivé záležitosti. Jen co jsme spolu našly cestu dál, přišel covid a s ním práce „od nevidím do nevidím“, téměř nulový volný čas, obrovská zodpovědnost, pracovní komplikace... a vyčerpání. Další zářez, který nečekala. Když ted' znovu sedíme na lavičce v Konopištském parku, je z ní už cítit únava, trochu i nejistota, ale zároveň i zvláště klidné nadšení z možnosti začít psát další životní kapitolu obohacenou o nová uvědomění a zkušenosti.

Marto, jedno mi není jasné – měla jsi malé děti, velké dluhy, a přesto jsi šla do podnikání v neziskovém sektoru. To je přece ohromně riskantní, ne?

Na první pohled možná ano. Ale pro mě to tehdy byla vlastně jediná možnost. Coby lektorka jsem hodně cestovala po republice, a to bylo s malými dětmi velmi náročné. Tak jsem asi měla chuť něco vybudovat. Jde o to, že když jsem pracovala na volné noze, tak jsem pomáhala druhým, ale neviděla jsem jejich výsledky. Vždycky to byly takové krátké vstupy do života těch firem, ale nevěděla

jsem, zda to skutečně pomáhá. Tahle výzva mi umožnila zůstat poblíž domova, blíže k dětem, a taky jsem mohla postavit svůj tým a vybudovat zařízení, které má smysl.

Ale to přece muselo být hrozně komplikované a značně nejisté. Co tě k tomu skutečně nakoplo?

Pokud mám být úplně upřímná, tak bylo krátce po ekonomické krizi, já měla tři školní děti, a nikdo mě nezaměstnal. Byla jsem dokonce i v takové pozici, že jsem žádala o práci uklízečky na jednom benešovském úřadě, a ani tu jsem nedostala!

Pokračování na s. 8.

Ze zápisů zastupitelstev

Plné znění zápisů z jednání zastupitelstva najdete na webu města.

14.6.2021.

- Schváleno rozpočtové opatření č. 1/2021.
- Schválena účetní závěrka příspěvkové organizace základní škola T. G. Masaryka Pyšely za rok 2020; schváleno přidělení zlepšeného hv ve výši 300 000, – Kč do rezervního fondu příspěvkové organizace, 156 297,44, – Kč bude vráceno zřizovateli.
- Schválena účetní závěrka příspěvkové organizace mateřská škola pyšely za rok 2020; schváleno přidělení zlepšeného hv ve výši 77 545,28 Kč do rezervního fondu příspěvkové organizace.
- Schváleno čerpání rezervního fondu ve výši 93 776,21 Kč za účelem nákupu drobného majetku (stoly a židle) do jídelny mateřské školy pyšely.
- Schválena smlouva o smlouvě budoucí kupní – komunikace na pozemku 418/31.
- Schválena směrnice o cenách pozemků.
- Schváleny smlouvy o společném školském obvodu pro novou mateřskou školu s obcemi Pětihosty, Lštění a Čtyřkoly.

- Schváleno navýšení počtu pracovníků pro správu vodovodu a kanalizace o 1 pracovníka.
- Schválen *záměr pronájmu pozemku č. 378/10*, k. ú. Zaječice, výměře části 48 m² osobě fyzické.
- Schválen *záměr pronájmu části pozemku č. 653/13 A 648/8*, k. ú. Pyšely, v celkové výměře části 12 m² osobě fyzické.
- Kontrolní výbor pověřen vykonáním veřejnoprávní kontroly v MŠ a ZŠ.

6. 9. 2021

- Schválena finální likvidace společnosti příprava staveb Pyšely, s.r.o., kde město pyšely bylo jediným společníkem (likvidace trvala 15 let).
- Schválena smlouva o smlouvě budoucí na bezúplatný převod komunikace, pozemků a vodovodního a kanalizačního řadu na pozemcích parc. č. 806/33, 806/29, 806/30, 698/169, Vše k. ú. Pyšely, z vlastnictví fyzických osob do vlastnictví města Pyšely.
- Schválena smlouva kupní na podíly 1/40 z pozemků parc. č. 379/10, 380/2, 380/4 A 382/7, a dále podílu 1/8 z pozemků parc. č. 379/8, 379/13 A 470/3, vše k. ú. Zaječice, od fyzické osoby do vlastnictví města Pyšely.

- Schválena smlouva darovací na podíl ½ na pozemku parc. č. 340/6, k. ú. Zaječice, od osoby fyzické do vlastnictví města Pyšely.
- Schválena smlouva darovací na pozemek parc. č. 340/8, k. ú. Zaječice, od osob fyzických do vlastnictví města Pyšely.
- Schválen záměr o směně pozemků parc. č. 906 a podílu 13/24 na pozemku parc. č. 908 z majetku osoby právnické do majetku města Pyšely a pozemků parc. č. 1236, 1237, 950/3 a 195 z majetku města Pyšely do majetku osoby právnické, vše k. ú. Pyšely.
- Schválena smlouva o smlouvě budoucí kupní – komunikace na pozemku 418/15.
- Schváleny výsledky veřejných zakázek malého rozsahu na dovybavení nové mateřské školy: vybavení dětského hřiště: nejvýhodnější nabídku podala firma Bonita group service, s.r.o., IČ 27738795, ve výši 639.383,36 Kč; – vybavení dětským nábytkem: nejvýhodnější nabídku podala firma makra didakta, s.r.o., IČ 27916758, ve výši 378.235,11 Kč; vnitřní vybavení: nejvýhodnější nabídku podala firma makra didakta, s.r.o., IČ 27916758, ve výši 755.270,88 Kč.
- Schválen dodatek č. 2 ke smlouvě se zhotovitelem mateřské školy fir-

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Volby se konají ve dnech 8. a 9. října 2021

Volební místnosti jsou pro voliče z Pyšel, Nové Vsi a Borové Lhoty v budově MěÚ a pro voliče ze Zaječic a Kovářovic v restauraci na hřišti.

Volební místnosti budou otevřeny v pátek od 14 do 22 hodin a v sobotu od 8 do 14 hodin.

V případě, že budete požadovat návštěvu volební komise u Vás doma (vážné zdravotní důvody – ne karanténa) kontaktujte MěÚ na tel. 323 647 218 do 8. října 2021.

PYŠELY

mou Vistoria CZ, a.s. na celkovou cenu za dílo ve výši 43.969.353,20 Kč.

- Schválena obecně závazná vyhláška č. 2/2021 o podmínkách dotace na DČOV v části Borová Lhota.
- Schválena obecně závazná vyhláška č. 3/2021 o koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí.
- Schváleno podání žádosti o dotaci na revitalizaci rybníka na návsi v zaječicích z programu ministerstva zemědělství.
- Schválena smlouva o dílo s firmou Wilo CS s.r.o. za 639.843 Kč bez dph, na rekonstrukci přečerpávací (kanalizační) stanice Pod Štěpnicí a osazení nových čerpadel.
- Schválen dodatek č.1 ke smlouvě na vybavení mateřské školy gastrotechnologií, výsledná cena je 2.105.808,98 Kč (úspora).
- Schváleno podání žádosti o dotaci na výstavbu/dokončení víceúčelového hřiště v Zaječicích; žádost podává Sokol Zaječice, město

INZERCE

přispěje spoluúčastí ve výši 10 %, maximálně 40.000 Kč.

- Provedeny veřejnoprávní kontroly kontrolního výboru v mateřské škole a základní škole, bez nálezu.
- Akceptovány výsledky elektronických aukcí na dodávky elektřiny a plynu pro město a jeho příspěvkové organizace na období dalších 2 let.
- Bylo zakoupeno vozidlo Peugeot Boxer.
- Krajská správa silnic plánuje na letošní podzim opravu úseku Doly – naše ČOV. Příští rok bude pokračovat od ČOV k Sokolovně, přes náměstí až na Novou Ves a od Sokolovny celou Čtyřkolskou.
- Informace o hřbitově – všechny pozemky vč. zdi, márnice a Lorety jsme získali darem od farnosti Jílové. Aktuálně proběhl masivní prořez zeleně, probíhá oprava zdi, budou osazena kovová vrata a připravujeme opravu márnice.
- Proběhly opravy některých vedlejších komunikací v Zaječicích recyklátem, s výjimkou úseku, kde majitel pozemku nedal souhlas s opravou.
- Poděkování místnímu SDH, které letošní léto mělo mnoho výjezdů k padlým stromům a bohužel také k požáru rodinného domu. Díky za dobrou práci i poskytnutí zasedací místnosti!
- Projednána možnost příspěvku pro obce postižené v červnu tornádem – město Pyšely přispěje částkou do celkové výše 100.000 Kč na opravu základní nebo mateřské školy ve vybraných obcích.
- Schváleno vybudování dětského hřiště v Zaječicích (díky aktivitě místních), kdy město přispěje částkou cca 65.000 Kč a částka 83.500 Kč půjde ze sbírky místních občanů.

V Pyšelích dne 6. září 2021

Krajská správa a údržba silnic připravuje tyto rekonstrukce

Koncem letošního roku a hlavně v průběhu roku 2022 nás čekají v Pyšelicích poměrně velké dopravní problémy. Připravuje se rekonstrukce všech tří hlavních přístupových tras do obce a tím pádem bude v určitém období omezena doprava v daných lokalitách. Na toto se budeme muset připravit a obrnit trpělivostí. Odměnou nám budou nově opravené silnice.

Jedná se o frézování současného asfaltového povrchu, zpevnění a doplnění chybějících krajnic, opravy sjezdů ze silnic, pokládka nového asfaltu a další nutné úpravy.

Silnice od Dolů až ke křižovatce ČOV/golf Loreta (část silnice III/6031 JIH).

Stavba je naplánovaná na 5 týdnů. Stavba se zahajuje **od 25. 9. 2021 do 8. 11. 2021**, bude úplná uzavírka této komunikace. Objízdna trasa pro au-

tobusy je přes Čerčany, pro auta přes Čtyřkoly a Městečko.

Etapa Čtyřkolská ulice od Sokolovny až na konec obce (silnice III/1096).

Realizaci ulice od Sokolovny ke kruhovému objezdu ve směru na Čtyřkoly u silnice E55. Předpokládá se zahájení od konce května 2022 po dobu 6–7 týdnů při plné uzavěře ulice.

Návrh: květen 2022

Etapa Pražská ulice od křižovatky ČOV po Sokolovnu (silnice III/6031 JIH).

Realizaci druhé etapy ulice od křižovatky u ČOV k objektu mateřské školy předpokládáme zahájit po skončení zimní údržby KSÚS, tj. od konce března 2022 po dobu 8–9 týdnů při plné uzavěře ulice. V této etapě je zahrnuta také výstavba nového propustku u silnice V Pískovně.

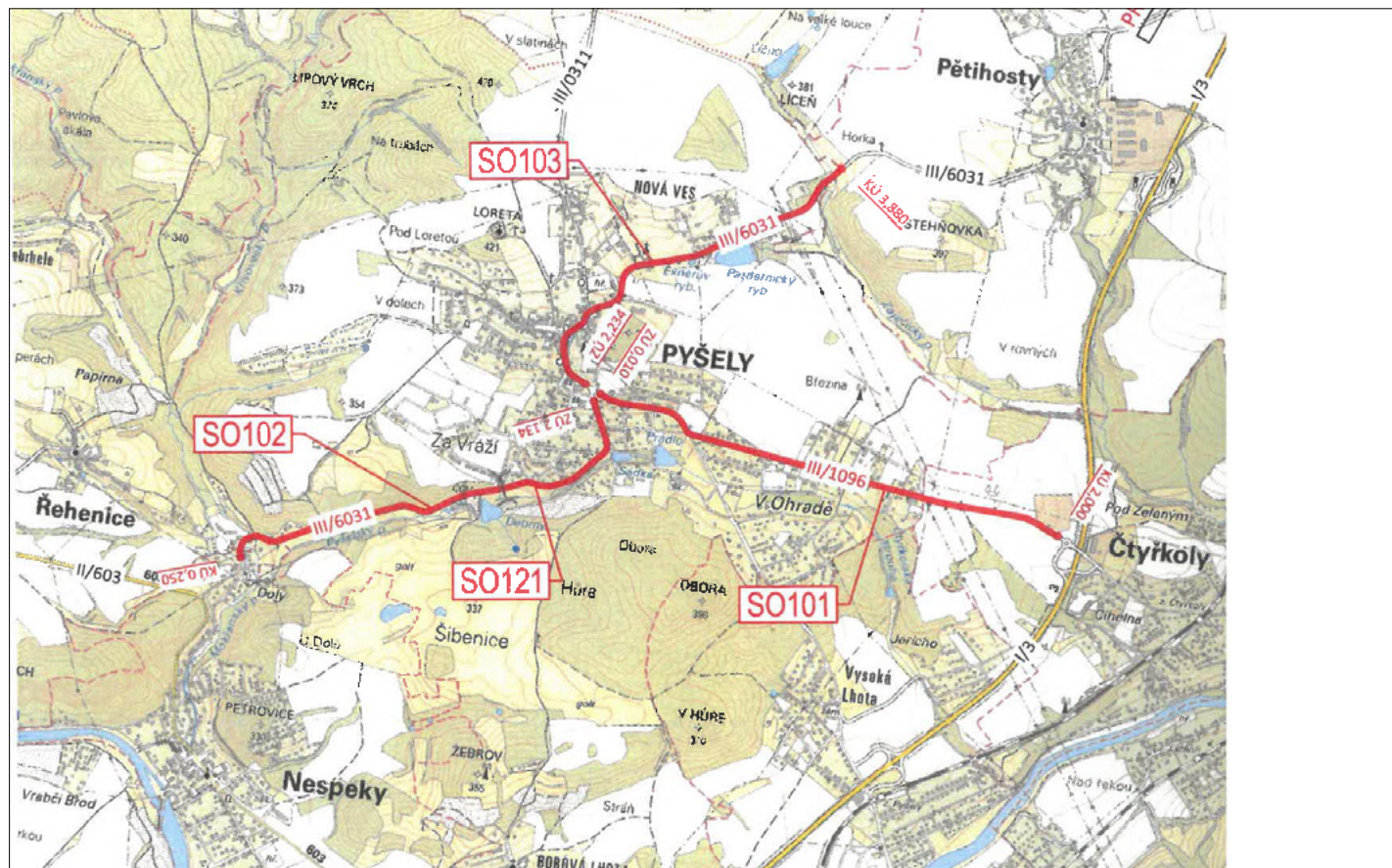
Návrh: od konce zimní údržby (od 15.3.2022)

Etapa od Sokolovny přes náměstí, až za Novou Ves. (silnice III/6031 SEVER).

Realizaci ulice od Sokolovny přes náměstí a Novou Ves předpokládáme zahájit po dokončení, tj. od července 2022 po dobu dvou měsíců při plné uzavěře ulice. Pokud bude nutné zajistit v omezené míře dopravu, pak prodloužení termínu bude závislé na rozsahu dopravních omezení.

Návrh: od června 2022 po dobu dvou měsíců

Tyto uvedené termíny v bodech 2 až 4 nejsou závazné, jedná se pouze o návrhy o kterých se bude následně jednat. Pravdou je, že realizace všech těchto staveb má být v příštím roce.

NEBEZPEČNÉ ODPADY Z DOMÁCNOSTÍ

Nebezpečné odpady nepatří do popelnice. K jejich odložení využijte **mobilního sběru nebezpečných odpadů**.

Mobilní sběrna nebezpečných odpadů přijede dne **9.10.2021**

Bude zastavovat na těchto místech:

Borová Lhota – na návsi od 8:00 do 8:30h

Pyšely – areál sběrného dvora od 8:50 do 9:20h

Zaječice – na návsi od 9:35 do 10:05h

V rámci mobilního sběru nebezpečných odpadů můžete odevzdat tyto druhy nebezpečných odpadů:

- **Znečištěné obaly** od barev, ředidel, olejů, čisticích prostředků atd.,
- **Sorbenty**, hadry od oleje, olejové filtry atd.,
- **Upotřebené oleje:** motorové, převodové a hydraulické oleje, brzdové kapaliny,
- **Pesticidy, herbicidy:** nespotřebované prostředky k hubení hmyzu a ochraně rostlin,
- **Spotřební chemikálie:** nespotřebované kyseliny, louhy, fotochemikálie, čisticí prostředky apod.

Následující použité výrobky můžete bezplatně odevzdat tam, kde jste je zakoupili nebo na:

- **Použitá elektrozařízení:** ledničky, mrazničky, pračky, televize, rádia, počítače, mikrovlnky, videa apod.,
Hasičská zbrojnice – vždy první sobotu v měsíci nebo dle dohody.
- **Baterie a monočlánky** - Hasičská zbrojnice
- **Akumulátory** z osobních aut a motocyklů, Hasičská zbrojnice – první sobotu v měsíci
- **Zářivky a výbojky**, - Hasičská zbrojnice
- **Léky** – léky nevyužívané nebo s prošlou zárukou odevzdejte v lékárně.

Kontaktní osoba - pan Papučík tel : 739 317 444

Návesní rybník v Zaječicích

V září jsme požádali na Ministerstvu zemědělství o dotaci na revitalizaci tohoto rybníku v rámci programu č. 129 393 – *Podpora opatření na drobných vodních tocích a malých vodních nádržích – 2. etapa*. Bylo nám doporučeno se k této žádosti připojit. Platnost výzvy je od 1/2022 do 6/2023. Projekt a žádost o dotaci nám zpracovala firma Natura Koncept s. r. o. z Prahy. Odhad celkových nákladů na revitalizaci jsou na 2.603.599,- Kč vč. DPH, požadovaná dotace činí 1.800.000,- Kč

Projekt se týká :

- vyčištění zátopy od bahna – odbahnění (odhadované množství 272 m³)
 - revitalizace hráze a výstavba nového sdruženého objektu (výpusť s bezpečnostním přelivem a nad tím bude pochozí lávka)
 - oprava potrubí s výtokem z rybníka
 - stávající opěrná zeď bude demontována až po základovou spáru
 - nové betonové přístupové schodiště široké 2 m
 - loviště/kádiště ze silničních panelů ohrazených betonovou ohrubou
 - litorální pásmo pro vegetaci
- Tento projekt se netýká parkových úprav celé návsi. Doufám, že budeme mít štěstí a díky včasnému přihlášení o dotaci se nám jí podaří na tuto akci získat.

Jan Kostrhoun

Nové auto v Pyšelích

V srpnu se naše „flotila“ komunální techniky rozšířila o dodávkové vozidlo PEUGEOT BOXER. Jedná se o provedení s trojmístnou kabinou a sklopkou. Automobil je z roku 2017 a při pořízení měl již najeto 46.050 km. Zaplatili jsme za něj 529.000,- Kč a doufám, že nám bude dobře sloužit při údržbě zeleně, sběrných míst a komunikací.

Úprava autobusové zastávky v Zaječicích

Po dokončení rekonstrukce silnice Senohraby – Zaječice – Pyšely nám vznikl nečekaný problém. Při nastupování do autobusu nebo vystupování ve směru na Senohraby vznikl výškový schod, který je pro starší lidi velice obtížně zvladatelný. V prvních okamžicích si této skutečnosti nikdo nevšiml, až díky řidiči autobusu jsem toto začal ihned řešit. Provizorní úprava se podařila realizovat za pomoci šterku a starších obrubníků. Bohužel jiné větší úpravy (např. silniční panely) nám nebyly doporučeny.

Současně jsem zadal zpracovat projekt stavby nového nástupiště, hlavně jej nechat posoudit silničním stavebním úřadem ke stavbě nového nástupiště. V Benešově nás požádali také o prodloužení nástupiště v druhém směru na Pyšely. Pokud nám tyto úpravy schválí dotčené správní úřady, bude možné rekonstruovat zastávku v Zaječicích a zpříjemnit všem občanům cestování autobusem.

Jan Kostrhoun

Blíží se zákaz provozování starých kotlů na pevná paliva!

Pokud vytápíte svůj dům či chalupu starším kotlem na pevná paliva, je docela možné, že nadcházející otopná sezóna je tou poslední, po kterou jej budete moci ještě legálně provozovat. Od 1. září 2022 totiž platí zákaz provozování teplovodních kotlů na pevná paliva, které neplní přísné emisní limity podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší.

Neodkládejte povinnou kontrolu svého kotle, hrozí velké pokuty

Nový zákon o ochraně ovzduší platí od roku 2012. Do té doby si mohl doma topit každý prakticky čím chtěl a jak chtěl. Ovšem díky tomuto zákonu dostal stát do rukou poměrně silný nástroj na to, jak postupně regulovat lokální znečišťování ovzduší, především na venkově. Od roku 2016 musí být každý teplovodní kotel na pevná paliva pravidelně jednou za 3 roky kontrolován odborníkem. Kontrolu smí provést pouze technik, který je zaškolen firmou, která kotel vyrobila, a má k tomu patřičné oprávnění. Seznam zaškolených techniků pro daný kotel lze nalézt na stránkách ministerstva životního prostředí: <https://ipo.mzp.cz/>. Průměrná cena za kontrolu se pohybuje od 1000 Kč za obvyčejný

kotel, po 2000 Kč za kotel s elektronickou regulací. Provozovatel kotle musí na vyžádání předložit doklad o této kontrole zástupci obce s rozšířenou pravomocí. Pokud tak neučiní, hrozí mu pokuta až do výše 20 000 korun. Povinná kontrola se týká všech spalovacích zdrojů tepla na pevná paliva napojených na teplovodní soustavu ústředního vytápění o jmenovitém příkonu 10 až 300 kW. Týká se tedy i krbových kamen či sporáků s teplovodním výměníkem napojeným na radiátory. U teplovodních kotlů je nejdůležitějším výsledkem kontroly potvrzení, zda může být kotel provozován také po 1. září 2022.

Staré kotle na uhlí a dřevo musí být do roka vyřazeny z provozu

Asi nejzásadnějším výstupem zákona o ochraně ovzduší směrem k lokálnímu vytápění domácností, je zákaz provozu již nevyhovujících kotlů na pevná paliva. Od 1. září 2022 totiž již nebudou moci být provozovány ty kotle, které neplní přísné emisní limity stanovené zákonem. Tedy kotle emisní třídy 1 a 2. Spoléhat na to, že když budu kotel provozovat dál, nic se mi nestane, bych rozhodně nedoporučoval. Za porušení této povinnosti lze uložit pokutu až do výše 50 tisíc korun!! A z nedávných vyjádření Ministerstva životního prostředí je zřejmé, že stát se chystá přísně kontrolovat dodržování tohoto ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

Jak poznám, že můj kotel nevyhovuje?

O tom, zda váš kotel vyhovuje či ne, musí rozhodnout odborník. Pokud dodržujete zákon, pak již máte provedenu povinnou kontrolu svého kotle odborníkem, a v dokladu z této kontroly máte uvedeno, zda lze váš zdroj tepla provozovat i od 1. 9. 2022. Nicméně pojďme si krátce popsat, jak poznám, že můj kotel nevyhovuje.

Kotlem, který nevyhovuje emisním parametrům, je teplovodní kotel na pevná paliva napojený na ústřední topení, který má přidělenou emisní třídu 1 nebo 2, popřípadě kotel, u kterého nelze určit emisní třídu. Jsou to:

- Každý kotel na uhlí a dřevo, který byl vyroben před rokem 2000. Protože kotle vyrobené do roku 2000 se nezařazovaly do tříd a nelze tak u nich ověřit emisní třídu (emisní limity stanovené zákonem).
- Ručně přikládané kotle bez ventilátoru vyrobené do roku 2010. Pokud není součástí vašeho kotle ventilátor, který do něj vhání spalovací vzduch, a kotel byl vyroben před rokem 2010, jedná se o obvyčejný odhořivací či prohořivací kotel. Tyto kotle byly do roku 2010 vyráběny pouze ve třídách 1 a 2, a jejich provoz tedy bude zakázán. Od roku 2010 se objevily na trhu kotle DAKON typu DOR, které byly zařazeny již do třídy 3. Naopak každý kotel uvedený na trh od 1.1. 2014 již musel mít minimálně třídu 3, takže ty by již měly vyhovovat podmínkám provozu i po roce 2022.
- Každý kotel, u kterého nelze určit emisní třídu. To se týká především kotlů, které byly vyrobeny tzv. „na koleně“ a neprošly certifikací.

Zplyňovací kotle s ventilátorem a automatické kotle vyhovují, pokud byly vyrobeny po roce 1999. Prakticky všechny ručně přikládané kotle s ventilátorem a tzv. automatické kotle vyrobené po roce 1999 podmínkám provozu vyhovují, protože dosáhly třídy 3 a více.

Tento krátký „návod“ jak poznám nevyhovující kotel je pouze orientační, rozhodnout musí vždy odborník při pravidelné kontrole.

Ing. Zdeněk Lyčka
Soudní znalec pro kotle a kamna na pevná paliva
zdenek.lycka@razdva.cz

Ted' tu jsme, ted' tu žijeme

rozhovor s Martou Vackovou, ředitelkou RUAH o. p. s.

pokračování ze s. 1.

Proč?

Protože jsem byla tzv. pře-vzdělaná. Ironií je, že později jsem lidi z toho úřadu školila v komunikaci. A to byla pak fakt pěkná zpětná vazba, proč mě nepřijali, a proč mám být vděčná za to, že to tehdy tak bylo...

Takže to bylo hodně rozumové praktické rozhodnutí. Ale nic to nemění na tom, že začít tvořit neziskovku, která pečuje o nemocné, umírající a sociálně slabé je dosti tvrdý oříšek!

Riskovala jsem, protože jsem klasicky netušila, co všechno mě čeká. Já si tehdy vůbec nedokázala představit, co je to neziskový sektor. Do dneška mě fascinuje, jak složitý je nezisk ve srovnání s podnikáním. Kolik složitostí je v legislativě, ve financování. Pod kolika kontrolami, pod jakým drobnohledem organizaci vytváříte! A taky kolik nespravedlností se skrývá pod rouškou dotací a neprůhledného financování. No, a když nemáte známé, kontakty, tak je to ještě těžší.

A ty pocházíš z jižních Čech, pokud vím. Místní rodák tedy nejsi...

Nejsem, nebyla jsem tu vůbec ukotvená. Takže v prvním roce o prázdninách jsem si udělala tzv. „tour de starostové“, objela jsem celý okres, navštívila všechny starosty, poznávala kraj. To byl krásný čas, protože v Posázaví je neuvěřitelné množství starých zámeků, kouzelných zákoutí... Nicméně první půlrok jsem pracovala zdarma a živila mě stále moje původní práce. Financování jsme totiž ještě neměli. A pro nás bylo klíčové, abychom co nejrychleji začali poskytovat služby, protože klient byl pro nás stěžejní. Přijímali jsme tedy pacienty od samého začátku, i když jsme neměli péči hrazenou pojišťovnami. Takže to byl velký boj.

MARTA VACKOVÁ – Před 10 lety zůstala sama se třemi dětmi a s dvěma miliony dluhů. Měla za sebou zdravotnickou školu a studium pedagogiky na VŠ, ale i kvůli financím raději pracovala jako lektorka komunikace ve firmách po celé republice. Jednoho dne ji osud zavál do Českého rozhlasu, díky kterému se při natáčení reportáže dostala do hospice v Čerčanech. Jeho zakladatelka právě řešila nelehkou výzvu – rozšíření služeb o domácí péči. Martu to zaujalo. Byla zdravotní sestrou a ve svých 19 letech pečovala o vážně nemocného dědečka u něj doma. A tak se stalo, že Marta Vacková založila RUAH – zařízení, které pomáhá nemocným a sociálně slabším na Benešovsku a zajišťuje lidem důstojné umírání doma mezi blízkými.

Jak se takový boj dá zvládnout?

Důvěrou a vírou. To byla obrovská zkušenost důvěry a víry! Dlouho se nám nedařilo peníze sehnat. Všichni mi říkali: Tady to nezkoušej, na MPSV (ministerstvo práce a sociálních věcí) nemáš šanci, tam tě dají do sítě, a ty dotace uvidíš tak za dva roky!

Nepěkná vyhlídka... Kdy tedy přišel ten zlom?

Po roce fungování. Tehdy jsem už začala ztrácet naději, že se nám to podaří ufinancovat, a asi proto mi na stole ležela celé dva dny velká obálka z MPSV. Měla jsem ohromný strach ji otevřít. Bála jsem se zamítnutí, dalšího neúspěchu. Až když jsem byla úplně zoufalá, tak jsem ji otevřela.

A v ní stálo?

Číslo – 1 652 000 Kč. To nám vytrhlo trn z paty. Mohli jsme to plně rozjet.

To zní jako pohádka.

Ale ten rok před ní to byl spíš horor!

Každopádně nakonec přišla záchrana. Objevila se pak ještě nějaká další překvapení – něco, co jsi fakt nečekala?

To je asi trošku z jiného pohledu – ale pravdou je, že mě dodnes hodně překvapují rozdíly životní úrovně tady v Česku. My se často dostáváme tam, kam by ses normálně nepodívala. A setkáváme se s obrovskou chudobou. Já jsme s rodiči dlouho žila na jihočeském statku, na samotě, takže

jsem znala chudý venkovský život. Ale tady je to asi 30 km od Prahy, a ten rozdíl v životních podmínkách je leckdy obrovský.

V čem jsou ty rozdíly?

Je to o tom, že někteří chudší senioři chodí dožít na své posázavské dřevěné chatičky, kde mají jedny kamínka, bariérové přístupy, péče je daleko. Žijí skutečně na samotách s obtížnou dostupností. Často se k nim ani autem nedostaneme, musíme jít pěšky. Ti lidé k tomu samozřejmě nemají technologie, internet, nemohou si objednat nákup. Dostat se k lékaři je tak těžké zorganizovat, že k němu raději nejedou, a pak řeší situaci odvozem záchranky. Nestěžují si na to, ale z pohledu člověka z města je to prostě šokující rozdíl.

Jak říkáš, vy jezdíte do domovů vašich klientů, pracujete v terénu. Mám pocit, že té domácí péče je teď celoplošně více než dříve. Vnímám to správně?

Ano, určitě! Teď se klade důraz na terénní péči, protože s tou stárnoucí populací si uvědomujeme, že opravdu nemůžeme všechny lidi zavřít do lůžkových zařízení a tam se o ně postarat. A pravdou je, že někdy skutečně stačí málo, aby člověk mohl v klidu dožít doma! Někdy stačí, že člověku, který sám není schopen vzít si léky, tak mu je jednou nebo dvakrát denně podáme my. Už díky tomu nemusí do nějakého zařízení, když nemá rodinu okolo sebe. Nebo řešíme i závažnější výkony – infuze, převazy... protože rodina by to sama nezvládla. Pak je tu paliativní péče, špička ledovce, a velmi náročná a intenzivní práce. V rámci paliativní péče pomáháme rodinám umírajících pacientů. Máme samostatné zkušené sestry, které jsou schopny zajistit pacientům komfort intenzivní péče po celých 24 hodin denně, o víkendech i svátcích. Díky nim mohou lidé trávit poslední chvíle doma, a ne v cizím prostředí.

Oceňují to ti lidé?

Pravdou je, že to zní hezky – domácí péče, dožití doma se svými blízkými... Ale nutno přiznat, že je to velmi náročné. My tam sice na pár hodin přijedeme, postaráme se, ale ta rodina má toho blízkého 24 hodin denně, a musí toho spoustu zvládnout sama. Naučíte je leccos, všechno jim ukážete, ale i tak je to pořád hodně těžké. Proto nikomu nevnučuju, že je to jediný správný způsob, protože opravdu je to někdy za hranou zvládnutí. Ti pečující mají svoje děti, musejí vydělávat, postarat se i o sebe, a najednou mají bez přestávky pečovat o blízkého, který na tom není dobře.

Předpokládám správně, že když zjistí, že už to nezvládají, tak mohou mít i pocity viny – že nejsou schopní se postarat?

Ano, proto se často snažíme zbavit ty pečující těch pocitů viny a říkat jim, že je v pořádku nechat si pomoci v lůžkových zařízeních. Pokud rodina finančně nebo psychicky péči nezvládá, a poškozuje to všechno třeba další vztahy v rodině, je určitě lepší zajistit lůžkovou péči!

Takže systémově ta domácí péče nikdy nemůže nenahradit tu lůžkovou. Je to tak?

Rozhodně ne! Z mnoha důvodů ne. Vždy bude potřeba, aby tady byly obě možnosti.

Co je podle tebe podstatné, aby ta pečující rodina věděla – z lidského hlediska?

Je to spousta věcí. To první, co si musí zdravotník vždy uvědomit je, že každá rodina je jiná. Vždycky tedy začínáme opět od nuly. Když vstupujeme do nové rodiny, jsou tam nové vztahy, nové jedinečné pohledy na život... To vyžaduje velkou pokoru těch zdravotníků – oni nemohou té rodině vnučovat, jak má vypadat jejich péče. Hlídat odborné věci můžeme a musíme, to ano – ale jakým způsobem chce ty poslední dny prožít ten nemocný a jeho blízcí, to je jen jejich volba a jejich právo. Vybalancovat ten respekt k rodině s tím odborným náhledem je ale leckdy umění.

Je něco konkrétního, co řešíte častěji?

Asi pravdivost, upřímnost. Tak třeba – přijedeme někam domů a ti příbuzní nám říkají: Neříkejte mamince, že jste

z hospice. To by jí porazilo. A pak si povídáme s maminkou a ta nás prosí: Já vím, že je to se mnou špatný, ale neříkejte to dětem. Ony by to nezvládly... A tak si vytvářejí obranné bariéry ze strachu, že ublíží tomu druhému. Dost často pomáháme ty bariéry bourat. Je s tím spojeno spousta slz, ale i radosti, kterou pak mohou do konce života spolu prožít. A to právě proto, že jsou k sobě pravdiví a otevření – leckdy poprvé v životě vůbec.

Ty jsi říkala, že vybalancovat ten respekt k unikátnosti každé rodiny, může být pro sestřičky náročné. Musí být i proto ty sestry pracující v domácí péči něčím specifické?

Musí si to srovnat v hlavě. Musí je uspokojovat, že pomáhají jiným způsobem. Ony nezachraňují životy, ale zachraňují lidskou důstojnost v nejcitlivější části života.

Důležitost důstojnosti v rámci komunikace s pacientem – to je to, co teď mimo jiné školiš. Co je podle tvých zkušeností třeba mít na paměti, když přistupujeme k starším nemocným?

Když je člověk starý a křehký a je závislý na naší péči, neznamená to, že někde uvnitř není stále tím atraktivním mužem, který byl kdysi zkušeným vojenským pilotem. Uvnitř sebe se zkrátka můžeme prožívat trochu jinak. Proto mě nejvíc dokážou nadzvednout takové ty zdobněliny, třeba při odběru krve: Podejte mi pacičku... Ufff... Je potřeba vidět v tom pacientovi neustále toho člověka se životní zkušeností, životním příběhem, a vnímat tu jeho hodnotu úplně při všem, co děláme! I když stojíme nad lůžkem, on leží a je vlastně bezmocný, závislý na naší péči, tak i tehdy je potřeba tu péči dělat s respektem. Neponižovat, nezdobňovat, nepřikazovat a chovat se k němu jako k dospělému člověku... i přesto že tomu pacientovi mozek už třeba tolik neslouží. Pořád je to tam uvnitř ten vojenský pilot!! Dělat z něho malé dítě bere důstojnost!

Takže vnímat pacienta s celým jeho příběhem... jako by to byl stále ten letec nebo dáma, která pravidelně chodí do opery.

A oni těmi lidmi tam uvnitř stále jsou! Chápeš? Mě bude za chvíli 50 a občas se cítím na 20, a někdy tedy i na méně... občas jsem i zpátky v pubertě. (směje se) My dvě se taky pořád vnímáme nějak... jen zkrátka naše tělo, naše vizáž se mění. Uvnitř jsme pořád ta Petra nebo Marta se svými sny, plány nebo vzpomínkami.

Je právě tohle vnímání pro zdravotníky a pečovatele těžké se naučit?

Záleží na konkrétním člověku, i na jeho vzdělání v komunikaci, i na instituci, ve které pracuje... Ale myslím, že všichni se těžko vyrovnáváme s pocity bezmoci. Když se nám nedaří člověku pomoci, jak bychom si přáli. Musíme hodně pracovat i s tím, že člověk má právo nechtít pomoc, odmítat pomoc! Pak je taky velmi těžké, když vám umírá dítě nebo mladý člověk, a vy máte podobně staré děti doma. Někdy se vás zase může dotknout, že máte nějakou životní zkušenost a ona se u těch pacientů taky objeví – to pak klade velké nároky na psychiku... aby si člověk držel profesionální odstup, a přitom zůstal laskavý a citlivý. Těžká kombinace.

Mluvil jsi o bezmoci. Nemůžu se nezeptat na tvé zkušenosti s tím, jak lidé vnímají ten konec – smrt?

Tabuizace smrti je podle mě celospolečenský problém. Hodně lidí se chová jako by nikdy umřít nemělo. Přitom ta smrt prostě určitě přijde, je to jediná samozřejmost v našem životě, kromě daní. Z mnoha lidí cítím obrovský strach typu: když o smrti mluvíme, tak ji přitahujeme. Někteří nemocní mají tendenci popírat svůj stav a vytěšňovat ho. Tím získají pocit, že se to nestane.

Předpokládám, že tě nějak ovlivnilo to, že se smrtí vlastně dennodenně pracuješ...

Sama mám nedávnou osobní zkušenost s umírajícím tátou. Měli jsme ho doma až do smrti, a pro celou rodinu to byl obrovský intenzivní zážitek plný emocí. Já jsem měla to štěstí, že táta byl se smrtí velmi smířený, až vzácně smířený. On nás celým tím obdobím s láskou a otevřeností provedl. Dokonce jsme se i hodně nasmáli, bylo tam spousta otevřenosti, lásky a citu.

Takže ty si asi jasně uvědomuješ, že jednou to prostě skončí.

Ano, a musím říct, že to uvědomění mi dává určitou svobodu. Člověk nelpí na věcech, které nám nezůstávají v rukách. Když sleduju, jak se někteří lidé dohadují o majetku, tak první myšlenka, která mě napadne je: Do hrobu si to stejně nevezmeš. (směje se) Možná se díky tomu i rozhoduju v životě jinak. Záleží mi na jiných věcech.

Ale paradoxně strach o to, že nebudeš mít dost peněz pro své syny, tě nakonec přivedl k téhle profesi. Byla jsi zdravotní sestra a teď jsi vysoká manažerka. Jak to jde dohromady?

Velmi dobře! Manažer je vlastně taky v roli služby. Moji „zákazníci“ sice nejsou pacienti, ale zaměstnanci. A mým úkolem je, aby mohli tak těžkou práci dělat, a aby ji mohli dělat kvalitně. To znamená, že oni potřebují tu péči, aby jim bylo dobře. Být manažerkou je jen jiná forma služby.

Myslíš, že máš velkou výhodu, že jsi manažerka se zdravotnickým vzděláním?

U nás je bohužel zvláštní aura kolem zdravotnických povolání. Myslím, že mnozí zdravotníci nechtějí ne-zdravotnické manažery nad sebou respektovat, protože mají pocit, že jim nemožnou rozumět. Já věřím, že jim schopný mimo-oborový manažer může lidsky rozumět velmi dobře, skvěle je řídit, a zároveň může své zaměstnance odborně respektovat! Podle mě vždycky záleží především na tom, jak se ty jednotlivé role v týmu nastaví. Tím, že

jsem zdravotník, tak mám jiný vhled do práce mých zaměstnanců. Možná že bych na ně byla přísnější, kdybych si tu jejich práci sama nezažila a stále nezažívala... Nevím.

Co tě na té práci opravdu baví?

Mě osobně dává smysl, že díky včasné pomoci dokážete změnit život lidí k lepšímu. A když jsou spokojení zaměstnanci a dělají svou práci rádi, to je pro mě osobně taky moc příjemný. Ale jinak si myslím, že když děláte svojí práci dobře, tak je jedno, co děláte. Třeba, když vymyslíte tričko, na kterém není vidět pot, tak to uleví mnoha lidem, které kruhy na triku stresují. Anebo když dobře prodáváte vysavače nebo cokoli jiného... Je to stejný – pomáháte lidem kvalitní službou. My máme takové štěstí, že ta naše práce nabízí službu, která je velmi citlivá a potřebná. My máme jen to štěstí, že pracujeme s lidskými životy.

Pracujete s lidskými životy – říkáš... Aby ta práce byla skutečně kvalitní, je podle tebe potřeba, aby kvalitní péči dostávali i ti pečující – tedy zdravotníci, pečovatelé?

Myslím si, že to má velkou souvislost. Když se se zdravotníky a pečovateli zachází líc, projeví se to přímo v péči. Těžko budeš hodná na lidi, když na tebe řve šéf a tvoje sebevědomí běhá po kanálech. Těžko budeš schopná předat důstojnost klientovi, když jí sama necítíš v sobě.

Takže když by lidé z pomáhacích profesí k sobě cítili důstojnost a respekt, tak by byl ráj na zemi?

Kdybychom my všichni k sobě cítili respekt, důstojnost a měli se rádi, tak by byl ráj na zemi. (smějeme se)

Ty už toto k sobě cítíš?

To je celoživotní škola. Určitě jsem jinde než ve 20 letech, svůj život prožívám víc vědomě. Ale jsou situace, kdy se znovu bahním... a dělá mi to dobře.

Marta Vacková s autorkou rozhovoru Petrou Lazákovou.

Co bys poradila mamince, která třeba teď má ty tři malé děti, zažívá nelehkou finanční situaci a je na to všechno sama?

Do teď to zvládala, takže to zvládne i pak. Takže: Těch dnů už jsi zvládla dost, tak proč bys nezvládla zítřek?? Důležité je nekoukat se moc dopředu. Člověk si pak v hlavě vytváří problémy, které neexistují, a které vůbec nemusí přijít. Mě osobně tyhle složitosti naučily žít tady a teď. Ta moje tehdejší kapacita mi umožňovala řešit jenom tady a teď, každý den zvlášť, ty neblíží věci. Nemít tam velké strachy o budoucnost. Bojovala jsem s obrovskými strachy, nesebevědomím, ale vždycky jsem se soustředila na tu jednu jedinou věc před sebou. A když jsem ji zvládla, tak se mi sebevědomí zase trochu posílilo a mohla jsem jít dál... k další věci, k dalšímu dni.

Koukáš se teď už víc dopředu?

Trochu ano, protože si uvědomuju, že ta moje životní etapa začíná přinášet různé nároky a všelijaká omezení. Mým hlavním snem je prožívat život smysluplně, hezky, každý den. Možná díky tomu, že každý den pracuju se smrtí, tak si uvědomuju, že nevím,

Podívejte se na: www.ruah-ops.cz
 RUAH je hebrejské slovo a má několik významů – dech, vzduch a vítr. Používá se i přeneseně jako Duch. Lidé z RUAH pomáhají a odborně i se vši laskavostí doprovází lidi v nelehkých životních a zdravotních situacích nebo na úplném konci života. RUAH sídlí v Benešově a podporu poskytuje po celém okrese, tedy i v Pyšelicích. S Martou se autorka článku Petra Lazáková pravidelně setkává coby koučka a terapeutka v rámci programu D.O.M.A, který se snaží pečovat o ty, kteří pečují o ostatní.

Více tady: www.managementpro-neziskovky.cz/d-o-m-a

kolik času mi zbývá. Proto mě to na konec stejně zase vrací do toho tady a teď. Teď tu jsme, teď tu žijeme, a je to krásný... anebo je to těžký, ale je to těžký zvladatelně.

Text: Petra Lazáková

www.lazakova.cz

Foto: archiv Marty Vackové

Co ukazují katastr nemovitých věcí?

Kdo z vás v poslední době kupoval nebo prodával nemovitost nebo řešil hypotéku ke stavbě rodinného domu, určitě narazil na katastr nemovitých věcí. Katastrální úřad před několika lety „digitalizoval“ svoje katastrální mapy. Některé hranice nejsou úplně přesné, předpokládá se odchylka asi 1,5 m na každou stranu čáry. Katastrální úřad předpokládá, že tam, kde je problém, si občané sami nechají zaměřit hranice.

Na druhou stranu, mnoho lidí zapomíná (nebo neví), že do katastru věcí musí nahlásit např. kolaudaci se správným zaměřením stavu. Finanční úřad pak tento stav na katastru kontroluje na daňové příznání o dani z nemovitostí.

V Pyšelicích je množství nemovitostí, kde stav zapsaný na katastru očividně neodpovídá skutečnosti. Jak si takový zápis v katastru zkontrolovat?

Na <https://nahlizeniidokn.cuzk.cz/> najdete svoji nemovitost. Budete potřebovat vědět, v jakém katastrálním území vaše nemovitost je – v Pyšelicích jsou to Pyšely, Zaječice nebo Kovářovice. Pak budete potřebovat buď číslo popisné nebo evidenční, a/nebo číslo pozemku. Prokliknete se do mapy

a kliknete na záložku „katastrální mapa + ortofoto“.

Ortofoto je letecký snímek vaší nemovitosti.

Pokud hranice zapsané nemovitosti víceméně odpovídají nemovitosti na fotografii, je to asi v pořádku.

Pokud je vidět, že např. chata je podstatně větší než zakreslený pozemek nemovitosti, je to problém. Například jste v minulosti chatu zrekonstruovali a zvětšili. Možná i zkolaudovali, ale nenahlásili jste změnu na katastr ne-

movitých věcí. Vaše stavba nemusí již odpovídat územnímu plánu, stavba nemusí projít aktuálními podmínkami na kolaudaci, apod.

Opravdu doporučujeme si svoje nemovitosti zkontrolovat včas.

Katastrální úřad systematicky prochází katastrální území jedno po druhém a může se stát, že tento problém nebude mít levné řešení.

*Štěpánka Bednářová
starostka*

Co chystají sokolové?

Památný den sokolstva letos oslavíme v sobotu 9. 10. 2021. Kromě nezbytného pietního aktu nás čeká překvapení pro členskou základnu i veřejnost v podobě seznámení s projektovou dokumentací na přestavbu sokolovny.

Právě před rokem zrušené divadlo přichází konečně na řadu!

Divadelní představení pro děti „**Jak se stal Rumcajs loupežníkem**“, které nám předvede divadlo ze Slaného, se koná v neděli 24. 10. 2021 od 16 hodin.

Mikuláš se svým doprovodem přijde nadělovat do sokolovny v sobotu 4. 12. 2021 v 17 hodin.

Srdečně zveme veřejnost i na vánoční představení slánských divadelníků pod názvem „**Vánočka**“. Tento divadelní kus je plný koled a slaví nemalé úspěchy především díky živé hudbě a zpěvu.

Přijďte podpořit sokolskou kulturu a prožijte s námi slavnostní chvíle.

Výbor T. J. Sokol Pyšely

Havarijní záložní vak na splaškovou vodu 50 m³

Opakující problémy s nátokem balastních vod do kanalizačního řádu v Zaječicích nás donutili k razantnějšímu řešení.

Na jaře letošního roku nepomohly ani opravy kanalizace k zamezení nátoků balastních vod. Městu Pyšely, provozovateli kanalizace byla udělena druhá pokuta ve výši 100.000,- Kč za vypouštění odpadních vod ze dne 22.3.2021 a za ohrožení bezpečnosti majetku (rybníku) místního občana. Jednalo se již o druhou pokutu. První byla ve výši 40.000,- Kč za vypouštění dne 26. 5. 2019. Odbor životního prostředí Benešov nebyl spokojen s nápravou vzniklé skutečnosti =

(nebylo zamezeno enormním nátokům spodních vod do kanalizace i přes opravy potrubí, monitoring závad a kourkové zkoušky).

Proto bylo přistoupeno k zajištění možnosti jímání těchto balastních vod po dobu jejich přetékání z přečerpávací stanice. Jedná se o vodu, co se nestačí přečerpávat do Pyšel na ČOV. Díky objemu bylo vybráno toto řešení. Od 30. 7. 2021 máme v činnosti a zprovozněn havarijní bezpečnostní vak o objemu 50 m³. Jeho rozměr je 8,53 × 5,92 × 1,48 m. Stavba probíhala od června do srpna letošního roku. Z důvodu zajištění velkého objemu jsme šli cestou pružného vaku na odpadní vodu. V přečerpávací šachtě máme instalované třetí čerpadlo s plovákem. Ve chvíli, kdy hladina splaškové vody vystoupá v přečerpávací šachtě přes kritickou hranici dojde k sepnutí čerpadla. Jim je tato voda čerpána do vaku k dočasnému uložení odpadní vody.

Když hlavní čerpadla zajistí bezproblémové čerpání splaškové vody do gravitační kanalizační šachty v Pyšelicích, havarijní čerpadlo vypne plovák. Současně se postupně za-

čne samospádem vypouštět havarijní bezpečnostní vak zpět do přečerpávací stanice. Hlavní myšlenkou bylo vytvořit dostatečnou objemovou kapacitu pro kanalizační přečerpávací stanici.

Vak je umístěn po dohodě s majiteli na sousedním pozemku číslo 379/13. Prostor kolem vaku je oplocen a zpevněn betonovou dlažbou.

Celkové náklady na materiál a služby k realizaci tohoto řešení se vyšplhaly na 174.000,- Kč.

Současně připravujeme na říjen realizaci přestrojení této hlavní přečerpávací stanice. Osadíme dvě nová, výkonnější čerpadla WILO typ REXA PRO V05-328 s kompletně novým příslušenstvím šachty. Celková cena této úpravy bude 639.843,- Kč bez DPH. Nová čerpadla mají dvojnásobný výkon oproti stávajícím. Po realizaci této GO by se již přetékání balastních vod nemělo opakovat a pro Zaječice bude zajištěna i havarijní rezerva v osazeném vaku.

Jan Kostrhoun

Pyšelské muzeum je od 7. května 2021 po dlouhé přestávce otevřené v obvyklých časech:

Pátek 10.00–12.00 13.00–17.00

Sobota 10.00–12.00 13. 00–16.00

Otevřeno bude celou sezónu až do 7. listopadu 2021.

V prodeji jsou knihy:

Michal Vitanovský – Stavební dějiny Pyšel

Jiří Chvojka – Krajem domova

Intenzifikace ČOV Pyšely

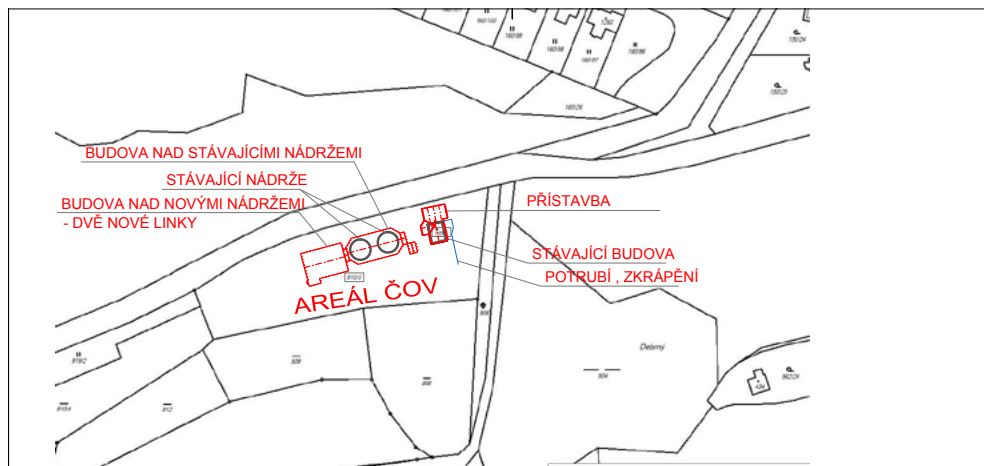
V pondělí 6. září proběhlo předání dlouho očekávané stavby Intenzifikace Čistírny odpadních vod v Pyšelicích na 3500 EO. Stávající čistírna byla od firmy OMS Walter s. r. o. Brno a do zkušebního provozu byla spuštěna již v roce 2003. Její kapacita 2050 EO byla pro naše současné potřeby značně nevyhovující. Projektované max. roční množství vypouštěné vody bylo 95 400 m³/rok. V roce 2020 bylo toto množství překročeno na 122 000 m³/rok.

Od roku 2019 jsme se rozhodli na základě konzultací s odborníky, že bude nutné naši čistírnu intenzifikovat. Projekt s názvem „PYŠELY – Intenzifikace ČOV na 3500 EO“ zpracovala firma FIALA projekty s.r.o. Myšlenkou je doplnit stávající provoz o dvě linky (nitriфикаční a dosazovací nádrže). Rozměry nového podzemního objektu jsou 17,4 × 11,75m. Dosazovací nádrže budou o objemu 2 070 m³. U výtoku je zařazen bubnový mikrosíťový filtr. Celý objekt bude zastřešen.

Realizaci stavby získala firma Stavitelství Řehoř s.r.o. za nejnižší cenu 36.960.644,- Kč. Z Ministerstva zemědělství Město Pyšely získalo dotaci s názvem „Podpora výstavby a technického zhodnocení infrastruktury vodovodů a kanalizací II“ číslo 12930 na tuto stavbu ve výši 22.176.000,- Kč. Do konce roku je plánovaná realizace podzemních betonových nádrží.

Veškeré stavební práce probíhají dle projektu za plného provozu stávající ČOV.

Jan Kostrhoun

OSLAVTE VZNIK NAŠEHO STÁTU

28.10.2021 ve 21h

rozezníme dva zvony na věži pyšelského kostela
již devatenáctým rokem se připojíme k akci

ZVON MÍRU V ROVERETU

R O V E R E T O

OSLAVTE S NÁMI TOTO VÝROČÍ

V 18 h SE SEJDEME NA NÁMĚSTÍ S LAMPIONY

Sochařské zastavení VI.: Sv. Vojtěch

Takřka na nejvyšším terénním bodu Pyšel, jen nepatrně níž než stojí Loreta, je poslední ze zdejších exteriérových barokních soch, svatý Vojtěch. Je umístěna s obvyklou dobovou bravurou v zatáčce cesty na hřbitov. Sochu stíní mohutná stará lípa.

Muž v biskupském rouchu patří mezi skutečné historické postavy, které svá místa v křesťanském pantheonu získávaly svatořečením za svůj příkladný život a skutky. Vojtěch náležel k rodu Slavníkovců, který v 10. století překážel Přemyslovcům v upevňování jejich moci v naší zemi. Nepřátelské vztahy obou rodů skončily násilně roku 995 v Libici nad Cidlinou, sídle Slavníkovců, jejich vyvražděním. Ze zlikvidovaného rodu si zachovali život jen Vojtěch a Soběslav. Vojtěch, tehdy již biskup, ke svému štěstí v Libici v danou chvíli nebyl. Po masakru svých příbuzných pokračoval v duchovní dráze, ale ani v přemyslovské Praze, ani v papežském Římu nedošel klidu. Služba Bohu ho nakonec zavedla k pohanským Prusům na území dnešního Polska. Šířil zde křesťanství a zde také roku 997 našel mučednickou smrt. Svatořečen byl již roku 999 a jeho kult se rozšířil, kromě Čech, také v Polsku a Uhrách. Pro okolnosti své smrti byl katolickou církví řazen mezi svaté mučedníky. Atributů sv. Vojtěcha je víc, ale ty nejčastější jsou kopí, kyj, kniha, štít a veslo. Svatý Vojtěch patří mezi naše národní světce. Jeho sochy a obrazy najdeme na různých významných místech spjatých s českou historií. Za mnohé můžeme zmínit třeba bronzovou postavu doprovázející spolu s dalšími třemi jezdeckou sochu sv. Václava na Václavském náměstí v Praze, jejímž autorem je Josef Václav Myslbek.

Také šestá ze skupiny pyšelských barokních soch má velmi dobrou uměleckou úroveň. Kvalitu nastavenou těmi předchozími sv. Vojtěch přinejmenším

udržuje. Je koncipován jako žehnající postava s knihou v levé ruce. Patetické, přesto ale uměřené gesto, samozřejmá práce s draperií, přirozený esovitý pohyb figury, mírně zakloněná hlava komunikující s nebesy, to vše provedené suverénní rukou sochaře 18. století. Byl jím s největší pravděpodobností Ignác Platzer, kterého jsme zaznamenali už na začátku našeho sochařského putování jako autora sousoší sv. Jana Nepomuckého na náměstí. Znamenalo by to zároveň, že i zde byl iniciátorem a investorem hrabě Bissingen.

Pyšelský sv. Vojtěch má podobně mimořádné solitérní umístění jako sv. Jan Nepomucký, oproti kterému ale neovládá veřejný prostor plný lidí, ale naopak okraj sídliště prostoupený přírodou. Pozadí mu dělá linie lesa na obzoru. Když zaujmeme stejné postavení jako sv. Vojtěch, otevře se nám krásný výhled do kraje, který má on před svými kamennými očima už skoro tři staletí. Krajina se nemění. Jen na lidech, míjejících sochu, se postupem času střídaly kostýmy odpovídající dobové módě. Ideově tvoří český světec zajímavou kombinaci s nedalekým objektem Lorety, která je italským zpracováním mariánské legendy ze Svaté země.

V souvislosti se sochou sv. Vojtěcha se ještě zastavíme u obecných problémů uchovávání hodnot představovaných historickými kamennými plastikami. Tato socha, stejně jako jiné, už byla mnohokrát restaurována. K poslednímu restaurování došlo shodou okolností nedávno a divák si možná teprve teď povšimne, že na plastiku byly použity dva materiály. Červený pískovec na sokl, světleokrový na figuru. Oba materiály známe z plastik u kostela, přičemž životnost červeně zbarveného kamene je kratší. Je na místě zmínit, že těmto sochám velice prospělo nedávná vysekání náletových dřevin na

svahu pod zdí. Stejnou radost musí mít každý kulturní člověk z první fáze opravy zdi, již jsou sochy součástí.

Na začátku jsme uvedli šťastnou vizuální kombinaci sochy sv. Vojtěcha se starou lípou. Takhle ji vidí a oceňuje senzitivní divák. Jinak se na tuto kombinaci umění a přírody dívá restaurátor. Ve zprávě kolegy Vojtěcha Adamce, který sochu skoro před dvaceti lety restauroval, se píše o kořenech stromu narušujících statiku sochy. Restaurátor se zmiňuje také o problémech s odstraňováním mechu a lišejníků, který pokrývá horní část plastiky, včetně světcovy tváře. Rostlinám velmi vyhovuje trvalý stín, který sem vrhá koruna stromu. Dnes je Vojtěchova tvář opět čistá, ale lišejník se samozřejmě vrátí. Není to pyšelská specialita. Kombinace stromů a soch patří už dlouho k české krajině.

Michal Vitanovský
Foto: Eliška Blažková

Díky péči restaurátora Vojtěcha Adamce lze označit i restauraci sochy sv. Vojtěcha na Loretě za dokončenou – minimálně na několik let. Lišejníky a mechy, které rádi vidíme v lesích nebo na skalách, představují pro pískovcové sochy závažný problém. Svým drobným kořenovým systémem pomalu a jistě narušují a ničí detaily uměleckého díla a jejich opatrné odstranění je pro zachování umělecké hodnoty soch nezbytné. Jak Michal Vitanovský píše, lišejník se opět vrátí – restaurování uměleckých památek, které mýjíme bez povšimnutí a které nám zde zanechali předkové, není jednorázová záležitost. A to, jak se o naše dědictví staráme, vypovídá nejen o našem vztahu k místu, kde žijeme, ale především o nás samotných a našich hodnotách.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM NAŠEHO MĚSTA

paní Alena Šťastná
paní Stanislava Tomášková
paní Ludmila Havlíčková

pan Bohuslav Karnet
paní Jana Suchá
paní Eliška Gondíková
paní Jaroslava Poárová

pan Pavel Bezouška
pan Stanislav Mareš
pan Miloslav Snížek

*Připojujeme se k jistě dlouhé řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, hodně štěstí,
pohody a spokojenosti do dalších let života.*

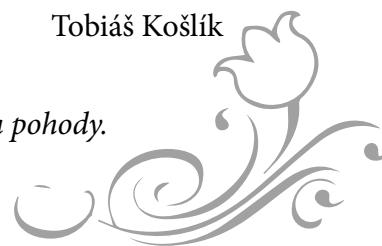
VÍTÁME NOVÉ OBČÁNKY NAŠEHO MĚSTA

Matyáš Masopust
Ina Smutná
Antonín Tlamicha

Tereza Vopálenská
Matěj Barek
Sára Kurtulíková

Nela Balíková
Petr Pilát
Tobiáš Košík

Gratulujeme k této krásné události, přejeme hodně štěstí, lásky a pohody.

Poděkování spoluobčanům

Děkujeme všem spoluobčanům za vzorně nahlášené stavy vodoměrů jak přes webový formulář, tak i osobně nebo přes odečtový lístek. Již třetím rokem fungují samoodečty vodoměrů a zatím se osvědčily – 90% vodoměrů bylo úspěšně odečteno! Ti, kdo ještě stav vodoměru nenahlásili, mají ještě možnost tak učinit do konce září. Kdo stav vodoměru nedodá, bude mu účtován celostátní průměr nebo mu bude pozastavena voda.

Martina Svobodová

OZNÁMENÍ

Informace o připravované údržbě zeleně na hřbitově v Pyšelicích. Jedná se o redukci nebo odstranění přerostlých tují a jalovců. Z tohoto důvodu může krátkodobě docházet k uzavření některých částí hřbitova. Práce budou probíhat na přelomu září / října a v průběhu měsíce října, dle aktuálního počasí.

Děkujeme za pochopení

Milí sousedé a příznivci Pyšel, Nové Vsi, Zaječic, Kovářovic a Borové Lhoty,

po úspěchu pyšelského kalendáře na rok 2021 se město rozhodlo s Vaší pomocí opět vydat na příští rok 2022 stolní kalendář tvořený ze současných fotografií z našeho městečka a okolí.

Proto Vás žádáme o spolupráci – máte v Pyšelicích a okolí oblíbená zákoutí, památky nebo se Vám podařilo zvěčnit výjimečný okamžik? Pošlete nám fotografii, připište i pár vět, co pro Vás zrovna tato fotografie znamená a ty nejlepší se vyberou do připravovaného kalendáře.

Prosíme fotografie zasílat na email kocourkova@pysely.cz a pokud budete chtít, pak i se souhlasem, že můžeme zveřejnit autora pořízeného snímku.

Technické parametry fotografie by měly být vhodné pro tisk, tj. v rozlišení nejlépe 300 DPI nebo vyšší a ve formátu .jpg, .tiff nebo RAW.

Uzávěrka bude 14. 10. 2021 Moc děkujeme za spolupráci a pomoc.

Město Pyšely

Tradiční netradiční vítání občánků

Vítání občánků konalo v sobotu 11.9. 2021 na zahradě u hasičů. Tradiční proto, že se děti vítají mezi občany již několik let. A netradiční proto, že díky covidu jsme tuto úžasnou společenskou událost nemohli uskutečnit stejně tak, jako spoustu společenských akcí. A tak se nám miminek a batolátek sešlo více.

Privítali jsme celkem 29 občánků ze 43 pozvaných. A koho že jsme privítali?

Tomáše Zoubka, Eleny Heřmanovou, Vojtěcha Knákala, Víta Chauru, Rozálii Jarešovou, Kristýnu Volákovou, Marka Hornu, Josefa Blokeše, Elišku Suchou, Davida Jiříka, Jaroslava Košíka, Matouše Platila, Štěpánku Bařhovou, Anežku Schreinerovou, Samuela Kudlíka, Adélu Čermákovou, Tomáše Materu, Annu Malinkovou, Rozálii Křížkovou, Vik-

torii Coufalovou, Noemi Bein, Adélu Kráslovou, Vavřince Chauru, Johanu Brázdovou, Magdalénu Jakoubkovou, Matyáše Masopusta, Inu Smutnou, Antonína Tlamichu a Terezu Vopálenskou. Zdraví, štěstí a spokojený život přejeme dětem i rodičům.

Velké poděkování a pochvalu si zaslouží děti z mateřské školy s paní ředitelkou Ilonou Kryžánkovou za zpěv a tanečky. Žáci třetí třídy základní školy pod vedením paní učitelky Ilony Vaculíkové za krásně přednesené básně. A všem velké díky za pomoc při přípravě a realizaci tohoto pěkného dopoledne.

Při jarním vítání na shledanou.

*Mirka Kocourková
Kulturní a informační centrum Pyšely*

Jaká je pravda o možnostech očkování proti COVID-19 v ordinacích dětských lékařů?

Reálná situace o očkovacích látkách, určených pro praktické lékaře pro děti a dorost, je následující. Distribuční firma AVENIER a.s., která dováží očkovací látky do ordinací praktických lékařů, nabízí očkovací látku MODERNA COVID-19 po 100 kusech. Takové množství se nám do lednic, kde jsou ještě další vakcíny pro děti, nemůže nikdy vejít. Nebo si můžeme objednat vakcinu JANSSEN CO-

VID-19 po padesáti kusech. Je to vakcína, která se očkuje jen jednou, a to není, dle mého názoru, dobře. Třetí možností je VAXZEVRIA po 100 kusech, ale s tou nejsou praktické zkušenosti. Z výše popsaného Vám navrhuji nadále objednávat své děti přes www.reservatic.com a to například v očkovacím centru v Benešově. Děti od 12ti let věku očkují osvědčenou COMIRNATY od firmy Pfizer.

V ordinaci v Pyšelicích, bohužel, zatím očkovat děti od 12ti let nebudeme. O eventuální změně v příznivějších podmínkách očkování proti COVID-19 v praxích dětských lékařů Vás budeme neprodleně informovat.

*MUDr. Pavel Biskup a Leona Sírťtová
ordinace praktického lékaře v Pyšelicích*

Jezdíme po regionu za Vámi domů

Pracovnice MAS Říčansko můžete potkat nejen v kancelářích, ale také v terénu. Pravidelně jezdíme po regionu a navštěvujeme naše klienty u nich doma. Nejčastěji řešíme dluhové poradenství, sociální služby, psychologické a podpůrné rozhovory lidí, kteří se cítí osamělí nebo řeší jiné obtíže spojené se zdravotními problémy či sociálními otázkami.

V případě, že se ve svém životě potýkáte s nějakou obtížnou životní situací, uvítali byste sociální pomoc, nebo Vám alespoň pomůže svou situaci s někým anonymně a profesionálně probrat, dejte nám vědět.

Dále organizujeme vzdělávací akce pro sociální pracovníky a věnujeme se také rodinám s dětmi se zdravotním postižením. Pro tyto rodiče pořádáme pravidelně každou poslední středu v měsíci tzv. rodičovskou skupinu ve Svoje-

ticích. Zde máme otevřený a bezpečný prostor pro sdílení všech radostí, ale mnohdy i strastí rodičů, jejichž život ovlivňuje péče o dítě se zdravotním handicapem. Srdečně Vás zveme na naše pravidelné setkání, které se bude do konce tohoto roku konat 29. 9., 27. 10. a 24. 11. Svou účast, prosím, nahlaste na níže uvedených kontaktech.

Navštivte naše webové stránky na mas.ricansko.eu nebo nám napište na socialni.planovani@ricansko.eu, popřípadě volejte na 725 369 985 nebo 774 780 543.

Všechny aktivity jsou realizovány v rámci projektu podpořeného z Evropských fondů Realizace sociální práce na obcích a zvyšování její kvality v regionu MAS Říčansko, reg. č.: CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0011946.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Zlepšení a oživení návsi

Návěs na Borové Lhotě v současné době hodně „prokukla“ a zkrásněla a i celé okolí u kapličky je po několika letech opět hezké jako před 13 lety, kdy se světila kaplička. Je to hlavně zásluhou Jiřího Platila ml., který vypracoval návrh na revitalizaci celého okolí a za velké podpory občanů obce i z okolí přihlásil projekt do programu Můj kraj na Středočeský kraj s žádostí o dotaci ve výši 108 000, – Kč, kde byla přijata a později schválena. A tak nyní po generální úpravě zeleně a opravě schodů, koupi nových stolů a lavic, dětské houpačky, stojanu na kola a i odpadkového koše je zde příjemné posezení. Konají se tady jak schůzky osadního výboru, různé společenské akce a často si zde odpočinou turisté jdoucí či jedoucí na kolech po Posázavské stezce. Poděkování patří všem, co se na celé akci podíleli a podporovali – od jednotlivých brigádníků a řemeslníků tak i těm co celou agendu vyřizovali.

Bohumila Nádvorníková

BOROVÁ LHOTA

Traktoriáda v Borové Lhotě

V sobotu 21. srpna se v Borové Lhotě konal druhý ročník „Přehlídky traktorů a drobné zemědělské techniky“. Akci uspořádal Traktor klub Borová Lhota pod vedením Marka Platila a Milana Mareše.

Louka Horačka U Flekaté kozy poskytla zázemí pro 26 strojů, jejich majitele a návštěvníky. Díky městu Pyšely a jejich sponzorskému daru byla úroveň akce oproti loňskému roku na vyšší úrovni. Po přehlídce strojů následovala „Spanilá jízda“ po okolí. Při volné zábavě byl slyšet dětský smích z pískoviště a stanovišť se soutěží, kde na každého čekala sladká odměna. Dle úsměvů na tvářích, které zdobili každého účastníka, lze usuzovat, že se akce vydařila a příští rok se opět všichni rádi uvidí, za což patří pořadatelům velký dík!

autor: Ing. Erika Platilová

Foto: Ing. Erika Platilová

Foto: Eva Pospíchalová

Okolo Žebrova

V sobotu 28. srpna se na Borové Lhotě uskutečnil 5. ročník pohodové jízdy „Okolo Žebrova“, kde se za pěkného počasí sešlo na startu kolem padesáti účastníků na svých motocyklech. Byly zde zastoupeny výrobky nejen z Česka, ale i z Rakouska, Číny, Anglie a Japonska. Počasí přálo, trať byla mírně obtížná, všichni závodníci dojeli do cíle včetně nejstaršího již dvaosmdesátníka, kde je za svůj výkon čekalo uznání a medaile. Pro zpestření závodu a pobavení diváků projel trati i „Šejk z Arábie“ v podání Antonína B. Po skončení celé akce bylo ještě malé posezení a zhodnocení celého závodu až už se všichni těší na příští ročník pohodové jízdy.

Bohumila Nádvorníková

NEDALEKO PYŠEL VYROSTL NOVÝ SAUNOVÝ SVĚT

**Konečně si můžeme otužovat zdraví
a vychutnat si saunování uprostřed
přírody v nově otevřeném saunovém
světě Infinit Sen jen 5 km od Pyšel.**

Obyvatele blízkého okolí Senohrab mají novou možnost pro relaxaci v moderním wellness centru Infinit s venkovním saunovým světem a SPA zónu s nabídkou masáží a zážitkových balíčků.

V saunovém světě najdete pět saunových místností, finskou panoramatickou, medovou, bylinkovou, sadovou a ceremoniální saunu. K odpočinku se nabízí prosvětlená relaxační místnost tzv. oranžerie, které dominuje světélk

a všudypřítomné zavěšené živé rostliny. Můžete zde odpočívat na houpacích lehátkách či posedět u stolku. Venkovní relaxační zóny vybízejí k pozorování dění v zahradě z lehátka, třeba u nedalekého lesa. Občerstvit se můžete na fresh baru, kde je každý den připravené čerstvé a lehké občerstvení. Pro ochlazení lze kromě přírodního jezírka využít také ochlazovací zóny se sprchami, které jsou vytvořeny v kamenném stylu.

Saunovou část doplňují dvě masážní místnosti s širokou nabídkou masáží, procedur a zážitkových balíčků. Užijte si začátek saunové sezóny ve zcela novém saunovém světě uprostřed přírody Ladova kraje. Zažijete tu nádherné výhledy na okolní kopce a lesy, vydechnete, zpomalíte a odpočinete si od starostí všedních dní.

Více o saunovém světě najdete na www.sen.infinit.cz.

**Nový saunový svět najdete v hotelu Sen
v Senohrabech, ulice Malostranská 344 –
jen 7 minut cesty od Pyšel.**

ZajKov je tu pro nás

Osadní výbor Zaječice a Kovářovice (OV ZajKov) se schází každý měsíc na jednání v zaječické hospůdce Oksford, kam za námi mohou přijít naši sousedé s novými podněty a nápady.

Kaplička

Rekonstrukce kapličky na zaječické návsi se blíží k závěru. Práce provádí odborně Václav Kříž s pomocí brigádníků z řad mládeže. Standovi Hruškoví patří dík za zapůjčení lešení, které už bylo demontováno, protože stavební práce na kapličce jsou hotové. Vnější výmalba je dokončena, stejně tak je obnovený nápis v modré, zlaté a tmavě šedé „Svatá Panno Maria, oroduj za nás“. S modrým písmem ladí vnitřní výmalba niky pro Panenku Marii, se zlatými listy pak zlaté hvězdy na modré obloze uvnitř kapličky.

Zbývá ještě dokončit restaurátorské práce na dřevěné soše Panenky Marie, která teď stojí ve Václavově ateliéru, spolu s klekátkem, dřevěným rámem pro madonu a dřevěnými dveřmi. Vše očištěno, slepeno, chybějící prvky byly doplněny. Dále zbývají finální povrchy a nátěry, nechat zasklít a osadit rám, připevnit madonu a osadit dveře. Až to všechno bude, setkáme se u kapličky, pokocháme se tou nádherou a dáme si skleničku na oslavu Václavovy šikovnosti a nasazení. Je to další účtyhodný krok ke zvelebení naší vesnice. Skvělé by bylo, kdyby se někdo z vás, sousedů, ujal úpravy zeleně kolem samotné kapličky. Kdo byste k tomu měl chuť a čas, neváhejte se ozvat na ovzajkov@gmail.com. Děkuji Václavovi, mládeži a také vám všem, kteří jste přispěli na opravu kapličky.

Zapojte se s námi

Během září složil svou funkci i členství v Osadním výboru Zaječice Kovářovice jeho předseda Ondra Hůlka. Chtěla bych mu zde poděkovat za energii a čas, které věnoval řízení výboru, komunikaci s úřadem v Pyšelicích a ostatním činnostem vedoucím k tomu, aby se nám tu žilo lépe. Díky, Ondro! Hned po Ondrovi se rozhodl naše řady opustit i Lukáš Sadec-

ký, z Kovářovic se odstěhoval a nyní již napíná své síly jinde. Z toho vyplývá, že je potřeba Osadní výbor doplnit dalšími členy, kteří budou plnit energie a nápadů a budou té dobroty a věnují rozvoji naší vesnice svůj osobní čas a energii bez nároku na odměnu.

Po téměř třech letech jsme společně udělali kus práce: pravidelně zasedáme, nastavili jsme procesy, jak komunikujeme s úřadem, sbíráme podněty od spoluobčanů, které se snažíme řešit buď rovnou, nebo prostřednictvím městského úřadu. Iniciovali jsme opravu kapličky a požádali Sokol Zaječice o zřízení transparentního účtu, kde se sbírají peníze i na opravu dětského hřiště, iniciovali jsme realizaci zatravnění škarpy nad hřištěm pro parkovací stání, sledujeme proces revitalizace rybníka na návsi. Zařídili jsme osazení odpadkových košů, iniciovali jsme vytvoření centrálního sběrného místa za seníkem, neustále úřad tlačíme s potřebou úpravy komunikací, pravidelně organizujeme úklid vesnice. Zároveň máme širokou databázi kontaktů, skrze které s vámi komuniku-

Pokud chcete pravidelně dostávat zprávy z osadního výboru, napište na ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránek u vitrín v Zaječicích a Kovářovicích označených logem osadního výboru. Sledujte nás i na facebooku: [@ovzajkov](https://www.facebook.com/ovzajkov).

jeme. Pokud od nás novinky stále ještě nedostáváte, neváhejte nám poslat svůj kontakt na ovzajkov@gmail.com.

Chtěla bych vás všechny vyzvat, abyste se zapojili a doplnili řady osadního výboru. Potřebujeme zástupce jak mladé generace, tak té starší, stejně tak rodiče malých i větších dětí, ženy i muže všech věkových kategorií ze Zaječic a Kovářovic, abychom měli co nejlepší přehled o potřebách nás všech.

*Za OV ZajKov
Klára Křížová*

Výzva občanům Zaječic a Kovářovic z Osadního výboru

Vážený sousedé, přijďte v úterý 5. 10. 2021 v 19 hodin do hospody Oksford. Potřebujeme od Vás vědět, zda Vám fungování Osadního výboru dává smysl, a pokud ano, potřebovali bychom nominovat nové členy. Osadní výbor totiž momentálně není kompletní. Přijďte Vy, kteří chcete spolupracovat, a přijďte i Vy, kteří máte nápady či připomínky. Na schůzku zveme i zástupce Městského úřadu. Těšíme se na Vás!

*Klára Křížová, Petr Kutálek,
Pavel Šnajberk*

Vandalismus aneb Lidé jsou někdy dobří a někdy ne

Slova snad ani nedokážou postihnout hloupost, zbytečnost a zhovadilost, jimž jsem byl svědkem té páteční noci, 17. července. Myslím, že na svůj podivný zážitek nějakou dobu nezapomenu, i když bych si to nejspíše přál...

Bylo už notně po půlnoci, když jsem se vracel ze svého obvyklého nočního pozorování sov a sběru léčivých bylin. Mé noční cesty mě vedou na nejrůznější místa našeho krásného okolí, a tentokrát jsem strávil hodiny v lesích u Mirošovic a Dolní Lomnice. Po této obzvláště dlouhé a náročné vycházce jsem se rozhodl zkrátit si návrat domů přes kopec Horka, známý to zaječický vrcholek a dominantu místní krajiny, která nemá, co do výšky a monumentálnosti, na kilometr daleko obdobu. Jeho pozvolné západní úbočí mne dovedlo, tak jako vždy, k našemu rybníku, hasičské nádrži, které se odedávna přezdívá, nejspíš kvůli její čistotě a rozměrům, Plivátko. A tam jsem ho potkal.

Byť notně unaven a máje v srdci už jen touhu po trošce jídla a teplé posteli, zaslechl jsem, zpoza stromů a křovin, oddělujících louku pod kopcem od silnice, která obkružuje rybník, charakteristický zvuk dvoutaktního motoru mopedu. „Nu což,“ řekl jsem si, takových tu dnes jezdí desítky, a krátce, s obavou, jsem zadoufal, že se nebude jednat o jednoho z místních motorizovaných gangsterů z notoricky známého klubu ZZ Corps Bandidos locales, nechvalně proslulé skupiny ochmelků, výtržníků a lamačů ženských srdcí a mužských kostí, před nimiž se strachem odvracím pohled. Ale nebyl to jeden z nich, byl to někdo ještě horší!

Muž, který zatočil ze silnice k rybníku,

úmyslů. Svůj, anebo snad, dle toho, co se chystal udělat, cizí moped nasměroval širokým obloukem přímo na rybník, přidáním plynu pokopl oba koně mopedu do plného trysku, obounoť z něj dozadu seskočil, čímž nebohý stroj poslal skokem přímo do vody. Do vody, ve které se chovají ryby, jež by olej a benzín mohl otrávit. Poté se, se slovy „tak, tady jí máš, ku**o“ otočil a se škodolibým smíchem zmizel ve tmě, snad směrem na Pyšely.

Těžko popsat mé zděšení, které se ještě vystupňovalo ráno následujícího dne, když jsem byl svědkem příjezdu jednoho policejního a tří hasičských aut se dvěma čluny. Nemají ti muži už tak dost práce? Opravdu musejí o víkendech ještě lovit motorová vozidla vhozená do vodních ploch degenerovanými imbecily? Opravdu musí jejich lodní flotila nedobrovolně, o sobotách, inscenovat zmenšené námořní scény jako z Panských válek na našem rybníku, který tu je od toho, aby byl domovem pro ryby a aby jeho voda zachraňovala životy a majetek? Nemyslím si! Ale moc jim děkuji a za ono individuum se jim tímto omlouvám. Jediná úsměvná věc na celé té noční hrůze byl fakt, že si neznámý při seskoku dozadu z mopedu evidentně narazil mužské partie...

Závěrem tímto vzkazuji vám všem, ve kterých alkohol často probouzí tu horší část vlastního já a kdo pod jeho vlivem pácháte stupidity, které mohou ohrozit zdraví i majetek nás všech: nepijte, a když už musíte, nechte naši vodu být!

Autor neznámý

Výše uvedený text je přepisem nepodepsaného rukopisu objeveného v láhvi – pozn. red.

Utonul, neutronul? Ranní objev utopené babety v Plivátku náhodnou kolemjdoucí se postaral o bezprecedentní hasičské manévry. Šlo o život? Foto: David Kasl

Utonula! Tedy babeta, majitel byl nalezen živ a zdrav (vyjma kocoviny) v bezpečí svého domova. Foto: Pavlína Hrušková

byl podivné postavy, evidentně opilý a měl ve tváři ďábel-ský škleb, prozrazující mnoho z jeho charakteru a nejbližších

Stupidní chování dotyčného „babetového fantoma“ je úsměvné jen do chvíle, kdy si uvědomíme, že zasahující hasiči i policisté mohli být ve stejnou chvíli zapotřebí někde úplně jinde u skutečného problému. Na místě zasahovala Tatra 815 CAC 30, VW Transporter + člun (SDH Pyšely) a Scania CAS 20 + přívěsná loď (stanice Benešov) – celkem se zásahu jen za hasiče účastnilo deset lidí. Kromě toho zbytečný výjezd Policie ČR i hasičů není zadarmo, ale částky za takovou „akci“ se mohou vyšplhat až k desítkám tisíc korun. Pokud by se jednalo o úmyslné falešné oznámení, přichází ke slovu kromě uhrazení nákladů i § 357 odst. 1, 2 t. z., dle kterého může být vtíp oceněn bonusem v podobě odnětí svobody až na tři léta.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

ZAJEČICKÁ SLECHNA

Tak sem se doslechla (vono to nešlo přeslechnout), že prej se teď v Zaječicích mydlej starousedlíci s novousedlíkama. Jako ne-mydlej doslova, voni se vobčas i umejou doma sami, ale jako štengrujou, jestli mi rozumíte. A hádejte proč? Vo ulici! Jo, přesně, taky mi to slechy neberou. Sem to vyzvonila minule, neasi, jak místní hlasovali a že vyhrála „Univerzitní“ (jo, de vo tu hlavní nad hospodou Oksford směrem do Senohrab). No, a vo tom to je. Že já radši ne-držela špičáky za zubama... Že prej to bylo cinklý! A že sou na to svědkové. A že už se vo tom i v Pyšelskejch listech psalo, že to je tutovka. Jako já vim bobek a je mi po tom bobek ještě větší, nicméně prej bude referendum u voleb, tak sem fakt zvědavá, jestli vyhraje Losna, nebo Mažňák...

No nic, vypralo se trochu zasmrádlýho prádla, vypilo pár škopků a život hopsá dál. A tak to má bejt, vy ušáci moji dvounohý. Jako slyšela sem toho víc, ale radši držim klapačku, páč se blíží sezona zajců a já bych nerada díru do ušiska, že jo. Tak esi mě nedostanou, slyšíme se v prosinci. Ale to vám povídám: koukejte se snažit, ať mám vo čem psát, no ne?

Díky, tabato!

Neměla jsem nejmenší tušení, co nebo kdo tabata je. V době, kdy bylo zavřené v podstatě všechno a vrcholem dění bylo zajet na nákup nebo si udělat „výlet“ do lesa, mně to bylo v podstatě i jedno. Vlastně ani teď to nedokážu správně definovat, ale jedná se o intenzivní trénink, při kterém se střídají úseky 20 vteřin cvičení s 10 vteřinami pauzy. To se opakuje v několika sériích.

Nedokázala jsem uvěřit, jak nekonečně dlouhých je těch dvacet vteřin oproti těm mizivě krátkým deseti. Každopádně po prvotním šoku svalů odvyklých pohybu se dostavilo zlepšování kondice, a hlavně celkové nálady. Na každý trénink se mi vlastně ani nechtělo jít, ale odcházela jsem s pocitem naprosté blaženosti. A ten pocit byl ještě o dost vylepšený tím, když jsem viděla, že i toho mého pubertáka vytáhla tabata od počítače a „nakopává“ ho do života stejně jako mne.

Chtěla bych tedy tímto krátkým dopisem ze srdce poděkovat nejen tabatě, ale hlavně té dobré duši, která i ve chvílích největší temnoty otevřela dveře své garáže a umožnila mně a mnoha dalším opustit virtuální prostor a naplno si užít tabatu. Děkuji!

Kateřina Lásková, Zaječice

Poděkování

Jak jistě víte, došlo 1. září v obci Kovářovice k požáru našeho domu. V nelehké situaci, kdy jsme doslova přišli o střechu nad hlavou, vnímáme neobyčejnou solidaritu a pomoc, které se nám dostalo od obce, přátel, sousedů i pro nás neznámých lidí. Není v našich silách všem poděkovat osobně. Tak snad jenom, jsme rádi, že žijeme mezi vámi. Všem moc a moc děkujeme.

Kafkovi

PROSBA O POMOC !

Milí sousedé, dne 1. září 2021 došlo k požáru rodinného domu č.p. 12 v Kovářovicích, manželů Kafkových.

Rodina přišla o střechu nad hlavou, většinu osobních věcí a vybavení.

Předem děkujeme za jakýkoliv příspěvek, který pomůže k úhradě materiálu na obnovu kompletně shořelé střechy.

Číslo účtu, manželé Kafkovi: 43 – 4311640257 / 0100

Děkujeme

Vladka Vlčková

Kovářovice 16

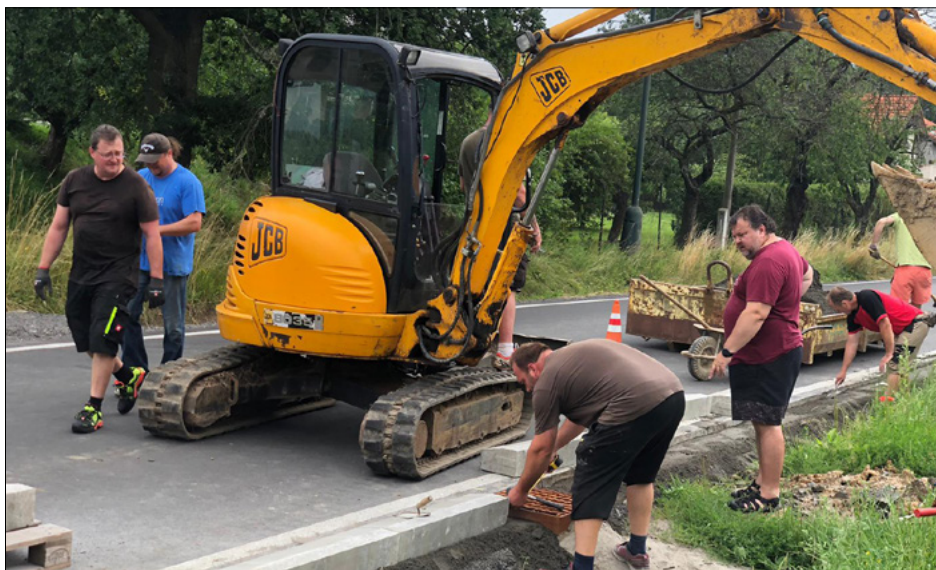
tel. 731 721 954

Pavel Sadecký

Kovářovice 5

tel. 603 310 454

Zprávy ze Sokola Zaječice

Nekecáme, makáme... Sokoláci i příznivci Sokola odvedli během léta spoustu práce, nebylo nouze ani o zábavu a do údržby se zapojují i junioři, což je skvělé a všem patří velký dík! Foto: archiv Sokola Zaječice

od počátku prázdnin zas o trochu rychleji, protože máme nově k dispozici nový traktůrek – a ten se nezakucká, takže ochotných sekáčů bylo vždycky dost. Díky všem za pomoc, trávník je teď jedna báseň (byť jsme přišli o jednu z konkurenčních výhod a balony už neodsakují, jak se jim zachce).

Další ruce k dílu

jsme přiložili při dokončování nových parkovacích stání nad hřištěm. Jak jsme slíbili, tak jsme brigádnicky osadili obručníky, obec zavezla prostor zeminou a zhutnila, zbývá jen položit finální vrstvu obrusu. Těšíme se na to, že už brzy nebudou auta při trénincích a zápasech zužovat průjezd po nové asfaltce.

Prázdniny i léto jsou za námi, a stejně tak spousta práce, která roční období neuznává. Taký jsme sportovali o sto šest, což se dozvíte níže i na dalších stránkách těchto listů. Teď tedy něco k té práci.

Hřiště je náš evergreen, vyžaduje pravidelnou péči, tak si zaslouží, abychom s ním začali. Počasí konečně přinášelo i během letních dní trochu deště, takže jsme měli ušetřenou námahu se zavlažováním – ne že by nebylo třeba, ale hadice jsme tahali tak akorát často, aby se vždy našly dva páry ochotných rukou. Nebylo by perfektního pažitů bez pravidelného sekání, což nám jde

Během srpnové brigády jsme připravili hřiště a okolí na sezonu, nebylo nás málo, takže se toho stihlo habaděj. Včetně osazení rámu k buňce na nářadí. Zbývá vyrobit vrata, tak snad se do zimy zadaří.

Díky všem, kdo jste přispěli na transparentní účet na obnovu dětského hřiště! A děkujeme obci, že tuhle akci nakonec pomůže dotáhnout, aby hřiště a herní prvky splňovaly všechny potřebné bezpečnostní parametry, a že se postará o budoucí revize. Bude pak na nás starat se o to, aby hřiště nezarůstalo plevelem a stalo se příjemným místem pro hrátky našich nejmenších. Ale do té doby ještě něco času zbývá, tak se těšíme. To by v kostce stačilo, přeci jen to sportování je zajímavější – směle do toho!

Fotbal muži: V životě máme určité jistoty, které se opakují každý rok: od Vánoc na blátě až po Zaječickou porážku v prvním kole sezony. I to se letos

Ať se daří, trenéře! Nejmladší fotbalisty a fotbalistky nově vede opora našeho týmu mužů Petr Jaeger. Díky za to a přejeme spoustu úspěchů, ať je na co připíjet! Foto: archiv Sokola Zaječice

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

potřinácté v řadě opakovalo a první kolo 3. třídy skončilo potupnou domácí porážkou 0:5 od Krhanic. Soupeř je to místním dost nevonící. Loni si od nich přivezli nejvýraznější porážku 7:1, takže tam vlastně máme po roce drobné zlepšení. V dalších kolech je třeba říci, že nám los docela přál a přichystal do cesty slabší soupeře. Vlastně asi 4 z 5 papírově nejslabších. V Drachkově to šlo, ani bambilion zahozených šancí nikoho netrápil a jasná výhra 4:1 byla doma. O týden později v pěkném zápase, avšak na branky skromném, se připsal další bod do tabulky za remízu 2:2. A pak se přilepila smůla na paty.

Občas člověk nakopne krtka i s míčem, a stejně je to gól. Občas udělá vše dobře, a nic. Druhá varianta právě prošla po místních borcích a dát gól ze hry se stalo nadlidským úkolem. Ještě že existují penalty a soupeři, kteří berou balon i s nohama. V Lešanech tak i přes drtivou převahu stačila penaltová branka na bod, v pohárovém zápase s Týncem jen k čestné brance a s Teplýšovicemi po přidání gólu ze hry po 300 minutách čekání na cenné tři body. Suma sumárum, krásné šesté místo v závěsu za nejlepšími se na startu sezony cení.

Fotbal děti: Dobré zprávy na začátek – a že jich je! Sehnali jsme nového trenéra starší přípravky. Nově ji vede Petr Jaeger, dlouholetý zkušený hráč našeho mužského týmu. Držíme palce a přejeme Petrovi co nejvíc šťastných a šikovných nováčků. Jako vloni se starší příprava spojila se starší přípravkou SK Pyšely, kterou úspěšně vede Ondřej Jusko. Zatím náš sdružený tým neochutnal porážku! Přejeme, ať to vydrží. S dívčím týmem starších zákyň se nám povedlo uzavřít výhodnou dohodu s druholigovým FC Sellier & Bellot Vlašim – na přípravě holek se nic nemění, i nadále trénujeme ve standardní časy na zaječickém hřišti pod vedením Honzy Kapinose. Jak jsme již informovali v minulém vydání listů, Sokol Zaječice se stal jedním z 30 center unikátního projektu pro dívky ve věku 5 až 8 let UEFA Disney Playmakers. Za

Kdo si hraje... Letos se nám konečně podařilo obnovit tradici společných softbalových odpolední pro děti i dospělé. Nizká účast (konečně se mohlo trochu cestovat, tak není divu) sice zatím zabránila větší popularitě, ale my se nevzdáme a příští léto bude líp. Foto: archiv Sokola Zaječice

sebou máme první ostré bloky, všechny naše dívky si zábavnou formu sportování užívají a my můžeme jen dodat, že v počtu přihlášených dětí jsme v top 10 a přeskočili jsme i centra v Českých Budějovicích, Karlových Varech, Ostravě, Olomouci nebo Teplicích. Všem, kdo se na fungování centra v Zaječicích podílejí, moc děkujeme!

Po roční pauze jsme absolvovali tradiční letní soustředění, o kterém se více dozvíte slovem i obrazem v samostatném článku.

Florbal: Tak jsme se dočkali a věříme, že neprijde další kovidová vlna a od října spustíme opět kroužek pod vedením osvědčených trenérů Karla Hlaváčka a Roberta Nováka z Benešova. Tréninky budou probíhat v pyšelské Sokolovně každé úterý od 15:30 do 16:30 (1. až 3. třída) a od 16:30 do 17:30 (4. až 9. třída). Začínáme 5. října, pokud máte zájem, pošlete nám přihlášku na florbal@sokolzajecice.cz. Těšíme se na vás!

Běh na lyžích: Lyžařský oddíl SKI Zaječice ani během léta nespál a přípravu na vrchol sezony – Jizerskou 50 – rozhodně

Ostrá příprava. Tréninky starších zákyň probíhají každé úterý a čtvrtek, i nadále průběžně nabíráme nové hráčky. Foto: archiv Sokola Zaječice

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

nepodcenil. Jednak máme termín i místo pro zimní soustředění před samotným závodem, jednak jsme zavedli pravidelné společné běhání (a dokázalo se nás sejít i kolem deseti!). A taky si předseda oddílu Vláda pořídil trenažér na soupaž, takže nám všem ujede ještě víc, ale zase udělá víc bodů do soutěže týmů! Nehledě na to, že v případě zájmu určitě můžeme po-

trénovat i my ostatní. O letní tréninkové přípravě se více dozvíte v samostatném článku, dodejme jen, že pro zimní sezonu máme řadu plánů: ski park pro děti na Chytárně, kde si budou moci nejmenší osahat běžky, označení Chytárny cedulemi s instruktory, jak se chovat ve stopě a k ní, a pokud bude dostatek sněhu, rádi bychom uspořádali i semináře a praktic-

kou výuku stylů. Určitě chceme zorganizovat závody pro děti i dospělé, tak jen přejme Buranovi, ať se po letním spánku rozjede (a ať má na čem). Snad už brzy ve stopě na viděnou. Skol!

Informace o dění v Sokolu Zaječice naleznete na www.sokolzajecice.cz nebo na Facebooku (@sokolzajecice).

Hlavně v létě nezačít

Je to tak, léto uteklo jako mládí a pomalu se nám blíží dlouho očekávaná zima, že to zní divně? Běžec oddíl SKI Zaječice zimu, a hlavně snůh vyhlídí s radostí, ale není to tak, že jenom sedíme a koukáme na nebe s očekáváním prvních sněhových vloček.

Příprava je důležitá, to ví asi každý. Pro nás toto léto bylo hlavně ve znamení běhu. Část členů oddílu SKI Zaječice se během léta rozhodla poměřit síly v několika závodech v okolí, naposledy při T-Mobile olympijském běhu. Někdo si vybral krásné okolí Kunic, někdo zvolil pražskou oboru Hvězda. Bedny vítězů se nám nepodařilo obsadit, i tak si můžeme říct, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. V rámci přípravy na lyžařskou sezonu jsme také zavedli společné úterní běžecké tréninky, někteří docházejí na pravidelná „garážová“ cvičení. Můžeme si tak s klidným svědomím říct, že nezačali, a jak se nám příprava podařila, se uvidí na Jizerské 50 v roce 2022.

Jestli je mezi vámi další nadšenec, který se k nám chce jak na letní, tak na zimní sezonu připojit, neváhejte nás kontaktovat na ski@sokolzajecice.cz.

Jana Urbanová, Zaječice

Až se snůh zeptá... „Když jsme u těch tréninků, tak Oník říká, že zima už se blíží a je potřeba nepodcenit suchou přípravu na sezonu,“ svěřil se nám předseda oddílu Vláda Douša. Foto: archiv SKI Zaječice

Hrdinové 3-Áthlonu

Pořadat sportovní akce nás baví, a stejně tak podpořit sousedy, když je pořádají oni. A tak měl letošní pyšelský 3-Áthlon rekordní zaječicko-kovářovickou účast, když se na start tohoto sportovně-spoločenského klání postavili hned čtyři borci (byť nejmladší z nich, Leonka Kaslová, po odplavání první disciplíny na Prádle odkvačila domů). Parádní projížďku na kole jsme ve složení Jana Růžicková, Zdeněk Jirouš a David Kasl zdolali i díky občerstvovačce a do předposlední disciplíny, běhu, nastoupil už jen Zdeněk s Davidem. Se ctí jsme obstáli i v závěrečné královské disciplíně (angličáky se střelbou ze vzduchovky). Díky Petru Gbelcovi a celé pyšelské partě, příští rok nás bude zase víc!

David Kasl, Zaječice

Ve třech na tři. No možná jsme měli všichni po dvou, ale kilometrů jsme dali mnohem víc, o zábavě nemluvě. Zleva Jana, Zdeněk a David při osvěžovačce v půlce cyklistické dvacítky. Foto: archiv SKI Zaječice

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Hrdinové Pyšelského kopečku

Zástupci SKI Zaječice bodovali v náročném závodě na 5 km a 10,5 km tradičního Pyšelského kopečku. Hrdinou závodu se 21. srpna stal Fred našeho předsedy Vládi Douady, který jako nejmenší čtyřhohý účastník v kategorii canicross doběhl se svým pánem na skvělém 3. místě.

Martina Setunská, Zaječice

Hrdinové Olympijského běhu

Olympijský běh T-Mobilu v Kunicích u zámku Berchtold byl opět s účastí Zaječických borců. Před závodem jsme si jako osvědčenou taktiku z Pyšelského kopečku udělali fotku na bedně v očekávání medailových umístění (tentokrát bohužel neúspěšně, ale nepředbíhejme). Prostředí bylo navíc téměř domácí, jelikož nám přijela fandit početná skupina přátel ze Zaječic.

Start v Kunicích bylo naplánován na 8. září v 18 hodin. Povětrnostní podmínky byly velice příznivé. Posuďte sami: výška, tlak, teplota, rosný bod... Lepší závodní počasí jsme si nemohli přát. Nálada? Alespoň v našem týmu byla výborná. Co už ale ideální nebylo, že se na desítce musel oběhnout dvakrát stejný pětikilometrový okruh, což se v samotném závodě potvrdilo, protože se to podepsalo nejen na psychice některých závodníků. Závod byl rozběhnut ve slušném tempu a mírně kopcovitý profil trati sliboval pěkné časy. Náš papírový favorit na medailové umístění Péra za to za-

Cíl na dohled. Martina svůj trháček z osmého kilometru dotáhla až do konce. Foto: archiv SKI Zaječice

Zabloudili, a přece na bedně. Vláša s Fredem doběhli desítku canicrossu v kategorii mužů jako třetí, i když si kvůli kufrování přidali dva kilometry navíc. Foto: Juroko.pro/Pyšelský kopeček

bral a jeho oranžový dres se nám ztratil z dohledu už někde za druhým kilometrem trati. Dále se závod vyvíjel lehce dramaticky. Nejdříve se pořadí měnilo v kopci na třetím kilometru, kde se Zdeněk dostal před Martinu, tento stav však vydržel jenom do osmého kilometru, kde si Martina svoji pozici vybojovala zpět a v závěru měla dost sil, aby svůj náskok uhájila až do cíle.

Neméně dramatický průběh měla účast i našeho favorita Péři, který si po celý závod držel stabilní pozici v přední části startovního pole, v cílové rovině zdolal několik soupeřů a umístil se jen těsně pod medailovými příčkami.

Velmi pozitivně byla oceněna možnost osvěžení, která se našim závodníkům naskytla od našeho realizačního týmu před dokončením prvního kola v improvizované občerstvovačce. Další hezký příklad sportovního nadšení a kvalitní reprezentace se projevil ve Zlatém závodě v Praze na Hvězdě, kde myšlenku olympijského běhu podpořil náš předseda SKI oddílu Vláša Douda s celou rodinou.

Závěrem konstatujeme, že si účastníci užili závodní atmosféru, poprali se o svá umístění a celkově můžeme zhodnotit účast na této akci spokojeným dojmem.

Před začátkem zimní sezóny se ještě nabízí účast na pár akcích: 3. října Mattoni FreeRun Park Race – Konopiště a 17. října Klánovický půlmaraton, kde nás několik našich borců bude reprezentovat na desetikilometrové trati.

Zdeněk Jirouš, Zaječice

Soustředění č. 2: Tréninky, zoo a budíčky

Loňské fotbalové soustředění dětí kvůli kovidu neproběhlo, letos jsme ale vyrazili a stálo to zase za to. Kromě kopané a sportování došlo i na exkluzivní rozhovor s trenérem a anketu mezi dětmi, ze které vyšlo jednoznačné: Holky, kluci, hrajte fotbal!

Ke konci prázdnin jsme absolvovali druhé soustředění v historii dětského fotbalu v Zaječicích. Proběhlo v penzionu Haberský vrch v malebné jihočeské vesnici Habří a zúčastnilo se ho celkem 19 dětí, tři dospělí a v neposlední řadě jedna úžasná psi fenka. Děti měly velice oblíbený budíček v 7 ráno a ihned po budíčku ranní běh. Každý den jsme měli dva tréninky a sehráli dva přípravné zápasy. Díky tomu, že jsme během soustředění měli k dispozici také autobus, mohli jsme podniknout výlet do zoo v Hluboké nad Vltavou. Podle zpětných informací od rodičů a dětí nemůžu zapomenout ani na skvělou kuchyni v penzionu Haberský vrch a úžasné dřevěné chatičky, ve kterých jsme bydleli. Tímto chci kromě holek a kluků poděkovat také Ivaně Pelánové a Jiřímu Kapinosovi za společnou péči a trénování dětí.

Jan Kapinos, Zaječice

Dream team. Kompletní sestava letošního soustředění v Jižních Čechách. Foto: Ivana Pelánová

Holky, kluci, hrajte fotbal!

Že je fotbal jenom pro kluky? Ani náhodou! Jestli váháte, na jaký sport začít chodit, a jestli vůbec, třeba vás přesvědčí výsledky miniankety, kterou jsme připravili s dětmi během fotbalového soustředění. Potkáme se na hřišti v Zaječicích?

Kdo nebo co tě přivedlo k fotbalu?

„Potřeba pohybu.“ „Viděla jsem leták ve škole, a to, že jsme o přestávce hráli se spolužákama.“ „Kamarádka mi řekla, ať to jdu zkusit.“ „Já sám jsem chtěl, můj brácha, můj táta, má ségra, díval jsem se s tátou na fotbal jako malej, a když mě táta vzal na Spartu – chtěl jsem být jako ti malí kluci, co doprovázeli hráče na hřiště.“ „Kamarádky hrály fotbal, začalo mě to lákat kvůli holkám.“ „Lákal mě nějaký sport, ale nevěděla jsem, do čeho jít – holky mě přemluvily, chtěla jsem to jen zkusit.“ „Přišlo mi to prďácký, když jsem byla malá (bylo mi 10).“

Co tě na fotbale baví, co je na něm dobrého?

„Kopat do míče, baví mě na tom všechno, týmová spolupráce, najdeš nový kámoše, máš nový pohyb, kolektiv – všichni jsou na sobě závislí.“ „Zápasy, turnaje, tréninky, náš suprový trenér, kolektivní sportování.“ „Dobrý odreagování od školy.“

Je fotbal „cool“ a proč?

„Je to super sport, dají se tam dělat strašně hustý věci kámo!“ „V rámci možností docela jo.“ „Ženský fotbal je cool, chlapi jsou moc velký šampóni.“ „Protože ho hraje Messi a Ronaldo.“ „Každý kluk hraje fotbal = kluci se chovají jako fotbalisti.“ „Když holka umí kličky, je to cool.“

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

„Vůbec právě, někdy jsou holky drsnější než kluci.“ „Holky nejsou tak bojovný, ale umí se do toho taky opřít.“ „Právě naopak!“

Jaký máš nejlepší zážitek s týmem?

„Nejlepší jsou společné oslavy. Nejlepší parta.“ „Máme spolu dobrý vztah. Zaječický přítelák a koupání v bazénu u Peřinků, vůbec nám nevadilo, že jsme prohrávaly a že bylo 35 stupňů – náramně jsme si to celé užily.“ „V Pyšelských turnaj – když jsme vyhráli nad Benešovem a celý turnaj.“ „Minulý soustředění bylo super.“

Jaké jsou v týmu vztahy?

„Na rozdíl od kluků megadobry vztahy, dobrý vztah s Alexem.“ „Bavíme se všechny

spolu, ale taky se umíme pořádně pohádat – většinou na zápase.“ „V týmu mám své dva nejlepší kámoše.“

Co považuješ za svůj největší trapas?

„Když jsem nedal extrémně lehký gól.“ „Když dal Niky Filipovi ‚gáje‘.“ „Můj první trénink s holkama, můj celý život je trapný, takže...“ „Když jsem měla slimáka v kopačkách a v posteli.“ „Můj první vlastňák.“ „Když nedám penaltu a všichni se na mě dívají.“ „Když hodím ‚hubu‘ a vyválím se v bahně.“

Měl/a jsi někdy pocit, že se chceš propadnout a vypařit z hřiště?

„Samozřejmě, každý zápas, když nastoupíme, vždycky, když netrefím míč, když se zamotám do kličky.“ „Vždycky, když chci dělat frajera, a nepovede se

mi to.“ „Když vidím připravovat druhý tým-sestavu, když vidím, jak se rozvíjejí.“

Jaká byla nejlepší oslava vítězství?

„Když nám koupili pizzu nebo jinou odměnu.“ „Jídlo a pití zdarma.“ „Když vyhrájeme, tak další trénink bude jen hraní – ne trénování.“ „Vsadili jsme se s trenérem, a když jsme vyhráli, trenér skočil sám do plivátka (oblečený bez brejlí).“

Jaká byla trenérova nejtrapnější hláška?

„Jeho trapný nářezky na nás – i když si myslí, že je mega vtipnej.“ „Trenér je trapný celý a všechny jeho hlášky taky.“ „S trenérem jsem v pohodě.“ „Trenér je super.“

Co tvoji rodiče říkají na to, že hraješ fotbal?

„Jsou rádi že se hýbu – jinak bych ležela doma.“ „Jsou rádi, že sportuju. Berou to jako normální další sport.“ „Podporují mě. Jsou na mě hrdí a pyšní.“ „Táta je rád, že jsem taky fotbalista jako on (on byl hodně dobrej a úspěšnej). Já nechci být ale jako táta, on byl v bráně, a to mě neláká. Já bych chtěl hrát v obraně.“ „Mámu už to trochu prudí, protože jsem před zápasem nervózní, a pak jsem celý víkend nepříjemná.“ „Rodiče chodí na zápasy sem tam, fandí mi oba stejně.“ „Moje máma je ráda, že mě může podporovat ve sportu, ale půjdu ještě na parkour.“

Co si o tom, že hraješ fotbal, myslí tvoji kámoši?

„Fotbal je v pohodě a kámošům je to tak nějak jedno.“ „Jeden kámoš mi závidí.“ „Nic si nemyslí.“ „Kluci, co hrají fotbal, se nám smějou, ale až nás uvidí hrát, tak nás obdivují.“ „Mám kámošky/spolužáky hlavně z fotbalu, berou to.“ „Je to výživný.“

Co tě na fotbale fakt nebaví a nejvíc prudí?

„Zápasy – vynechala bych je, nechápu, k čemu jsou.“ „Některá cvičení,

Společně. Na hřišti nám to jde skvěle, na papír (do počítače) jsme to nakonec daly taky! Foto: Ivana Pelánová

Je rozdíl mezi holčičím a klučičím fotbalem?

„Je to dost podobný, ale holčičí je drsnější – jdeme do toho víc tělem než kluci.“ „Hodně lidí holky podceňuje a myslí si, že nezvládnou hrát fotbal stejně dobře jako kluci, ale pak se diví.“

Kdo víc simuluje – kluci nebo holky?

Kluci: „Holky.“ Holky: „Kluci.“

Kdo víc fauluje – kluci nebo holky?

„Nejvíc fauluje Honza.“ „Nedokážu posoudit, jak kluci. Holky faulují omylem, ale když už, tak dělají tvrdší fauly.“ „Určitě kluci, holky jdou jen tělíčka, kluci většinou faulují a spadnou.“ „Kluci při faulování brečí víc než holky.“

Jsou holky křehčí a jemnější než kluci?

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

faulování.“ „Někdy to není fér, občas nám trenér vynadá, i když vyhrájeme.“

„Trénování házení outů.“ „Sezení na střídačce.“ „Když prohrájeme a chtějí po nás, abychom křičely Hej Hej Hej, oranžády jsou NEJ.“

Co tě na fotbale nejvíc dojalo? Patří slzy k fotbalu?

„Ano, patří, slzy bolesti i dojetí.“ „Asi když jsme poprvé vyhráli.“

„Když mě někdo kopne do koulí.“

„Když na mě začne rvát našťvaný trenér

a radit mi.“ „Když se na sebe podívám po zápase do zrcadla.“ „Když dostanu ránu do obličeje.“

Kdybys mohl/a cokoli změnit (ve fotbale), co by to bylo?

„Diskriminace holek/žen. Na zápasy, kde hrají holky, se chodí jen zřídka, ale přitom víc vyhrávají.“ „Aby holky tolik nekopaly.“ „Aby nám už dávali karty (žlutou/červenou).“ „Aby nám už za fotbal platili jako Ronaldovi.“ „Abysme měli lepší hřiště – modernější, rovnější.“ „Aby měli trenéři trochu soudnost a ohledy na nás – my to z hřiště vidíme jinak než oni.“

Pod dívčí palbou

Trenér zaječických Oranžád to nemá jednoduché ani na soustředění. Naše fotbalové naděje během letního tréninkového kempu vystavily Honzu Kapinose palbě otázek, ze kterých vznikl následující rozhovor.

ORANŽÁDY: Proč jsi začal trénovat fotbal?

HONZA: Nápad se zrodil nad pivem – jak jinak – v zaječické hospodě před pěti lety. Do měsíce vznikl pod Sokolem fotbalový oddíl dětí, který jsem vedl nejdřív s Jirkou Balcarem. Po něm převzal tým dívek Zdeněk Hladík a já se následovně věnoval smíšenému týmu minipřípravky.

Co tě u toho drží?

Určitě povinnost zachovat kontinuitu dobře rozjetého oddílu. Taký jsem zjistil, že mě práce s dětmi baví a dává smysl.

Kolik ti to zabírá času?

Hromady, neskutečně moc, je to časozhrout, jakého svět neviděl.

Proč jsi chtěl trénovat zrovna holky?

Protože nikdo v okolí nemá dívčí tým a s holkama je přeci sranda.

Myslíš si, že jsou holky ve fotbale jemnější než kluci?

Jemnější ne, jsou ale jiné, a to v mnoha ohledech.

V čem je rozdíl trénovat holky oproti klukům?

Řekl bych, že je to těžší. Víc musím myslet třeba na dávkování tréninkových cvičení – začínáme lehčími, aby se holky stihly a zvládly vykecat ze svých zážitků od minulého tréninku nebo zápasu, a postupně přidáváme.

Je lepší trénovat mladší děti, nebo ty starší?

Řekl bych, že je to nastejno. S každým týmem si užiješ svou kupu srandy.

Máš pocit, že víc faulují kluci, nebo holky?

Já bych řekl, že je to nastejno. Pokud teda nejde o ty naše holky...

Simuluji víc kluci nebo holky?

Děti nesimulují!

Jak bys shrnul ženský/holčičí fotbal jedním slovem?

Úžasňacky!

Jaké vlastnosti musí mít holka, aby mohla hrát fotbal?

Určitě by měla mít chuť sportovat a hrát fotbal, a když je k tomu i pohybově

nadaná, tak super. Spoustu se toho ale naučí při tréninkách, takže ta chuť je nejdůležitější.

Vybavíš si nejlepší zážitek z trénování holek?

Soustředění předminulý rok, kdy jsem Aňu hodil do bazénu.

Co nového jsi se při trénování holek naučil?

Trpělivost. (smích)

V čem se chceš nebo potřebuješ zlepšit, abys byl lepší trenér?

V trpělivosti. Počkat: jak jako lepší trenér?!

Jaký byl tvůj největší trapas s trénováním holek?

Žádný.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Měl jsi někdy pocit, že se „chceš propadnout a vypařit z hřiště“?

Nikdy.

Jaká byla nejlepší oslava vítězství?

Když mě prckové donutili skočit do zaječického Plivátka.

Jaká byla tvá nejtrapnější hláška?

Nemám žádné trapné hlášky!

Kdyby ti nabídli trénovat kluky, vzal bys to?

Záleží, jaký kluky. Spartu ani Slavii bych nevzal. V létě jsem dostal velkou nabídku na trénování, ale musel bych odejít ze Zaječic, a tak jsem ji nepřijal. Je to už uzavřená záležitost.

Kdybys mohl ve fotbale cokoli změnit, co by to bylo?

Střídavé starty, kdy jedno dítě hraje za dva týmy.

Baví tě to, co děláš, a chceš v tom pokračovat?

Určitě ano, co bych si bez vás počal?

Sofie Lorenčíková a spol.

Disney hraje v Zaječicích

A je to tady: Zaječice se staly součástí unikátního projektu, jehož cílem je hravou a zábavnou formou přitáhnout dívky do světa sportu a fotbalu. UEFA Disney Playmakers je program určený pro holky ve věku od 5 do 8 let a vedou ho speciálně vyškolení trenéři. První z deseti bloků proběhl v úterý 21. září, ukázkový trénink pro zájemce jsme uspořádali už o 14 dní dříve.

Projekt UEFA Disney Playmakers je unikátní v tom, že proškolení trenéři dívky s fotbalem seznámí prostřednictvím vyprávění a imaginární hry s použitím kouzla Disney a jeho známých pohádkových příběhů. Zaměřen je na rozvoj základních pohybových schopností a životních a fotbalových dovedností. V České republice vzniklo 30 Playmakers center. Trenéři jsou

proškoleni speciálně pro tento program a práci v dívčím kolektivu, jeden trenér má na starost deset dívek, v každém Playmakers centru je alespoň jedna trenérka. Důležitá je také návaznost pro dívky po absolvování programu – v okolí každého Playmakers centra je fotbalový klub, který zajistí dívkám pokračování v tréninku. Návaznost na program v Zaječicích je zajištěna díky několikaleté tradici dívčího fotbalu u nás: pod Sokolem Zaječice funguje jeden dívčí a jeden smíšený fotbalový tým.

Snad i proto jsme se co do počtu přihlášených dívek zařadili do Top 10 center v celém Česku. Sokol Zaječice děkuje všem, kdo se na úspěchu programu podílejí, a přeje všem dívkám

spoustu nových sportovních a fotbalových zážitků!

Jan Kapinos, koordinátor projektu Zaječice

Úžasňáčky. První ochutnávku sportování s Disneyem jsme pro nejmenší zájemkyně připravili za pomoci našich fotbalových Oranžád. A měla úspěch u všech, děkujeme! Foto: archiv Sokola Zaječice

S plnou nádrží vpřed!

Nebylo by současnosti bez minulosti. Zaječický kroužek historiepytců při akademické obci místního Oksfordu pro nás objevuje dávno pozapomenuté obyčejy a vrací jim život dle původních zvyklostí.

Jestli jste si do dneška mysleli, že akademik si přes prázdniny válí šunky, šeredně jste se mýlili. Protože akademik, a ten oksfordský obzvlášť, přes léto sice chladí buňky šedé kůry mozkové, nicméně v práci neustává, ba naopak.

Začněme práci manuální, které se někteří z našich oblíbených intelektuálů věnují s gustem podezřele silným. Příkladem budiž věhlasný prof. Wenzel von Kreuz, Ph.D., NokBA, proděkan fakulty antropologických studií a příležitostný restaurátor (neplést s restaurátérem, byť i v těchto zařízeních

Zaječáci tankují mix! Nejnovější projekt zaječické inteligence přinese do vsi tolik potřebnou mobilitu, a navíc ušetří místním spousty kilometrů na nejbližší pumpu. Foto: archiv Univerzity Oksford

na něj narazíte, jak s vášní sobě vlastní přednáší vyprázdněným duším kolem stolu o subalterním egu svého druhého já). Ten totiž řadu hodin svého letního volna strávil na lešení u kapličky na zaječické návsi, kterážto se díky přispění rady (neúplné, ale i tak se podařilo ve sbírce shromáždit slušný obolus) místních dočkala rekonstrukce.

Vše je v rukách nebo očích

Proč o tom ctěného čtenáře informujeme? Protože zatímco profesor von Kreuz oprašoval historii rukama, noříc je do barev a cementu, zbytek akademické obce oprašoval kroniky a letopisy noříc do zažloutlých stránek unavený zrak a do orosených püllitrů vyschlý ret. Nevíme s jistotou, zda šlo o náhodu nebo záměr, nicméně vedoucí katedry nanomechaniky prof. Heimerich Melchior, MPK, narazil při oblíbeném zkoumání historických návodů na jméno Willi Ockel.

Byl to lékárník a vepsal se, jak potvrdilo poslední vydání Kosmovy kroniky české, do dějin automobilismu. Když u něj totiž 5. srpna roku 1888 zastavila Bertha Benzová se

svým strojem, vyšel ze svého obchodu a do vozu Berthě nalil lahev ligroinu. Nedosti na tom, že se stal dle dosud známých knižních pramenů prvním „pumpařem“ Evropy, navíc se spolupodepsal pod první úspěšnou dálkovou jízdou automobilem, kterou manželka Karla Benze (ano, toho, co zkonstruoval první benzinový automobil na světě) absolvovala z Mannheimu do Pforzheimu.

Pravda o prvním pumpaři

Proč se o tom zmiňujeme? Protože dle dochované orální historie (a ta nikdy nelže) byl prvním evropským „pumpařem“ nikoli Willi z Němec, nýbrž pozapomenutý vynálezce Arnoszt Pumpenágl, rodák ze Zaječic. Ten totiž již v roce 1870 doléval „plnou“ do benzinovým motorem poháněného stroje rakouského průkopníka automobilismu Siegfrieda Marcuse, když ten toho roku Zaječicemi projížděl, přičemž mu na návsi náhle „došla štáva“.

Posílnění oporou v análech oksfordští akademikové neletili a záhy přišli na způsob, jak důstojně, a navíc prakticky světlou minulost vesnice připomenout. Díky vizionářskému nápadu proděkana fakulty matematických a statistických studií doc. Mgr. et Mgr. Pauluse Damhirsche, PBA, tak vznikl projekt, který vejde do dějin nejen Pyšelska, ale i katolické a kdovíjaké další církve. Je to tak: k zadnímu průčelí (průzadí, chcete-li) renovované kapličky na zaječické návsi přibude čerpací stojan na pohonné hmoty.

Samé dobré zprávy

Projekt celosvětového významu se ihned setkal s pochopením nejen obce akademické a duchovní (příjmy z vytočeného paliva půjdou dílem do fondu oprav kulturních památek a dílem do oksfordské nadace „Nemusí kapat, hlavně když teče“), ale i té mopedistické. Není totiž dnes už žádným tajemstvím, že Zaječice jsou díky ní zapsány v samotné knize páně Guinnessově pro největší koncentraci mopedů v jedné vsi na jednoho obyvatele, pročez sněm stařešinů rozhodl, že návesní pumpa bude disponovat toliko mixem benzínu s olejem, samozřejmě ve správném poměru 1:50.

Dobrou zprávou pro všechny ostatní sousedy s trvalým bydlištěm v obci budiž fakt, že tankovat zaječický mix budou moci za zvýhodněnou cenu i do svých motorových pil či křovinořežů. Jak se říká u nás v Zaječicích, pokrok nezastavíš, i kdyby proti němu stály všechny chrámy světa!

prof. et prof. Jaroslav Pokojský, DJC, MFA, předseda správní rady Nadace „Nemusí kapat, hlavně když teče“ při Univerzitě Oksford, Zaječice

Expedice Jihovíno Korado aneb Zaječický Hordubal

Po loňském tažení na severní Moravu se zaječický gang mopedistů letos vydal na opačný pól. Expedice Jihovíno Korado trvala standardních devět dní, proběhla na přelomu května a června, mnohé se neudálo, mnohé se udát nestihlo, nicméně jaké to bylo, můžete ochutnat i vy.

Konečně ženská! Věstonice, kraj zaslíbený. Co dodat? Snad jen, že jsme zmokli jen málo.
Foto: archiv ZZ Corps

Čapkovské ambice nemáme, máme mnohem vyšší! A tak zatímco Karel Čapek v prvním díle své volné trilogie nahlíží osud navrátilce Hordubala pouze ze tří úhlů pohledu, ZZ Corps Bandidos locales ctěnému čtenáři předkládá svou letošní největší expedici očima hned šesti členů gangu. Věříme, že díky plasticitě výsledného opusu dosáhne obávaný gang mopedistů ze Zaječic u veřejnosti ne-li přímo pochopení, tak alespoň slitování...

Kniha první: Cesta-necesta

Je to ten druhý od okna, ten v pomačkaných šatech: kdo by do něho řekl, že je to Slovák? Nepovídejte, Slováci přece nejezdí osobním autem: jedou si v dodávce, a ještě se jim to zdá málo, to prý na Slovensku jsou onačejší autáky, o mnoho delší vozy, a v nich takový bílý waitér podává ledovou vodu a ice-creamy, víte? Haló, chalan, huláká takový Slovák, dones sem pivo, rundu piva, všem ve voze sklenici, ať to stojí třeba pět eur, doparoma! Kdepak, lidičky, na Slovensku, to je život, marno tady mluvit!

Kapitola I.: Po perlách země

Za svůj život jsem se nacestoval hodně a je pravda, že jak přibýval čas, a zejména dálnice, tak toho cestování po okrskách bylo méně a méně. Ale letošek mi tyto skryté krásy znovu připomněl, a to dokonce dvěma různými pohledy. Jako řidič doprovodného vozidla (kterým se po nich stejně víc než 50 bezpečně jet nedalo) jsem si tyto zapadlé perly naší země vychutnával za zvuku tvrdého rocku na plné pecky. Když pak někteří členové výpravy potřebovali prostřít, využil jsem situace a užíval jsem si tyto cesty-necesty i na dvou kolech. Musím říct, že každý způsob má svoje čáro a je nezaměnitelný. Každopádně jsem díky této expedici projel a poznal kus země, ve které žiju, a to je super. Děkuji vám všem, že jsem se mohl připojit, a rád se přidám i k dalším výpravám.

Maroš Staruch, Zaječice

Kniha druhá: Cesta na Balkán

„Mářovo korádo zabili!“ Jindřich Fedoucí si honem natahuje halenu. „Běž,

chlapče, pro žandáry,“ káže rychle. „Aby šli k Mářovům.“ Na dvoře pobíhá Mářa a lomí rukama. „Ach, Hospodine, Hospodine,“ běduje, „kdo mi to udělal! Zabili mašinu, zabili!“ Pavel v koutě vytřeštěný, přes ploty trnou sousedky, hlouček mužů se tísni ve vrátkách. Fedoucí rovnou k Mářovi položil mu ruku na rameno. „Přestaň, bandido. A co se mu stalo? Kde má ránu?“ Mářa se zachvěl: „Ne – ne – nevím, já tam nebyl, já nemohl –“ Fedoucí se na něj pozorně podíval. Byl bledý a tuhý, to se jen nutil tak pobíhat a hořekovat. „A kdo ho viděl?“

Kapitola II.: Varování

Musím říci, že jsem se na Balkán hodně těšil, protože v důsledku válek, totalitních zřízení nebo snah o odtržení určitých bezvýznamných územních celků jsem v poslední době úplně ztratil přehled, co se v této geografické oblasti odehrává. To, že kvůli covidu se na poslední chvíli změnila cílová balkánská destinace a místo kroužení okolo Balatonu jsme vyrazili na jihovýchodní Moravu, jsem proto vcelku přivítal.

Od zkušených cestovatelů/dobrodruhů vím, že v této části Moravy se dá stále ještě poměrně slušně dorozumět česky, i když místní hovoří zkomolenou staroslovenštinou, a to ještě se silným dialektem, dále že místní mají rádi české koruny a lze s nimi bez problému téměř všude platit, oblast je vyhlášená pěstováním vinné révy a výrobou vín kategorie „dása, nedása, dása Pražákovi“ a různých druhů rakijí, gastronomie je postavena na praseti a kouři z udírny, původní obyvatelé jsou poměrně gramotní, velké procento území je již pokryto signálem mobilních operátorů a vzdálenosti mezi jednotlivými benzinovými pumpami jsou již menší než 200 kilometrů.

Musel jsem ale počítat s tím, že musím zapomenout na dobré pivo. Pro konzumenta prazdroje je pozření piva

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Pravidelná údržba. Jsou to už starý mašiny, tak potřebují péči zručných mechaniků (foceno asi ráno, jinak si nelze vysvětlit...). Foto: archiv ZZ Corps

z kategorie Šoproň, Karlovačko nebo Starobrnno na hranici pokusu o otravu. Dále jsem byl varován, že se často setkám s místním zvykem založeném na hořekování a bédování (mnohem silnějším, než známe od našeho Václava – neplést se sv. Václavem!) nebo naopak přehrávanou bodrostí, která bývá opět zakončena bédováním. Také jsem byl upozorněn, abychom si hlídali stroje a osobní věci, protože místní původní obyvatelé mají ještě z časů kolonizace vřelý vztah k zrcátkům, řetězům/korál-

Apollónuv chrám aneb Ticho léčí. Pokud si teda na vás nedošlápne správce, to pak léčí spíš to víno. Foto: archiv ZZ Corps

kům, dekám a jakýmkoliv lihovinám. Poslední varování se týkalo častého výskytu extrémního počasí – silné bouře spojené s vichřicí, náhlé záplavy a v ur-

čitých oblastech totální zamoření moskity.

Kapitola III.: (Ne)chtění věrozhvěstové

Takto vybaven potřebnými informacemi jsem společně s ostatními vyrazil směr Balkán. Při překročení hranice kdesi za Slavonicemi se nám všem sevřelo srdce při představě, jaká dobrodružství nás čekají. A protože jich

nebylo málo, jejich popis výrazně zrychlím a zkrátím.

Hned během jednoho z prvních večerů jsme zaznamenali ztráty na oděvech a lehká poranění, když se pár jedinců z naší výpravy při kempování u jakési přehrady pokusilo proniknout na soukromou oslavu domorodců odehrávající se za plotem s ostnatým drátem. Naštěstí neprošli. Těžko domyslet, co by se stalo, kdyby oslavence zaskočili při tanci a typické střelbě do vzduchu z kalašnikovů...

V městečku s komickým názvem Lednice jsme navštívili antické památky, kde se nám při návštěvě Apollónova chrámu podařilo odvrátit konflikt s místním strážcem, kterému se nelíbil náš styl obdivu 2500 let staré pamětihodnosti – povalování se s cigárem, nedása víno z PETek a popěvek zízí zízí... Po průjezdu mopedu restaurací za provozu

jste věděli, že musíme městečko opustit.

Navštívili jsme termální oblast kdesi v horách a v přílehlé restauraci s originálním názvem Smradávka zažili gast-

ropeklo. Defenestraci kuchaře a majitele zabránila na poslední chvíli milá a sympatická servírka Aneta, již patřil obdiv náš všech a velký dík.

Kapitola IV.: Oligarcha, whisky, památky

Při přesunu v kopcích jsme narazili na penzion postavený za podivných okolností místním oligarchou. Každopádně když náš příjezd k penzionu zahlédlo osazenstvo, ihned se zdekovalo a nijak nereagovalo na náš pokřik a povzbuzování.

Naopak v osadě s uherským názvem (nejde vyslovit) jsme zažili gastronebe. Takové občerstvení a množství jídla, jaké nám místní v čele s náčelníkem přichystali, nešlo sníst ani vypít. A to dokonce někde sehnali plzeň! Důvod takové nefalšované bodrosti se nakonec vysvětlil: prý jsme byli za hodně dlouhou dobou první větší skupina Čechů, která v jejich obci zastavila, a taky že náčelník byl v přátelském vztahu s jedním z členů naší skupiny ještě z dob studií kdesi v Čechách.

Projeli jsme i několik větších měst s typickou jihovýchodní architekturou: Znojmo, Mikulov, Kyjov, Hodonín. Bohužel za týden nato v našich stopách udeřilo tornádo. To je ale jiný a smutný příběh...

Velký dojem na nás při zpáteční cestě udělalo staré židovské centrum v Třepíči (nebo měště podobného názvu) se svými hospůdkami a vlastní palírnou whisky. Jenom ty ceny nám přišly pro tuto oblast poněkud nekřesťanský vysoké. Poblíž jsme cestou navštívili osadu Dukovany s impozantní elektrárnou typu Černobyl. Hranici střední Evropy jsme opět překročili u Sedlice na Želivce a pomalu směřovali k domovu.

Co říct na závěr: nám ještě počasí přálo, i přes drobné pády se nikomu nic zásadního nestalo, stroje až na dva kusy fungovaly bezchybně, výlet se podařil. Odnesli jsme si plno zážitků jak z exotické přírody a architektury, tak ze setkávání se s místními lidmi, z nichž velká část, pokud by plně ovládala český jazyk, by se postupně mohla v Čechách asi milovat.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Jindřich Melichar, Zaječice

Kniha třetí: Cesta odvahy a ztrát

Přelíčení proti Stěpánu Manyovi, šestadvacetiletému čeledínu, svobodnému, vyznání reformovaného, a proti Polaně Hordubalové, rozené Durkotové, vdově, jedenatřicet roků, vyznání řeckokatolického, pro úkladnou vraždu spáchanou na korádu Mářově, obyvateli v Zaječicích, případně pro spoluvinu na zavraždění Mářova koráda. Vstaňte, žalovaný. Právě jste slyšel žalovací spis. Cítíte se vinen ve smyslu žaloby? Žalovaný se cítí nevinný. Nezabil Mářovo korádo, spal té noci doma v Rybářech.

Kapitola V.: V Řecku

Na cestě jsme již čtvrtý den. Náš hnědý had se prolétá kolem jižních hranic, opouštíme zemi chmelového moku a dostáváme se do vinných krajů. Náročná cesta si dnes vybírá svou daň – někteří z nás za jízdy opouštějí své stroje vrhajíce se po hlavě do kaluže, pole či louky. Dorážíme na místo zvané Lednice, jehož název, připomínající známý domácí spotřebič, nám připomene, že bychom se měli podívat po nějakém proviantu.

Část z nás proto vyráží do městečka pořídit něco na zub a do volátka. Poblíž místního zámku objevíme krámek, kde nám jsou nabídnuty různé druhy sýrů a několik značek vín, která místní prý vyrábějí někdy i z vinné révy. Zakoupíme tedy několik těchto produktů a odjíždíme zpět k místu našeho ubytování.

Po cestě spatříme podivuhodnou stavbu, a tak vystoupáme na kopec zdvihající se nad krajinou. Rázem se ocitáme v jiném světě! Před námi se tyčí Apollonův chrám, zalitý odpoledním sluncem. Usedáme na schody mezi antické sloupy, upijíme vína a přikusujeme sýr. Někdo pouští píseň Marsyas a Apollón: „Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu, Athéna jméno má...“ Rozhlížím se kolem, ale vedle sebe vidím jen samé škaredé chlapy. Je pravda, že trochu vypadají jako řečtí králové, kteří přehlížejíce Egejské moře (Novomlýnskou nádrž) se domlouvají, zda pronásledovat tu promiskuitní Helenu do daleké Tróji (do Tróje bych se zas někdy rád podíval –

zvláště opice a sloni se mi líbí). Na stěně chrámu se objevuje stínové divadlo, zjevují se nejrůznější zvířata, obrazce a výjevy.

Nedá nám to a vyzkoušíme, jak se bude nést náš zpěv pod klenbou chrámového sloupoví. Sborově proto zapějeme motto našeho výletu: „ZíZí ZíZí – chlast nám není cizí!“ Krásně to hřmí nad bledě-modrou mořskou hladinou, když náhle, kde se vzal, tu se vzal, zjeví se správce objektu a hartusí, že prý svými mocnými hlasy poškodíme pseudoantickou stavbu. To chudák netuší, že zanedlouho v jeho kraji zazpívá své písně známá arizonská pěnice Tornádo Lou, a to bude jinej fičák!

Nu což, jakožto slušně vychovaní bandité ho necháme žít, dáme si ještě několik hltů vína, dožvýkáme sýr, nastartujeme svoje burácející oře a odjedeme za zbytkem výpravy na kolotočářskou svatbu. Ale to už je jiný příběh, plný nebezpečností, odvážných kousků a ztrát.

Kapitola VI.: Střípek z Osvětiman

Přijíždíme do Osvětiman k penziónu postaveném z podvodných dotací. Prsty naznačujeme, v jaké úctě máme jeho majitele a jeho šéfa. Odtud musíme překonat pohoří Chřiby. Stoupáme podél říčky Hruškovice (bohužel jsme neokusili, co v ní teče) a kolem Čertovy skály lesní asfaltkou. V okamžiku, kdy překonáme nejvyšší bod a začínáme prudce klesat, les zhoustne a nastane egyptská tma. Jezdci přede mnou se nezřetelně míhají jako duchové z dávných dob. Mezi stromy občas probleskne paprsek

Zpátky v 15. století. Areál vinných sklípků Plže v Petrově na Hodonínsku jsme si vychutnali plznými doušky. Foto: archiv ZZ Corps

slunce snad jen proto, aby mne ještě více oslepil. Stromy v pološeru vrhají stíny, jako by po nás chňapaly hrabivé pracky kancléře. Při jízdě poslepu se zuby nehty snažím udržet na silnici. V hlavě mi bleskne, že jméno kopce Hroby, který se vypíná nad námi, má asi svůj důvod. Ale já nechci mít svůj hrob tak daleko od domova, v kraji, kde ještě nedávno s pazourkovými nástroji honili mamuty. S obrovskou úlevou si vydechnu, když konečně vyjedeme z toho strašidelného lesa a blížíme se k místu našeho dalšího spočinutí s poetickým názvem Smraďavka.

Jarda Dočekal, Zaječice

Kniha čtvrtá: Cesta do mládí

Knihu čtvrtou Karel Čapek ve svém díle nemá, a protože ani zdaleka nesaháme jeho literárnímu umu ani po kotníky, nebudeme na tomto místě citovat ani parafrázovat. Snad nám to laskavý čtenář promine...

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Kapitola VII.: Znojmo

Projet rodné město Znojmo na osedlaných 2,3 koní bylo další z přání, která jsem si na cestě splnil. Burácející stroje (celkem 36,8 koní) vzbudily pořádný rozruch nejen v mojí rodné ulici, ale i u zimáku, pivovarské restaurace Na zahrádce, u morového sloupu na Masarykově náměstí, na benzince Shell... Nejvíce pro mě ale asi byla poslední zastávka před Znojmem: vyhlídka z Hradiště na město Znojmo. Ze Znojma se sem dostanete přes Gránické údolí pěšky asi za 30 minut. Tak to tedy ukazují Mapy.cz, ale podle mě teda kecaj! Za mého dětství jsem totiž tohle místo musel pravidelně navštěvovat v rámci „rodinných vycházek“ a moc dobře si z té doby pamatuju,

že dostat se sem trvalo věčnost. „Údolí“ totiž znamená sejít do údolí a vyšplhat se zase nahoru... Tentokrát jsem se sem dostal při další „rodinné vyjížďce“, na stroji – a konečně to tady přestal nesnášet. Tentokrát (asi po 35 letech) jsem si ten výhled na Znojmo konečně užil.

Petr Durák, Zaječice

Epilog: Cesta jako droga

Ježdění po boku pacientů z bandy ZZ Corps B. L. se mi stalo drogou. V pořadí už třetí velká expedice byla plná zážitků, na které nejde zapomenout, bohužel je ale zároveň těžké si aspoň na něco vzpomenout... Ostatně, co se stane v ZZ Corps, v ZZ Corps zůstává.

Označit top zážitek je pro mě prostě těžké, protože jak už se při našich výpravách stává, když už si myslím, že nemůže přijít nic lepšího, stane se věc, která opět vyrazí všem dech... Jsem rád, že jsem součástí ZZ Corps.

Pavel Daněk, Zaječice

Douška: Cesta mládí

Vzhledem k tomu, že jsem nejmladší člen této skupiny, mi nejvíce utkvěl v paměti moment, kdy jsme zastavili na oběd a já mohl zasytit nejen kručící břicho, ale i neutuchající touhu uplácat bábovičku na pískovišti u restaurace. P.S.: Povedla se.

Marek Bartoš, Zaječice

Zaječice a muzika? To ladí!

Již tradičně proběhlo léto v Zaječicích v rytmu muziky pod širým nebem. No ne celé, jen podvakerát, což je na naši ves tak akorát, ale stálo to za to.

Brutus: Do třetice

Již potřetí zavítala na zaječický pažit skupina Brutus. Více než čtyři hodiny pravého bigbítu a rokenrolu si mohli návštěvníci nasosat 30. července na fotbalovém hřišti. A stálo to za to. Pohodová atmosféra, která doprovází všechna vystoupení této legendární zábavové skupiny, se dala krájet, a super počasí to jen podtrhlo.

Revival Fest: Prostě legendy

Letos se taky uskutečnil první ročník tradičního Revival Festu Zaječice. V sobotu 21. srpna postupně vystoupily revivaly rockových legend: Led Zeppe-lin, Deep Purple, Lucie a jako hlavní tahák AC/DC v podání úžasných Špejbl's Helprs. Kdo byl, tak ví, kdo nebyl, tak neví a příště třeba dorazí.

Děkuji všem kamarádkám a kamarádům, kteří se na organizaci a bezproblémovém průběhu obou akcí podíleli. Děkuji Sokolu Zaječice za pronájem hřiště. Děkuji Pavlovi za poskytnutí louky pro parkování. Děkuji všem kapelám za kulturní zážitek. Zůstaňte na drátě!

Ondřej Hůlka, Zaječice

PŘIJĎ SI ZAHRÁT FLORBAL

I v letošním školním roce 2021/2022
zastřešuje Sokol Zaječice

FLORBALOVÝ KROUŽEK

opět pod vedením trenérské dvojice
Karel Hlaváček a Robert Novák z Benešova.

Začínáme 5. října!

KDE?

Sokolovna Pyšely, Pražská 151

KDY?

Každé ÚTERÝ:	15:30–16:30	1.–3.TŘÍDA
	16:30–17:30	4.–9.TŘÍDA

Florbalové hole jsou zajištěné. Děti si mohou nosit vlastní hole,
ale Sokol neručí za jejich poškození.

Cena: 80 Kč za hodinový trénink (za pololetí zhruba 1200 Kč)

PŘIHLÁŠKY posílejte na Florbal@SokolZajecice.cz.

Těšíme se na tebe!

„Lépe na hřišti než u televize a počítače.“

SOKOL ZAJEČICE POŘÁDÁ

Stálý NĀBĚR

děvek a chlapců

ROČNÍKY 2007–2013

NA HŘIŠTI SOKOLA

ZAJEČICE OD 18:00 HODIN

KAŽDÉ ÚTERÝ A ČTVRTEK

Co nabízíme?

1 MĚSÍC TRÉNOVÁNÍ NA ZKOUŠKU

VEDENÍ POD LICENCOVANÝM TRENÉREM

VEŠKERÉ TRÉNINKOVÉ VYBAVENÍ

PŘÍJEMNÝ KOLEKTIV DĚTÍ A TRENÉRŮ

TRÉNINK 2X ZA TÝDEN

CENA NA SEZÓNU 1100,- Kč

VÍCE INFO NA TEL. 603 277 220, JAN KAPINOS

PARTNEŘI:

POD ZÁŠTITOU:

FIFA

For the Game. For the World.

Škola v barvách podzimu

1. září 2021, den, na který jsme se po prázdninách těšili. Otevřely se školy a my se můžeme po dlouhé distanční a kombinované výuce opět vrátit k běžnému chodu školy, školní družiny i školní jídelny. Již o prázdninách jsme proto vyvinuli nemalé úsilí, abychom měli vše k odstartování nového školního roku nachystané, přibýlo i jedno nové oddělení ŠD, abychom mohli nabídnout tuto službu i dalším dětem na 1. stupni.

První školní den jsme přivítali nejen své kolegyně a kolegy, žáky, ale i nové tváře, naše nejmenší. V letošním školním roce jsme otevřeli dvě první třídy. Chtěla bych touto cestou poděkovat paní starostce, Ing. Štěpánce Bednářové, se kterou jsme společně navštívily obě první třídy, předaly pamětní listy a drobné školní potřeby, které se jistě budou dětem hodit. Věřím, že tato naše setkání na začátku i na konci školního roku budou tradicí, stejně tak, jako spolupráce s KRPŠ. Barevné balonky s velkou jedničkou dostal každý prvňáček. Počin, krok, na který se nezapomíná. Kouzlo malíčkosti, která udělá radost.

S KRPŠ škola spolupracuje i v rámci mimoškolní činnosti, v zajištění zájmového využití dětí prostřednictvím kroužků. Na webových stránkách školy najdete jejich seznam i kontakt na jejich vedoucí. Kroužky se otevrou v měsíci říjnu.

S nárůstem tříd se zákonitě prodlužuje doba vzdělávání i do odpoledních hodin. Aby svůj plán mohla plnit i ŠD, umožňuje škola konání kroužků od 14:30 hod. tak, aby nebylo narušeno ani vzdělávání žáků, ani zájmové vzdělávání ve školní družině. Jsem si vědoma toho, že v minulosti sloužila školní družina spíše jako hlídací instituce, děti přicházely a odcházely na své kroužky. Jelikož je ŠD nedílnou součástí školy, je potřeba plnit i toto zájmové vzdělávání. Na webových

stránkách školy - v sekci ŠD – najdete nejen Plán tohoto vzdělávání, ale i Řád ŠD. Oba tyto dokumenty byly v roce 2020/2021 aktualizovány.

Školní rok 2021/2022 je pro nás zajímavý i svým kulatým výročím, kdy škola slaví 90 let od svého vzniku.

Během celého školního roku budou proto zařazeny do Plánu práce akce právě k tomuto výročí. Můžete se těšit nejen na virtuální akademii dětí, ale i na projektový den Škola hrou, na besedy s významnými osobnostmi školy a Pyšel, Den otevřených dveří, Ozdravný pobyt dětí u moře a na další akce, o kterých vás budeme pravidelně informovat přes třídní učitele, na webu školy i v Pyšelských listech.

Nezapomněli jsme ani na žáky vyšších ročníků, pro které je připravena dějepisná soutěž, v budově obecního úřadu bude před Vánocemi instalována výstava z historie školy, ale najdete zde i prezentaci jednotlivých tříd. Také jsme se zapojili do soutěže Dětský čin roku, kdy naše dvě žákyně svým pohotovým jednáním zachránily lidský život při dopravní nehodě v Pyšelicích.

Plán akcí má širokou škálu a já věřím, že nám ji další pandemie neohroží.

Důležitá je v tomto okamžiku i spolupráce s vámi, rodiči, neboť vzdělávání musí být nutně podloženo i výchovou. Oba dva subjekty - škola a rodina - musí tedy fungovat a být otevřené komunikaci, vzájemnému respektu a dialogu. O to více je nutné si uvědomit, že výchova samotná je největší a zároveň nejtěžší úkol, který můžeme člověku uložit, že jde o činnost, při níž musíme obětovat čas, abychom ho v budoucnu opět získali.

V letošním školním roce nám při vzdělávání a výchově může pomoci i školní psycholog, který je zde nejen pro děti, ale i pro zaměstnance školy a rodiče.

Školní rok je odstartován a já jménem vedení školy přeji všem zúčastněným stranám, aby proběhl co nejlépe, abychom zvládli každodenní činnosti v klidu, s dávkou trpělivosti, empatie, i když se třeba hned něco nepodaří.

Přeji nám všem pohodový školní rok 2021/2022.

Mgr. Milena Prášková

KRPŠ v novém čase

Děkuji paní ředitelce základní školy Mgr. Práškové, která se v předchozím článku zmiňuje o spolupráci KRPŠ se základní školou v Pyšelicích, a dovoluji mi pár slov o minulém, současném a budoucím fungování tohoto dobrovolného spolku.

KRPŠ založila před více jak deseti lety Ing. Štěpánka Bednářová spolu s několika dalšími maminkami s cílem rozvíjet spolupráci rodičů a základní školy, a nabídnout škole pomoc při organizování různých akcí... Škola byla tenkrát ještě mnoho let před rekonstrukcí do současné podoby, měla jednu malou družinu, betonový dvorek a velmi malé možnosti kreativního využití pro děti (dílny, hudební či počítačové učebny). Jako první tenkrát vymyslely a uskutečnily Den dětí, další nápady následovaly a v současné době KRPŠ zajišťuje např. tyto akce:

- Hlavní ceny do pěvecké a recitační soutěže ve škole
- Den dětí
- Vánoční prodej dětských přání, perníčků a drobné keramiky na Prvním adventním setkání
- Organizování zájmových kroužků, výuky jazyků a hry na nástroje
- Vítání prvňáčků (věřím, že se z letošního prvního září stane tradice)

Přesto, že má škola dnes nesrovnatelně lepší podmínky, věřím, že KRPŠ má stále své místo a poslání. Důkazem jsou nejen slova paní ředitelky, ale i nostalgie, kterou zažívám při prohlížení fotografií z různých akcí. Nenašli byste na nich takovou, kde není pohoda a smích, rozzářené tváře a zaujetí okamžikem. A nostalgie? To proto, že já už ve zdejší škole svá dítka nemám, a proto je čas přenechat spolek mladším maminkám nebo tatínkům. A Ti budou mít určitě spousty krásných nových nápadů a energie.

Ustavující schůze nového výboru KRPŠ se bude konat v Sokolovně v pondělí 1. 11. 2021 v 19:30.

ZÁJEMCI O ČLENSTVÍ JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI.

za KRPŠ Klára Gbelcová

Rozloučení s předškoláčky – červen 2021

Přiblížil se konec školního roku a z našich předškoláků se pomalu stávají školáci.

Jsme všichni o rok starší, vyrostli jsme o pár centimetrů, jsme šikovnější a víme, že ve školce nám bylo dobře. Hodně jsme si hráli, sportovali, hodně jsme se toho naučili, společně zažili a prozkoumali. Jsme bezva parta kamarádů.

A co si o tom: „Jak se pozná, že mě má někdo rád“ myslí naši předškoláci? Zeptali jsme se jich:

„Dá mi pusku, kytku, obrázek, prstýnek.“

„Poseká trávu.“

„Pomůže mi.“

„Koupí mi kabelku, nové šaty, auto, nové tričko.“

„Upeče mi dort.“

„Pomůže mi vařit.“

„Vezme si mě za ženu.“

ŠKOLA A ŠKOLKA

„Zaplatí za mě zmrzlinu.“

„Vezme mě na procházku s pejskem, vezme mě do Zoo.“

„Vynese za mě koš.“

„Postaví mi něco z lega.“

„Nakrmí slepice...“

Přejeme našim předškoláčkům, budoucím prvňáčkům pěkné dny ve škole, kde není smích vzácný.

Přejeme nám všem hodně zdraví v novém školním roce 2021/2022.

*Za všechny z Mateřské školy Pyšely
Ilona Kryžánková*

Nová učitelka u prvňáčků

**Alena Pikrtová – maminka,
babička, učitelka**

Tak, teď přemýšlím, kde začít... je toho spousta, co bych vám chtěla říci... Tak hned na začátku chci, abyste věděli, že jsem úplně normální ženská, která má ze života většinou jen radost, jen občas se něco „semele.“

Jsem na ZŠ Pyšely nová a mými žáčky jsou děti v I.A. Práce s dětmi mne baví a je pro mne zdrojem neustálé inspirace.

Pro své děti chci být laskavým průvodcem vším, co se mají naučit a k tomu chci přidat ještě něco praktického, co v životě skutečně využijí. Mojí prioritou je komunikovat s dětmi přátelsky, ale zároveň máme jasně sta-

novené hranice a dohody, na kterých se vzájemně domluvíme a platí pro obě strany.

Snažím se u všech svých dětí uvnitř nich rozsvěcovat světýlka, která jim budou v životě svítit na cestu, ukazovat správný směr a vést je. Dává mi absolutní smysl poznávat a podporovat svoje žáky v jejich záměrech, najít a vydvíhat to nejkrásnější, nejtalentovanější a nejdrahocennější, co v nich je.

Vážím si svých žáků a snažím se být s nimi ve společném respektu. Život není jenom o škole, chci, aby byly děti šťastné.“

*Mgr. Alena Pikrtová
Hana Slámová – asistentka*

Naše škola voní

„Naše škola voní!“ Přesně tuto větu mi řekli moji žáci na začátku školního roku a měli pravdu. Naše škola T. G. Masaryka v Pyšelicích opravdu voní všemi možnými příjemnými vůněmi. Uvnitř voní nejen čistotou, ale i vůní nových učebnic a sešitů, vůní školní jídelny, vůní natěšených dětí na nové zážitky. Zvenku zase krásně voní přírodou, která školu obklopuje.

Letos všechny žáky čeká jistě spousta dobrodružství a překvapení. Každý učitel chystá pro svou třídu různé akce, některé třídy jsou zapojeny například do projektu Laskavec, takže když vám bude každou chvíli vaše, nebo i cizí dítě nabízet pomoc, věřte, že sbírá dobré skutky. Navíc naše školní budova oslaví krásných 90 let. Prostě je opravdu na co se v letošním školním roce těšit!

*Bc. Kristina Valterová,
Třídní učitelka 4.B*

SKAUT

Čtvrtý skautský rok

Letošní čtvrté skautské září v Pyšelicích rozjždíme pravidelné schůzky, plánujeme výpravy a další skautské akce. Rozjezd je opravdu naplno a máme plno. Rozrostly se nám řady dětí a také vedoucích. Díky novým vedoucím se můžeme s dětmi na pravidelných schůzkách potkávat třikrát týdně v družinách s 12–15 členy. Za tři roky se počet členů našeho oddílu téměř ztrojnásobil. Hledáme další nové vedoucí pro čtvrtou družinku, aby se k nám mohly přidat i další děti, pro které dnes bohužel místo nemáme. Moc děkuji všem vedoucím, kteří dětem věnují svůj čas. Přeji nám všem, abychom se bez omezení mohli osobně scházet a zažívat společná a nezapomenutelná dobrodružství.

Říkáte si, že jste nás ještě nepotkali? Do konce roku to můžeme změnit.

Přijďte si o Vánocích pro Betlémské světlo, které v Pyšelicích budeme rozdávat.

*Katka Bartošová
18. oddíl Pyšely*

SKAUT
18. oddíl Pyšely

KROUŽEK MLADÝCH HASIČŮ PYŠELY

ZÁŘÍ - PROSINEC, BŘEZEN - ČERVEN

PÁTEK 16:30 - 17:30

VĚK 6+

PŘIHLÁŠKY: sdhpysely.mladez@gmail.com

ZAČÍNÁME 1.10.2021

CENA 500,-/pololetí

NÁPLŇ

Vzdělávání v oblasti požární ochrany. Orientace v přírodě, topografie, uzlování, základy první pomoci, střelba ze vzduchovky, požární sport... Důležitou součástí je fyzická i teoretická příprava na hasičské soutěže v požárním sportu. Kroužek probíhá převážně venku na zahradě hasičské zbrojnice v Pyšelích.

T. J. SOKOL PYŠELY

CVIČENÍ VŠESTRANNOSTI PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI A PRO DÍVKY 6+

Základy gymnastiky, atletiky, míčové a pohybové hry, cvičení na nářadí, cvičení na hudbu...

Vede: Bartíková Tereza a Heřmanová Kateřina

Přihlášky a informace: terasladkova@seznam.cz

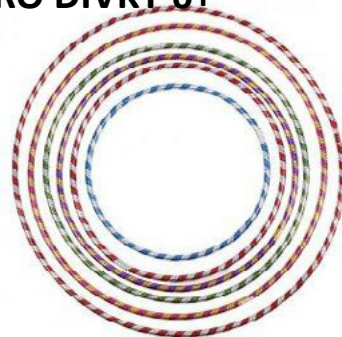
S sebou: pití, sportovní oblečení (legíny), sportovní obuv se světlou podrážkou, gumičku do vlasů

Cena: 500,- Kč / pololetí

První hodina: 7. října 2021

Věkové kategorie:

- **Předškoláci:** holky a kluci, ročníky 2017 - 2014, **čtvrtek 16:30 - 17:30**
- **Cvičení pro dívky:** 1. třída a starší, **čtvrtek 15:30 - 16:30**

Informace o zámeckém parku u DS Pyšely

Jak jste někteří zaznamenali, je již přístupný veřejnosti zámecký park, který se rozprostírá okolo DS Pyšely. Děkujeme všem návštěvníkům, že se řídí pravidly slušného chování a to i se svými zvířecími mazlíčky. Všichni jste srdečně zváni do prostor zámeckého parku na strávení příjemných chvil.

Zaměstnanci DS Pyšely

Foto: Eliška Blažková

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V DOMOVĚ PRO SENIORY PYŠELY

Středa 6.10. 2021

Prohlídka Domova s výkladem

od 10. hodin

od 15. hodin

Prosíme zájemce, aby se sešli vždy pár minut před začátkem prohlídky před vchodem do budovy zámku.

Případné rezervace na emailové adrese: [socialni\(zavináč\)dspysely.cz](mailto:socialni(zavináč)dspysely.cz)

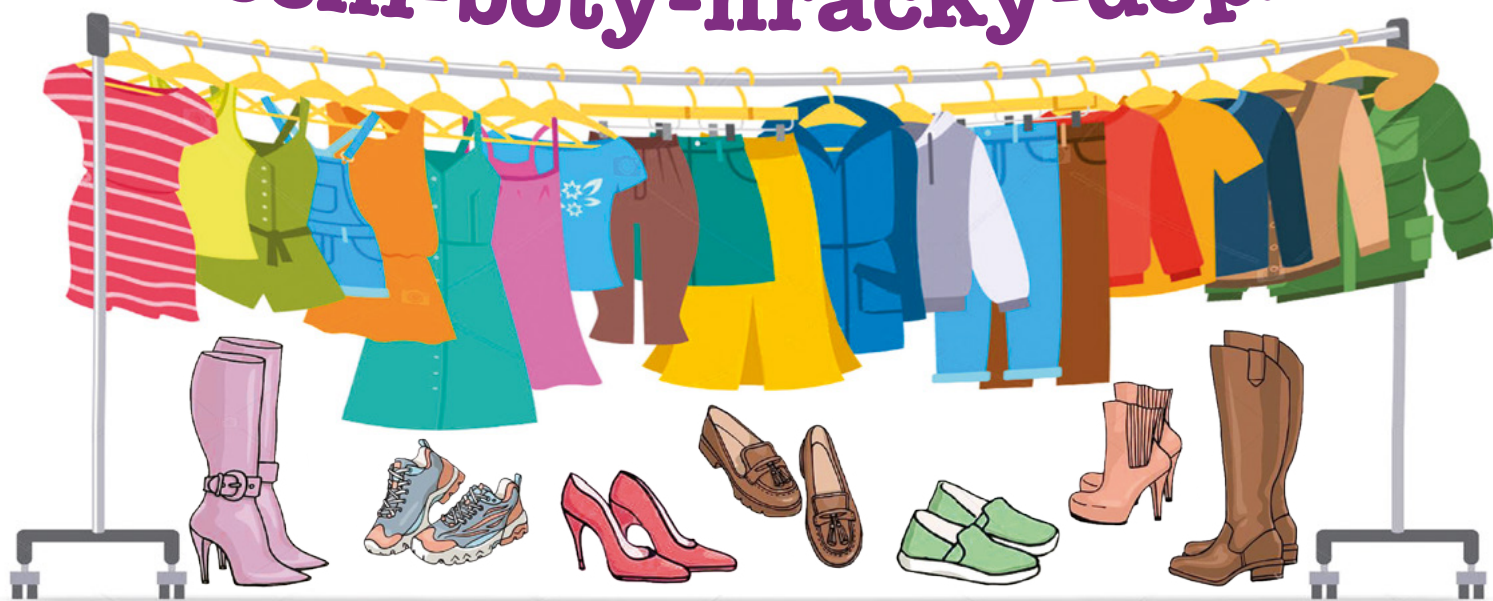

PODZIMNÍ BAZÁREK

MěÚ v PYŠELÍCH

8.11. - 13.11.2021

dětského i dospělého oblečení
oblečení-boty-hračky-doplňky

PŘÍJEM ZBOŽÍ

8.11.2021 v 17,00

VÝDEJ ZBOŽÍ

13.11.2021 od 12,30

PRODEJ ZBOŽÍ

9.11.2021	od 14,30-17,00
10.11.2021	od 14,30-17,00
11.11.2021	od 14,30-17,00
12.11.2021	od 14,30-18,00
13.11.2021	od 9,00-12,00

Volat na pořadové číslo, zboží řádně označené a čisté!!!
tel.: 774329264 z prodeje účtováno 10% z ceny
místo konání - MěÚ Pyšely

SK Pyšely se rozšiřuje

Je úterní pátá hodina, parkoviště zcela zaplněné auty, ze hřiště se ozývá dětský křik, který záhy přeruší píšťalky jednoho z trenérů oznamující zahájení fotbalového tréninku mladší přípravky SK Pyšely.

Je to pár let, kdy jsme přihlásili naše děti na fotbal do Pyšel. Jsme Pyšeláci, i když relativně čerství, ale chtěl jsem, aby hráli fotbal v Pyšelích, ne v Nespekách, Poříčí nebo Benešově. Chtěli jsme, aby na hřišti potkávali stejné kamarády jako ve škole.

Po určité době jsme přebírali s Petrem a Mírou štafetu po předchozích trenérech, kteří se přesunuli ke starší přípravce. Museli jsme si sice přeorganizovat čas nejen v práci, ale když jsme viděli, jak děti nechtějí ze hřiště domů k večeri, byla to pro nás ta největší odměna. Stejně jako většina tátů jsme v mládí někde hráli, neměli jsme ale žádné zkušenosti s trénováním. Hned na začátku jsme si proto řekli, že nás to hlavně musí všechny bavit – jak děti, tak i nás. K technice se nakonec probíjeme všichni společně. Časem se postupně přidávali kamarádi ze třídy, ze školy, z Pyšel i okolních obcí. Naše malá skupinka se tak začala rozrůstat a v současnosti má mladší příprava okolo 40 dětí a 5 trenérů.

Ale nejsou to jenom děti a trenéři, kdo tvoří náš tým, jsou to i rodiče. Právě od nich jsme od začátku cítili velkou podporu, dávali nám najevo, že to má celé smysl. Stal se z nás jeden velký tým SK Pyšely, který má na zápasech nejpočetnější zastoupení jak na hřišti, tak mezi fanoušky.

Nechceme být největší fotbalový tým, chceme být největší pyšelský tým a udržet děti u sportu, co nejdéle to půjde.

Přijďte s vašimi dětmi – vezměte kluky i holky – a rozšířte náš tým.

*Za trenéry mladší přípravky,
Matěj Stránský*

Starší příprava SK Pyšely

Po dlouhé covidové přestávce jsme ještě před letními prázdninami restartovali fotbalové tréninky, a z individuálních domácích plánů, které jsme našim klubům posílali, jsme se přesunuli opět na travnatou plochu.

Jelikož soutěžný ročník byl předčasně ukončen, do tréninkového procesu jsme postupně vkládali přátelská utkání i turnaj, který jsme sami zorganizovali. Těsně před prázdninami jsme se také zúčastnili turnaje v Zaječicích, kde jsme v konfrontaci i s pražskými týmy obsadili krásné druhé místo.

V průběhu letní přestávky se nám podařilo zajistit nové tréninkové míče a také kompletně novou sadu zápasových dresů. Tímto bychom chtěli poděkovat našemu fotbalovému klubu za 100% finanční podporu našich malých světců.

V nové sezoně 2021/2022 jsme navázali na dobrou spolupráci s nedalekým klubem ze Zaječic a vytvořili s nimi na úrovni starší přípravky sdružený tým. Jelikož Nespeky s námi v poslední chvíli a bez žádné předchozí informace spolupráci ukončili, byli jsme nuceni

na úrovni žáků a dorostu zajistit uplatnění našich hráčů jinde. Mladší žáci tak vytvořili sdružený tým s Hrusicemi a dorostenci navázali spolupráci s týmem ze Senohrab.

V již probíhající ročníku okresního přeboru odehrála naše starší příprava doposud 4. kola, kde jsme soupeřům prozatím nastříleli neuvěřitelných 76 gólů. Bez ohledu na zápasové výsledky bychom rádi pochválili naše světcy za „ochotu“ prosazovat se „fotbalově“ při řešení daných herních situací. Kolikrát se nám některé

SK PYŠELY

činnosti nepovedou, ale je vidět, že kluci a holky se v těchto situacích cítí čím dál tím víc komfortněji, a nebojí se je řešit individuálně.

Tříletá systematická práce u tohoto týmu tímto postupně přináší ovoce. O naše svěřence se zajímají i trenéři z okresních výběrů. Každopádně ani zdaleka ještě nejsme na konci cesty a je nutné i nadále vytrvat a pečlivě pracovat na rozvoji naší mládeže tak, aby se v budoucnu dokázala prosadit nejen na fotbalových trávnících, ale i v osobním životě.

Ondrej Jusko

Vážení fotbaloví přátelé,

začala nová podzimní sezóna a všichni si přejeme aby covidové opatření nezasáhlo do průběhu soutěže.

Máme rozpracováno více projektů na zvelebení sportovního areálu.

V nejbližší době věříme že vyjde dotační projekt na rekonstrukci oplocení u hlavní silnice na Zaječice,

kteř je ve špatném stavu a je potřeba přistoupit k jeho opravě.

Jsmo moc rádi že nám zachováváte přízeň a po zahájení nové sezóny chodíte fandit a podporovat i naše nejmenší ratolesti.

Tímto děkujeme všem trenérům mládeže za jejich ochotu podílet se na výchově dětí.

V rámci tréninku se zaměřujeme na detaily provedení herních činností a pohybovou kulturu.

Před zahájením podzimní části ročníku 2021/2022 se mužstvu dospělých v přípravě dařilo, ale bohužel v úvodních zápasech nestačilo v domácím utkání na Úročníci Benešov které podlehl 2:3 a poté přišla bezbranková remíza v Lešanech.

Od této chvíle pod vedením trenéra Jiřího Maršouna a navrátilce z Hrusic Miroslava Hrušky neztratil tým ani bod a posunul se s třinácti body na třetí místo aktuální tabulky.

Podařilo se nám doplnit tým a momentálně máme na soupisce 22 hráčů a to je dost široký kádr na to, aby trenér měl z čeho vybírat i v případě zranění.

Léto a dovolené nám končí a tak doufáme že si ještě více fanoušků najde cestu do našich ochozů a my Vás budeme moci potěšit sportovními výkony.

Tímto Vás také chceme pozvat do útulné klubovny v areálu SK Pyšely.

Novinky, informace ohledně zápasů A-týmu přípravků a žáků najdete na našich stránkách

www.skpyšely.cz

SK PYŠELY

Rozlosování III. třídy skupina A - PODZIM 2021

Kolo	Datum	Začátek	Soupeř	Výsledek
3.	Sobota 14. 8. 2021	10:15	SK Pyšely - TJ Úročnice Benešov	2:3
4.	Sobota 21. 8. 2021	17:00	TJ Sokol Lešany - SK Pyšely	0:0
5.	Sobota 28. 8. 2021	17:00	SK Pyšely - Teplýšovice „B“	3:0
6.	Neděle 5. 9. 2021	15:30	FK Soběhrdy - SK Pyšely	1:3
7.	Sobota 11. 9. 2021	17:00	SK Pyšely - TJ Sokol Miličín	6:1
8.	Sobota 18. 9. 2021	16:30	SK Pyšely - TJ Sokol Jírovice	5:0
9.	Neděle 26. 9. 2021	16:30	Sokol Zaječice - SK Pyšely	:
10.	Sobota 2. 10. 2021	16:00	SK Pyšely - Poříčí nad Sázavou „B“	:
11.	Neděle 10. 10. 2021	15:00	Vrchotovy Janovice - SK Pyšely	:
12.	Sobota 16. 10. 2021	15:30	SK Pyšely - TJ Sokol Václavice	:
13.	Sobota 23. 10. 2021	15:30	TJ Slavoj Čerčany - SK Pyšely	:
2.	Sobota 30. 10. 2021	14:00	TJ Sokol Drachkov - SK Pyšely	:
1.	Sobota 6. 11. 2021	14:00	SK Pyšely - TJ Sokol Krhanice	:

Rozlosování Okresní přebor starší přípravy 5 + 1 skupina A - PODZIM 2021

Kolo	Datum	Začátek	Soupeř
3.	Sobota 28. 8. 2021	09:00	TJ Sokol Senohraby - SK Pyšely / Zaječice
4.	Sobota 4. 9. 2021	10:00	TJ Sokol Sedlec-Prčice - SK Pyšely / Zaječice
5.	Sobota 11. 9. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - TJ Sokol Krhanice
6.	Sobota 18. 9. 2021	09:15	SK Bystřice - SK Pyšely / Zaječice
7.	Sobota 25. 9. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - SK Olbramovice POZOR možná změna termínu
12.	Úterý 28. 9. 2021	10:15	TJ Jawa Pecerady - SK Pyšely / Zaječice
8.	Sobota 2. 10. 2021	09:30	Nespeky / Poř. n. Sázavou - SK Pyšely / Zaječice
9.	Sobota 9. 10. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - Vrchotovy Janovice z.s.
10.	Neděle 17. 10. 2021	09:00	Týnec n. Sázavou - SK Pyšely / Zaječice POZOR možná změna termínu
11.	Sobota 23. 10. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - Přestavlky / Čerčany
13.	Čtvrtek 28. 10. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - TJ Úročnice Benešov
2.	Sobota 30. 10. 2021	10:15	SK Pyšely / Zaječice - SK Benešov 2012
1.	Sobota 6. 11. 2021	8:30	TJ Sokol Neveklov - SK Pyšely / Zaječice

Nábor malých fotbalistů

Chcete, aby se osobnost Vašeho dítěte rozvíjela i prostřednictvím kolektivního sportu?
Nelíbí se Vám, že v jednotlivých oddílech se dětem věnuje pouze jedna osoba/trenér?

Chcete vaše děti svěřit našim odhodlaným trenérům?

Pokud ano, přiveďte své dítě v úterý nebo čtvrtek do areálu SK Pyšely, kde se Vás ujmou naši trenéři mládeže. Tréninky budou vést tři trenéři tak, abychom Vašim dětem zajistili co největší individuální přístup a mohli se zaměřit na detaily provedení herních činností a pohybovou kulturu. Vaše děti formuje/rozvíjí především trenér a ne značka klubu, do kterého se rozhodnete s dítětem vstoupit.

Důležité informace a kontakty najdete na www.skpysele.cz

ÚTERKY a ČTVRTKY od 17.00 - areál fotbalového klubu SK Pyšely
sportovní obuv a oblečení sebou

Pro více informací kontaktujte

Matěje Stránského
724 373 838

Petra Havlína -
606 612 023

Miroslava Pášu
602 129 196

kteří Vám rádi zodpoví Vaše dotazy.

SPOLEK 3P, Z.S. VE SPOLUPRÁCI S KRPŠ

KRPŠ

IV DÝNODLAB

ČTVRTEK - 4.11.2019

U DOBROTŮ OD 17:00

DÝNĚ, NOŽÍKY A LŽÍCE SI KAŽDÝ MUSÍ PŘINÉST
NA MÍSTĚ BUDE JEN OMEZENÝ POČET DÝNÍ K DOKOUPENÍ
OBČERSTVENÍ JAKO VŽDY ZAJIŠTĚNO :-)

18:30 - 19:00
PRŮVOD

19:00 - 21:00
ZASTAVA
ZAJIŠTĚNÍ

Do roka a do dne aneb 3-Áthlon 2021

Už za c. a k. mocnáře Františka Josefa I. platilo známé chodské „do roka a do dne“, kteréžto rčení označuje situaci, která se určitě stane. A protože Pyšelský 3-Áthlon je už stálíci na celosvětovém sportovním nebi, zejména na Benešovsku, konkrétně pak v Pyšelicích, potkali jsme se znovu po roce a po dni na startu a to c. a k. ovid, respektive ne-c. a k. ovid. Sešli jsme se na Prádle již popáté, abychom opět prověřili mo-

rálně volní vlastnosti, technický stav svých kol, předvedli nejnovější modely povětšinou pánských plavek a potvrdili si, že kolena ještě nějaký ten kopec přežijí.

O světovosti 3-Áthlonu svědčí (mimo jiné) i to, že letos se závodů zúčastnili nejen pyšeláci, ale i přespolní. Vyjmenujme je téměř v abecedickém pořadí: Tom Lukeš z Krámských, Mike z Friska (jak my světáci familiárně

říkáme tomu městečku s Golden Gate Bridge), 2 kusy Honzů až z Řeporyjí a to i bez povolení svého mediálně profláklého starosty P.N.! Nu a považte, že vícehlavá skupina dorazila dokonce i ze Zaječic. Příště očekáváme závodníky minimálně z Oceánie a možná se objeví někdo i z Jindřichohradecka.

V kulatých 13:45 24. 7. se tak na břehu Prádlu objevilo 19 plavání chtivých borců/kyň. Startovní výstřel praskl přesně v 14 hodin +/- 2 minuty. Úvod závodu vypadal spíše na kurz plavání pro začátečníky v Lázních Bohdaneč. Přesněji řečeno kurz pro seniory po výměně kyčle. Při vstupu do vody si jednotliví závodníci dávali přednost, opatrně přešlapujíc z nohy na nohu. Skoro jako by ve vodě číhal krokodýl nebo zmutovaná nutrie. Nakonec však nadšení několika natěšených nikoli však nadržovaných plavců strhlo i většinu ostatních. No a Ríša si prostě odplaval svoje. Letošní novinkou bylo vytýčení trasy do krásně nepravidelného kosoúhelníku, čímžto se trasa oproti předchozím ročníkům natáhla a jedno kolo tak mělo skoro přesně 160 metrů (+/- 30). Plavání bylo klasicky na 2–3

kola dle vlastního uvážení. S potěšením musím kvitovat, že většina šla bez řeči do tří kol. Nejspíše proto, že v propozicích stálo, že je to celkem 300 metrů a proměření trati, a tedy zjištění skutečné délky, proběhlo až po závodu.

Na start cyklistické části se postavilo 21 kusů. Někde se nám prostě vyloupli další dva borci. Úvodní část celkově 21 km trasy nás zavedla do Poříčí, kde jsme přejeli slavný c. a k. most císaře Franty Pepy Jedničky, který jej překročil o 172let dříve při cestě z Prahy. Stalo se tak v druhém roce jeho dlouhé vlády a na toto místo se již nikdy nevrátil. Na rozdíl od nás...

Trasa až po poříčské šraňky vedla buď z kopce nebo po asfaltu, tedy ejchuchujuchuchu. Teprve za železničním přejezdem dostal závod ty správné grády! Trať se postavila skoro kolmo vzhůru směr Bukovany a pak polem nepolem se svým kolem na Bukovou Lhotu. Odtud jsme to stříhli ostře vlevo do vesničky s poetickým názvem Vidláková Lhota a ještě poetičtější hospodou U Pášů, kde proběhlo doplnění iontů. Bohužel se nám nepovedlo přesvědčit jmenovce majitele hostince, (a že jich v peletonu několik bylo) aby zatahli celou útratu, když už se jmenují

stejně. Ale to nevadí, třeba nám to vyjde příště.

Ve VL začínala adventure část trasy. Podle potápěčského pozdravu „Vzhůru dolů“ jsme se vrhli direkt z kopce do Měsíčního údolí. Cestu lemovaly tisíce pěkně vzrostlých kopřiv, které nepochybně přispěly k tomu, že revma se ani v budoucnu nikoho z účastníků týkat nebude. Občas se ozývalo reptání nespokojenců, kteří nedokázali ocenit blahodárny účinek žahnutí kopřivou a místo toho zbytečně zdůrazňovali pocity svědění. Ale šlo spíše o výjimky.

Jeden z bajkerů, nejmenovaný J. S., se právě v tomto kopřivovém ráji rozhodl přeskočit ležící strom (tedy alespoň to zpětně tvrdil). Pravděpodobně se inspiroval skoky Petra Piláta na loňském Skoku pro pomoc. Nakonec to však skončilo tím, že, kousek před svým pravděpodobně posledním jumpem v životě, urval přehazovačku a (naštěstí) musel zastavit. Tento (drobný) technický defekt prověřil připravenost závodníků na nástrahy přírody. Většina z nás neměla (pochopitelně) nic. Ale našli se i tací, co byli připraveni! Vytáhli z brašen náradí na roz – i spojování řetězů, přehazovačku

dali do (tašky) a řetěz zkrátali. Trhač přehazovaček tak mohl pokračovat, byť si musel připadat jako by jel na kdysi populárním kole zn. Ukrajina.

Po překonání rozvodněného Konopišského potoka se část závodníků dala doleva v naději na brzký konec závodu. Ale ouha, cesta vedla doprava a do kooopce směr lesní osada Pernáty, kde stojí jedna ze zajímavostí našeho kraje. Ano, v této osadě dostupné jen polní cestou je dobíjecí stanice pro elektromobily. Není-liž to krásné!

Za Pernáty nás trasa navedla dolů z kopce do Potočin a hurá zpět přes most FJI. do Městečka a kolem Borové Lhoty vzhůru ke golfu. A zde došlo k druhé technická poruše. Tentokrát až moc šlápl do pedálů známý triatlonový trenér nejen pyšelské mládeže Tom Lukeš a řetěz prostě přetrhl.

Dámy, on má v nohou prostě dynamit! K jeho smůle však platí cyklistické pravidlo, že kousek před cílem se už neopravuje nýbrž tlačí. Zvlášť když je to do kopce. A tak to i dopadlo.

Po krátké pauze v depu u Gbelců se šlo na poslední klasickou disciplínu triatlonu. Většina vyběhla či se vy-potácela na trať o délce 7 km, pouze nezmar T. M. vyběhl na desítku (ještě nikoli pivní). Jelikož se letos neúčastnili děti Svobodovy, na čele závodu se nekompromisně usadil Honza Vávra, jež patří do stejné věkové skupiny jako Svobodáci a tedy významně kazí věkový průměr zbytku ekipy. Kdyby se ti tři potkali, tak by na jejich sportovní souboj byla určité parádní podívaná. Pochopitelně my starší bychom ten souboj mohli sledovat pouze z velké dálky.

Čtenář znalý věci tak už jistě pochopil, že naše pokusy Honzu předhonit či alespoň doběhnout ztroskotaly hned v zárodku. Naštěstí byl tak hodný (asi dobrý oddíl), že jsme si s ním mohli u Svatého Vojtěcha udělat společnou fotku, kde to vypadá, že jsme na tom všichni stejně dobře (taky jsme sakra dobrý oddíl).

Nakonec čekali na závodníky drobné překvapení v podobě čtvrté disciplíny 3-Áthlonu pod heslem: „zima se blíží a je třeba trénovat na biatlon“. Střelba ze vzduchovky na terč v olympijské vzdálenosti 10 metrů se může zdát jako jednoduchá, ale po proběhlých disciplínách a angličácích, které musel střelec dělat těsně před střelbou to až tak jednoduché nebylo.

Přesto se našel čarostřelec Vojta, který to tam sázel jednu vedle druhé. Těž T. M. to nasázel nahusto, jen se ke své smůle zaměřil na málo bodově hodnotnou část terče.

Pátá disciplína, jež nikoho nepřekvapila se ukázala jako ušitá všem na míru a někteří se s mírou ani neobtěžovali a dorazili domů až nad ránem.

P.S.1 Někteří borci ještě prověřovali kvalitu jícnového svěrače, když si na oběd dali svíčkovou s osmi. No možná prověřili nejen jícnový...

P.S.2 Zajímavostí letošního ročníku také bylo, že sami organizátoři přišli včas, což se zatím ještě nepodařilo. Snad nám to vydrží i na příště.

Enviromentální P. S. V průběhu závodu nebylo ublíženo žádnému zvířeti, ani R. P. Nedošlo ani k poškození flóry, a ty kopřivy, které pan XY pošlapal, už se taky určité vzpamatovaly. Těž na střelecké zahradě nedošlo k sestřelení jediného jablka či jiného plodu a sousedé ještě rádi vyzkoušeli svůj protiatomový kryt, když se kryli před palbou.

Nu což, rozebrat dlouhý závod chce prostě taky dlouhý čas. A to je vše.

*Tak za rok se i na Tebe těší organizátoři
3P z.s., pídžíTEAM, TM a Kóca*

NAŠI DOPISOVATELÉ

Křesťanský sbor Pyšely

Věříme a doufáme ...

S koncem prázdnin a neodvratně se blížícím začátkem nového školního roku mi tak jednou při posezení na sluncem zalité terase našeho domu myšlenky zamířily k přemýšlení o tom, jakpak ten Nový (školní) rok asi bude vypadat. Chápejte, od chvíle, co jsou mé děti školou povinné, totiž můj rok nezačíná 1. ledna ale 1. září. Roky a vzpomínky se odvíjí podle toho, kterou třídu děti aktuálně navštěvovaly, a bez ohledu na to, kdy slaví narozeniny, jsou o rok starší právě na začátku dalšího školního roku. Ty největší změny přichází vždy

s novou třídou, a to nemluvím o tom, když dochází i ke změně školy. To jsou pak očekávání! A ta nejistota ... Vyjde to? Zvykne si? A co učitelé? A co kamarádi? Letos k obvyklým neznámým přibýly i otázky týkající se pandemie: Bude

Zveme všechny spoluobčany
na on-line bohoslužby,
které se konají každou neděli
od 9:30 přes ZOOM

V NEDĚLI V 9:30
NAMIŘTE KAMERU A KLIKNĚTE NA ODKAZ

MEETING ID: 843 0813 9070
PASSCODE: 321799

KONTAKT: 739 946 973

QR KÓD OBSAHUJE URL ODKAZ

NAŠI DOPISOVATELÉ

to dobré? Zvládneme to, nebo zase zůstanou po měsíci doma? Nemáme odpovědi. Jsme v očekávání, co příští dny, měsíce a rok přinesou, ale myslím, že si všichni přejeme a doufáme v to, že to bude dobré.

A myšlenky plynou dál ... Ve chvíli, kdy se vynořilo slovo „doufáme“ mi můj mozek předhodí jinou souvislost a já lovím z paměti ... doufáme ač nevidíme ... A už to mám! S úsměvem na rtech si pak opakuji celou pasáž: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co **doufáme**, a být si jist tím, co **nevidíme**.“ Je to verš z Bible, konkrétně z epistoly Židům, kterou jsme nedávno ve sboru četli na našich setkáních, kdy přemýšlíme o tom, co říká Bible a zda to slovo je aktuální i pro nás dnes. Ano, říkám si, ten základ – doufání a víra – jsou stejné, ale zatímco má očekávání a naděje do dalších dní, že všechno bude dobré, vlastně nemá opodstatnění; **víra v to, co říká Bible**, to je panečku jiný základ pro doufání. Ale tam se nikde nepíše, že všechno bude dobré, uvědomím si trochu zklamání. Ale za to se tam píše, že Bůh je blízko všem, kdo Ho hledají a prosí o pomoc, a že nám dává radost a pokoj, a že nám připravuje věci, na které bychom ani nepomysleli. A tomu věřím! To jsem už tolikrát ve svém životě vi-

KŘESŤANSKÝ SBOR PYŠELÝ VÁS ZVE:

DISKUSNÍ VEČERY S BIBLÍ

KDY? Začínáme v říjnu 2021.
KDE? V Pyšelicích, v neformálním rodinném prostředí.
PRO KOHO? Pro každého ... Bible je totiž kniha s jedinečným poselstvím pro život KAŽDÉHO člověka ...

JAK SE PŘIHLÁSIT? Napiš nám na kspysely@gmail.com, nebo zavolej na 608 495 386 (Radka Vaisová). Ozvěme se s podrobnostmi.

„Bible je prostě nádherný a velmi užitečný poklad, který může obohatit a pozvednout praktický život dnešního člověka; dokonce může způsobit hlubokou uzdravující proměnu! Žel, většina lidí v Česku o tom neví, nikdy to nezažili! Zkus a uvidíš ...“

děla a zažila, že nemám důvod o tom pochybovat. O poznání radostněji, s nadějí ukotvenou ne na svých přáních, ale na **živém** Bohu, si dopiji čaj a zvedám se, abych se šla podívat, co budu muset dětem dokoupit, aby byly do školy připravené...

Dovětek:

Víra a naděje jsou neodmyslitelnou součástí našich životů, jen už je tak vlastně ani nepojmenováváme. Každý nový den vstupujeme do nejistoty a to, čemu věříme, formuje naše konání. Tady se ukazuje, jak důležité je to,

čemu věříme. Do toho totiž vložíme svůj život ...

Ježíš Kristus, Boží syn, každému člověku nabízí, aby uvěřil Jemu a následoval Ho. Slibuje (v Bibli), že člověk tak svůj život neztratí, ale nalezne ...

Přeji nám všem pevný základ pro naše doufání a životy.

Radka Vaisová

P.S. Kdybyste se chtěl někdo dozvědět víc o tom, co Bůh vlastně v Bibli říká a co naopak neříká, neváhejte se ozvat.

Pyšelské listy už vycházejí dvacet pět let

První číslo vyšlo v květnu roku 1996. Mám jej před sebou: Na první úvodní stránce oslovuje občany tehdejší starosta Stanislav Vosický:

„Po delší odmlce se mi podařilo zajistit opětovné vydávání obecního časopisu a rád bych vás informoval o tom, co bude obsahem. Časopis bude vycházet jako občasník a dočtete se v něm vše o životě v obci. Zajímavosti a fakta z její minulosti a současnosti, ale i o plánech a předpokladech pro budoucnost. O historii bude psát jako dříve pan doktor Jiří Chvojka. Ke slovu přijdou i různé místní zájmové spolky. Hasiči, sportovci, Sokol, stranou nezůstanou ani dění kolem školy, školky a nebude chybět ani informace z kulturního života.“

Dále pan starosta apeluje na všechny občany ke spolupráci na časopisu svými příspěvky třeba formou dotazů, návrhů, rad a připomínek. Nebude chybět ani prostor pro inzeráty místního rozsahu. V muzeu jsou archivována některá čísla „Pyšelského zpravodaje“, které vydával bývalý ředitel pyšelské školy pan Vladimír

Paclík v roce 1992–1994. Pyšelské listy začaly vycházet po dvou letech, tedy od roku 1996. Předcházela tomu schůze v dubnu, na které byla ustanovena Redakční rada: Společenská rubrika – kultura Ivana Křížová, Jana Soprová, Irena Zamrazilová, ing. Miroslav Dauth. Škola, školka Vladimír Paclík, Ivana Křížová, Historie – muzeum PhDr. Jiří Chvojka, Zdeňka Srnská. Tělovýchova, Sokol Ondřej Kulhavý, Alena Sládková. Spolky a hasiči Antonín Slavík. Hlavní redaktor – Petr Slavík. Grafickou úpravu listů prováděl Mojmír Blažek. Administrace Monika Kulhavá, Marie Pášová. Jak jsme začínali? Drželi jsme se plánu pana starosty a prostřednictvím PL bylo našim úkolem informovat o důležitých akcích, oslavách, schůzích, přednáškách, koncertech, divadelních představeních, návštěvách, sportovních utkáních. V prvním čísle PL v roce 1996 píše pan doktor Chvojka o velké události z minulého roku – 700 let od první písemné zprávy o Pyšelicích.

„Oslavy, byly velké, vždyť byly první v historii Pyšel. Postarali se o zdar oslav všichni. OÚ, škola, hasiči, Sokol. V hasičské zbroji-

NAŠI DOPISOVATELÉ

nici výstava hasičské techniky, ve škole den otevřených dveří. V nově zakoupené budově pro OÚ byla velká výstava muzea při které, byly vyznamenáni za zásluhy o Pyšely občané: Vladimír Paclík, Anna Cílová, Václav Vitanovský, Ivo Koudelka, Jiří Chvojka a Jan Sládek. V Sokolovně byl pak uspořádán slavnostní večer. Byla to beseda, vzpomínání pyšelských rodáků: Vladimír Rádl, Jiří Chvojka a herečka Eliška Kuchařová. Zpěvem obohatili slavnostní večer, Karel Pilát, Lenka a Martina Vlčkovy“.

Do dalších čísel jsem přispívala články o muzeu, kresbami a fotografiemi. Pan Michal Vitanovský akademický sochař do PL psal články o architektuře pyšelských domů doplněných kresbami s názvem „Zapomenutá krása pyšelských domů“.

Po roce 1999 se začal zlepšovat po stavební stránce stav městečka. Pan Vitanovský byl nápomocen radou o zachování (pokud možno) starobylého vzhledu domů. V té době byly zrekonstruovány fasády zámku, kostela, Lorety. Pyšely ožily nejen stavebním ruchem. Začaly se objevovat také nabídky na zájezdy s Osvětovou Besedou do Itálie, Rakouska, na Moravu nebo do Polska za nákupy. Dále se miším zmínit o velkých akcích, oslavách a událostech, které zaplňovaly stránky Pyšelských listů. Už v roce 1997 se začal starosta Stanislav Vosický zabývat myšlenkou o velké akci. Vodovod, ČO, kanalizace a plynofikace. Byla svolána schůze občanů nemovitostí, kteří by se do této akce zapojili. Byla by nutná jejich finanční spoluúčast. Tato mimořádná akce se zdárně rozjela a po dlouhých vyjednáváních o dotace a podporu u MŽP a MZ byla v červnu roku 2006 provedena kolaudace dosud největší stavby v Pyšelicích.

Další velkou událostí byla v roce 2003 oslava 300 let Privilegia od císaře Leopolda I., který v roce 1703 povýšil Pyšely na městečko. V této době se přistěhoval do Pyšel ze Sokolova pan Bohumil Gondík. Vedl tam divadelní soubor, se kterým při zdejších oslavách přispěl k velkému zdaru oslav. Celý divadelní soubor předvedl v dobových kostýmech předání Privilegia hraběti Halleweilovi majiteli pyšelského panství. Oslavy byly rozděleny do tří dnů za velké účasti občanů a pyšelských rodáků.

Po radostné události přinesly Pyšelské listy zprávu špatnou. V září roku 2003, firma Transbeton s.r.o. chce otevřít na vrchu Nespera u Babic (na dohled od Pyšel) lom na stavební kámen a drcené kamenivo. Těžební prostor asi 20 ha by se nacházel v přírodním parku Velkopopovicko. Zvedla se proti tomu velká vlna odporu ve všech dotčených obcích. Na schůzi do Pyšel přijely členky ČSOP z Babic paní Kukalová a Kheková, aby nás o všem informovaly. Vzniklo sdružení „Loreta“, mluvčím se stal RNDr Pavel Trpák. Byla sepsána petice, kterou podepsalo asi 2000 občanů. Před MŽP v Praze jsme vytvořili ze spojených rukou živý

řetěz na znamení odporu proti záměru firmy Transbeton. Náš mluvčí předal petici na MŽP. Po čtyřech letech vyjednávání přinesly PL radostnou zprávu. MŽP tuto akci firmy Transbeton zakázalo bez možnosti odvolání k naší velké radosti, že příroda kolem nás je zachráněna a obyvatelé v ní od hluku, prachu a dopravních komplikací.

V roce 2006 byla podána žádost o dotaci na celkovou úpravu náměstí a ulic poškozených výstavbou vodovodu a kanalizace. Po dlouhých jednáních se tato velká akce podařila. Skončila až v roce 2010 velkou slávou na krásném novém náměstí, na kterém se uskutečnilo hodně kulturních a společenských akcí. Pro Pyšelské listy bylo důležité to, že na náměstí byl zrekonstruován domek, který kdysi patřil panu Šmídkovi. Dnes tu máme knihovnu a Infocentrum, kde velmi úspěšně pracuje Mirka Kocourková, propagátorka všech kulturních a sportovních akcí v Pyšelicích. V Infocentru se shromažďují články od dopisovatelů připravené po korektuře k rukám hlavnímu redaktorovi a otisknutí v Pyšelských listech. V té době byl redaktorem Petr Slavík. Od roku 2019 dochází ke změně ve vedení redakce panem Jiřím Blažkem.

Pyšelské listy vychází nyní čtvrtletně. Mají rubriky: Pyšely, Zeječice-Kovářovice, Borová Lhota. V redakční radě jsou noví členové. Paní Štěpánka Bednářová, David Kasl, Mirka Kocourková, Jan Kostrhoun, Petra Lazáková, Vlastík Pařízek, Ilonka Vaculíková. Zdeňka Srnská a Bohumila Nádvorníková jsme zůstaly v nové redakci.

Srnská Zdeňka
Pyšelské muzeum

Pyšelské listy jsou nyní objemnější, obsahují více článků třeba o tom, jak se žije lidem v Kovářovicích nebo v Zaječicích a té úžasné skupině žen ve sboru Mammas&Mammas, zprávy ze Sokola Zaječice o fotbalových utkáních mužů, dětských utkáních a co nového v Rodinném centru Zajíček.

Ale poslední číslo Pyšelských listů č. 140 v rubrice Zaječice-Kovářovice mě některé články přímo šokovaly. Mezi ty pěkné sportovní výkony dětí i dospělých dovedou paní „redaktoři“ vpašovat článek „Kobliha I. shořela při startu“ nebo „Zimana budiž zapomenuta“ a další články pana D.K. jsou hodny odsouzení. Já nejsem pro politikaření v novinách a nejsem zastánce „Zimany“ spíš naopak, ale články tohoto druhu jsou nevkusné a hloupé.

Vždyť v dnešní době „koronaviru“ bychom měli být k sobě vlídnější a přátelští, nevíme, co ještě může přijít.

Srnská Zdeňka

Ze života našich předků: Část 1.: 20. století

Řeknete-li dnes někomu, komu je méně než dvacet let, že jste se narodili v době, kdy ještě neexistovaly počítače, mobilní telefony, ba ani televize, můžete se dočkat otázky, zda tu ještě tehdy žili mamuti. Odpověď zní nežili, přesto život byl v mnoha směrech značně odlišný od dnešního.

Každý ví, že jsme tehdy byli součástí Rakouska-Uherska, kde už více než padesát let vládl František Josef I. a zdálo se, že bude vládnout věčně. Pamětníků jeho nástupu na trůn v roce 1848 rychle ubývalo a vývoj se citelně zrychloval. Lidé, kteří v mládí chodili na robotu, se už počátkem minulého století mohli svézt vlakem nebo tramvají. Louče, svíčky, později petrolejové lampy nahradil svítiplyn a rychle se ujímala novinka – elektřina. Nejoblíbenějším dopravním prostředkem na kratší vzdálenost byly nohy, na delší vlak. Automobil nebo motocykl byly před první světovou válkou spíše vzácností. Ještě v r. 1902 přinesly Budějovické listy zprávu: „Do našeho města včera zavítali dva cizinci na automobilu.“ Děti se rodily doma, dětská úmrtnost byla stále ještě značná, navíc dost mladých lidí umíralo na tuberkulózu, povinná vojenská služba byla tříletá. Tohle všechno jsou všeobecně známé věci, my se nyní podíváme, jak se žilo v Pyšelích.

Do 20. století vstoupily Pyšely jako městečko s 98 domy, které obývalo 744 lidí. Češi zde tvořili naprostou většinu – 733 obyvatel, zbylých 11 se hlásilo k německému jazyku. Většinu z nich živila drobná řemesla, obchod nebo zemědělství, někteří dojížděli za prací do Prahy nebo do Benešova. Průmyslu se tu moc nedařilo – pivovar ani papírna už neexistovaly. Zdejší panství o rozloze 1270 ha získal roku 1902 baron Richard Mattencloit. Jeho tchán byl dlouholetý ministerský předseda, bratranec vychovával Karla Habsburského, posledního císaře.

Obec spravovalo zastupitelstvo v čele se starostou Františkem Doležalem, v roce 1908 byla založena obecní kronika. Fungovala zde pětiletá obecní škola, do které docházely děti nejen z Pyšel a okolních vsí, ale také třeba z Klenového nebo z Kuklíku. Na zdejší faru nastoupil v r. 1907 P. Oldřich Koza, který pak spravoval zdejší farnost téměř půl století. Pyšely už měly poštu, četnickou stanici, fungoval zde lékař i Sbor dobrovolných hasičů. V průběhu roku 1904 bylo celé naše městečko elektrifikováno. Vystavěl se obecní vodovod, opravil se kostel, do kterého v r. 1903 udeřil blesk právě v době, kdy se tam odbýval pohřeb. Jedna žena tehdy zahynula a několik lidí bylo popáleno. V l. 1912–13 zde vyrostl Útulek u sv. Josefa pro 70 sirotků a opuštěných dětí.

Do této poklidné doby brutálně zasáhla 1. světová válka. Většina mužů musela rukovat, takže doma zůstali starci, ženy a děti. Ani jim nebylo co závidět – zásobována byla především armáda a doma hrozil hlad. Vyhladovělé lidi pak kosila tzv. španělská chřipka, která si od léta 1918 do počátku roku 1920 vyžádala i zde řadu obětí. Přesto celková nálada nebyla skleslá. Naopak, lidé se radovali z konce války, prezident Masaryk měl velkou autoritu a dobré bylo i to, že na rozdíl od okolních států, kde inflace dosahovala až astronomických čísel, my jsme měli pevnou měnu.

Sčítání lidu odhalilo, že v r. 1920 žilo v Pyšelích už 874 obyvatel ve 113 domech, v Nové Vsi 64 obyvatel v 10 domech a v sedmi domech na Borové Lhotě žilo 40 obyvatel. Převažovali mezi nimi drobní rolníci a živnostníci – 6 kupců, 5 pánských

krejčích, po dvou zde pracovali zedníci, švadleny cihláři, zahradníci, pekaři, hokynáři a dva obchody s peřím a s kůžemi. Po jednom zde byli zastoupeni kovář, sedlář, kožišník, hodinář, elektromontér, kolář, bednář, sklenář, pokrývač, kominík, lakýrník, cementář, klempíř, drogist, vetešník, holič, autodopravce a porodní asistentka. Průmysl zde zastupovala Pařízkova továrna na ozdobné předměty z rohu, kosti, perleti a galalitu. Dobře prosperovala také pěstitelská stanice Selecta, kterou v r. 1923 navštívil T. G. Masaryk. Pyšely se rychle rozrůstaly, hlavně směrem pod školou, kde vyrůstala nová čtvrť zvaná Letná, a také směrem k železniční zastávce. Důležité bylo, že v r. 1931 byla vybudována nová školní budova. Připomeňme ještě, že zde fungovaly dva peněžní ústavy a státní ústav pro chov a výcvik psů četnictva. Pyšely už také měly své muzeum.

Další tragický zlom představovala druhá světová válka. Školu zabrala německá armáda, nějaký čas zde byly i elitní jednotky SS. Zdejší Židy – konkrétně Backovy, Grossovy a sestry Oppenheimerovy – čekal transport do Terezína a následně do vyhlazovacích táborů v Osvětimi, Treblince a Malém Trostinci. Z devíti deportovaných se vrátili pouze dva. V Terezíně skončil také život Františka Urbánka, starosty zdejšího hasičského sboru. Další oběti si vyžádaly bouřlivé události konce druhé světové války.

Od května 1945 zde byl ubytován větší oddíl vojáků Rudé armády. V domě, kde jsme bydleli (nádražní ulice č. 207), byla důstojnická kuchyně. Moje matka vzpomínala, že jejich strava nevynikala pestrostí – vařil se boršč, jinak základ tvořily klobásy, chleba a vodka. Po několika týdnech se vrátili domů.

Roky 1945 a 1946 znamenaly pro Pyšely citelný úbytek obyvatel. Celkem 24 rodin uposlechlo výzvy vlády a vydalo se osídlovat pohraničí. Od r. 1946 mají Pyšely autobusové spojení s Prahou.

Jako dítě jsem ještě zažil Pyšely jako úhledné městečko, kde fungovala řada živností. Pokud jste potřebovali např. holiče,

NAŠI DOPISOVATELÉ

mohli jste si vybrat mezi panem Hruškou v horní části náměstí a panem Procházkou v dolní části. Nakupovat se chodilo k panu Zahradníkovi na náměstí, k panu Dlabalovi v Zakoutech nebo do Konzumu při silnici do Dolů. Samozřejmě se nejednalo o samoobsluhu, tato vymoženost sem dorazila až později. Pamětníci si jistě vzpomenu, že mléko se prodávalo do bandasek odměrkami z velkých konví. Nás děti ovšem nejvíc zajímaly bonbonky – výrazně voňavé fialky, chlapácké cucavé špalky nebo tzv. mejdlíčka.

Bohužel brzy poté přišel rok 1948, který nás učinil další z kolonií Sovětského svazu. Přes ujišťování komunistů, že jim jde jen o zestátnění velkého průmyslu a že drobné podniky jsou nedotknutelné, byl právě jejich osud zpečetěn. Desítky živností zanikly a jejich majitelé skončili jako dělníci. Došlo i na rolníky, které pohltilo Zemědělské výrobní družstvo. To zdejší zrovna nevynikalo, ještě neúspěšnější byl chov slepic, o které pečoval pan Nacházel.

Další kalamitu přinesl rok 1953 – měnovou reformu. Až vám bude zase někdo říkat, že pamatuje časy, kdy rohlík stál třicet haléřů, tak se ho zeptejte, jestli si také pamatuje, kolik si tehdy

vydělával. Zchudli jsme tehdy všichni. Projevilo se to mimo jiné tím, že v lese bylo dokonale uklizeno – každý klacík, každá šiška se hodily, protože uhlí bylo drahé a nebylo pokaždé. To platilo všude, výběr zboží v obchodech byl velmi prostý – jeden druh chleba, jeden druh čokolády (chuťově nic moc) atd. Navíc ustavičně něco nebylo – jednou se zoufale sháněl toaletní papír, jindy baterie. Šťastný, kdo měl známého řezníka nebo zelináře.

Ani o Pyšelicích se nedá říci, že by v té době vzkvétaly. Zanikl Sokol, byla zrušena četnická stanice, ochotníci přestali hrát divadlo, zanikla místní pobočka Spořitelny, zdejší oblíbený lékař, MUDr. Vinš, byl ve vězení za protistátní činnost – a nebyl zdaleka sám.

Ve škole jsme se dozvěděli, že Karel IV. nebyl žádný Otec vlasti, ale kněžourský král, od 4. třídy jsme měli povinnou ruštinu, pilně jsme nosili do školy sběr a při kreslení jsme kreslili obrázky pro „otce všech dětí na celém světě, milovaného tatíčka Stalina“. Ze zdejších učitelů tehdejší doby vzpomínám na paní učitelku Folprechtovou, kterou jsme měli hodně rádi, dál na pány učitele Horažďovského, Haška a Krátkého. Nebylo jim co závidět – mizerné placení, navíc museli pečlivě vážit každé slovo, protože je

INZERCE

mohl kdokoli udat. Jeden ze zdejších udavačů byl natolik aktivní, že před ním varovala stanice Svobodná Evropa.

Přesto i sem začal pomalu pronikat pokrok. Mám na mysli televizi, tehdy samozřejmě černobílou. Sousedé ze všech stran se scházeli u těch, kdo si ji pořídili. Ve srovnání s dnešními televizory měla jen maličkou obrazovku a o bohatém výběru stanic si jistě není třeba dělat iluze. Musel ovšem jít proud, což také nebylo běžné. Poměrně často byl vypínán a v domácnostech se pak rozsvítily petrolejové lampy po babičce.

Štítání v r. 1980 odhalilo v Pyšelicích 1283 obyvatel v 326 domech. Lidí zde spíše ubývalo – za rok 1984 se tu narodilo 12 dětí, zatímco 51 lidí zemřelo. Pyšely stárly a chátraly. Zdejší kronikář musel konstatovat, že „Pyšely bohužel působí na naše občany i na návštěvníky neutěšeným a skličujícím dojmem“.

Naštěstí změna už byla nablízku. Po roce 1989 se život začal vracet k tradičním hodnotám, šikovné hlavy a ruce opět dostaly zelenou. V současné době už by nikdo nemohl opakovat kronikářova slova o neutěšeném a skličujícím dojmu z Pyšely.

Díváme-li se zpět po celém dvacátém století, musíme říci, že opravdu nenabízí moc utěšený pohled. Dvě světové války, nacismus, komunismus – ne, dvacáté století si opravdu za rámeček nedáme. V příštím čísle nahlédneme do 19. století a tehdejšího života našich předků.

PhDr. Jiří Chvojka

MOŠTOVÁNÍ 2021

Čerčanská moštárna začíná novou sezonu "Moštování 2021"

Začíná výkupem již v sobotu 18. 9. 2021 od 9–12 hod.

Další dny každé úterý a čtvrtek
od 17–19 hod.
sobota
od 09–12 hod

Jablka vykupujeme pouze bez hniloby, plísňe, listů a nečistot (průměr min. 5 cm), pytel max. 25 Kg

PRODEJ BUDE ZAHÁJEN PODLE VYKOUPENÝCH JABLEK, SLEDUJTE STRÁNKY, BUDEME INFORMOVAT.

Ceny pro rok 2021:

Výkup jablek 1 Kg (pouze výkup, bez moštu)	3 Kč
Pasterizovaný mošt (bez jablek)	27 Kč/*členové 21 Kč
Nepasterizovaný mošt (surový) (bez jablek)	22 Kč/*členové 17 Kč
Pasterizovaný mošt (s jablky)	22 Kč/*členové 17 Kč
Nepasterizovaný mošt (s jablky)	15 Kč/*členové 12 Kč
Bag in box 5L (bez jablek)	160 Kč/*členové 128 Kč
Bag in box 5L (s jablky)	140 Kč/*členové 112 Kč

*členové ČZS ZO Čerčany max. 20L moštu s předložením legitimací se zaplacenými příspěvky za rok 2021

*při odběru surového moštu, vlastní nádobu.

Prodej moštu bez dodávky jablek zatím není možný, pokud bude dostatek jablek, prodej zahájíme.

Sledujte stránky ČZS ZO Čerčany, informace jsou zde aktualizovány
<https://www.zahradkari.cz/zo/cercany/>

PYKULKA – Pyšelský kulturní kalendář

17. 10. 2021 od 14.00	Tradiční pouštění draků na Loretě
23. 10. 2021 od 14.00	Posvícení na Borové Lhotě s tradiční kulinářskou soutěží
28. 10. 2021 od 18.00	Lampionový průvod v Pyšelích
28.10. 2021 od 21.00	Zvony míru v Roveretu – rozezní se zvony v kostele Povýšení sv. Kříže v Pyšelích
30. 10. 2021 od 14.00	Myslivecký den u kostela sv. Kříže v Pyšelích a Svatohubertská mše
4. 11. 2021 od 17.00	Dýňodlab v restauraci U Dobrotů v Pyšelích, průvod a výstava dýní na náměstí
8. 11. – 13. 11. 2021	Podzimní pyšelský bazárek
28. 11. 2021	První adventní neděle
4. 12. 2021	Roman Dragoun – koncert v Oksfordu v Zaječicích
5.12. 2021	Druhá adventní neděle
12.12. 2021	Třetí adventní neděle
19.12. 2021	Čtvrtá adventní neděle
31.12. 2021	Silvestrovská procházka s kvízem v Pyšelích

Všechny akce budou včas plakátovány a budou uskutečněny dle covidové situace.

Pyšelské listy. Vydává Městský úřad v Pyšelích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996. tel. 323 647 218, 725 851 866; E-mail: infocentrum@pysely.cz; urad@pysely.cz; <http://www.pysely.cz>. Redakční rada: Š. Bednářová, D. Kasl, M. Kocourková, J. Kostrhoun, P. Lazáková, I. Vaculíková, B. Nádvoříková; odpovědný redaktor: Jiří Blažek. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost ručí autor. Tisk městský úřad Pyšely.